

REALITATEA ILUSTRATA

CĂUTĂM
4 ELEMENTE
TINERE
PENTRU TEATRU

Jeanette Macdonald s'a căsătorit cu Gene Raymond. Căsătoria a avut loc la Hollywood și au asistat la ea peste 15.000 de oameni. Tânăra pereche, pe care o vedem în fotografia noastră, a plecat în Hawaii, unde-și va petrece luna de miere.

ANUL XI
No. 546

7 IULIE 1937

BIBLIOTECA DIN
10. LEI 25

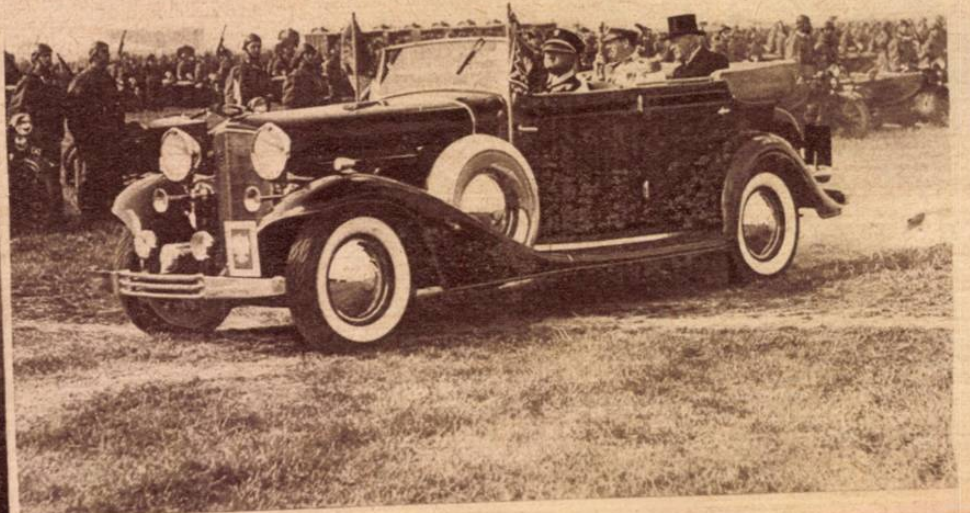
Aspecte din vizita făcută de M. S. Regele Carol II

Formațiune premilitară poloneză, defilează în fața Suveranului nostru.

↑
Atașați militari străini la serbările din Varșovia, date în onoarea Regelui nostru.

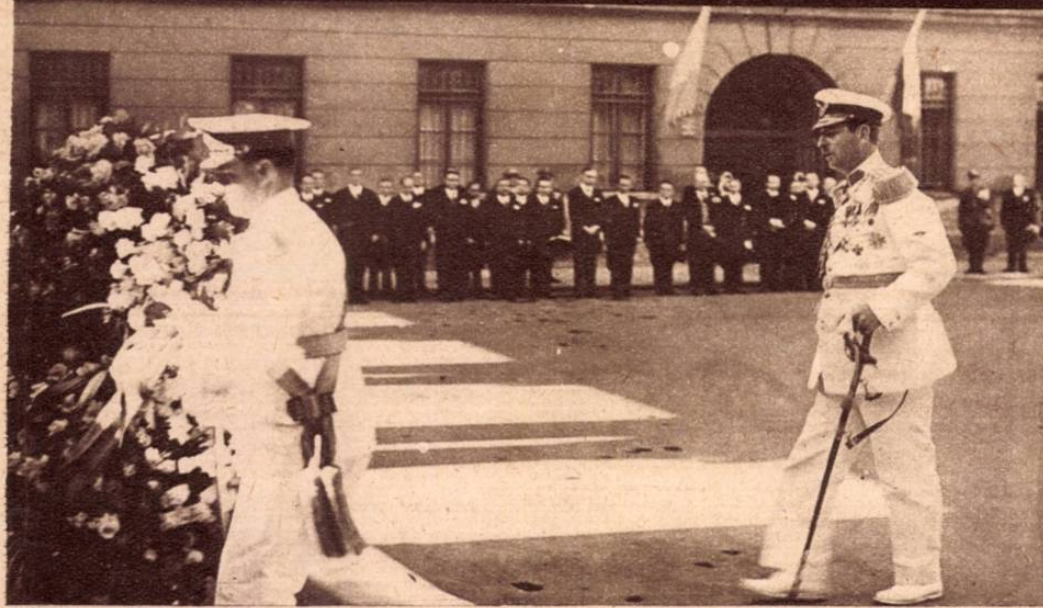
M. S. Regele Carol II trece în revistă trupele poloneze pe câmpul dela Mokotow (Varșovia).
↓

M. S. Regele Carol II într-o convorbire amicală cu Nunțul apostolic, Monseniorul Cortesi.

și Măria Sa Voevodul Mihai în Polonia

Suveranul nostru depune o coroană pe Mormântul Eroului Necunoscut din Varșovia.

M. S. Regele și M. S. Voevodul Mihai în tribună, la parada militară în onoarea Lor din Varșovia.

Realitatea Ilustrată alege elemente tinere pentru Teatrul Modern

Revista noastră se poate mândri de a fi atras atenția publicului asupra multor talente tinere.

În fiecare an „Realitatea Ilustrată” organizează câte un concurs, spre a descoperi pe tinerii cu aptitudini de teatru, care altminteri ar rămâne necunoscuți. În anul acesta, domnul Ionel Țăranu, directorul Teatrului Modern, ne-a solicitat să organizăm un concurs pentru recrutarea câtorva elemente tinere de comedie și comedie muzicală.

Concursul va avea loc la sfârșitul acestei luni și dintre concurenți un juriu distins, a cărui alcătuire o vom publica în numărul viitor, va alege doi domni și două domnișoare, o pereche pentru teatru iar cealaltă pentru comedie muzicală, care vor iscăli imediat un contract de angajament la Teatrul Modern și vor debuta chiar în toamna aceasta.

Următorii patru aleși vor obține în mod gratuit un curs de dramă și muzică, spre a-și desvolta aptitudinile spre a putea fi, eventual, angajați.

Inscrierile sunt gratuite și se fac la revista noastră, până în ziua de 22 Iulie crt. Ele trebuie să fie însoțite de fotografia și adresa concurentului sau concurente. Condițiunile cerute sunt: concurenții să nu fi trecut vârsta de 25 de ani și să aibe aptitudini fie pentru comedie muzicală, fie pentru teatru, (dramă).

În numărul viitor vom publica noi amănunte asupra acestui concurs.

COPIE

nu are
VALOAREA ORIGINALULUI

Mii de copii circulă după „Venera” din Millo, dar numai adevărata creație e unică în frumusețea ei.

Pentru eleganța unei femei are valoare numai Țesătura originală a ciorapului

O CAPO D'OPERA

Neville Chamberlain

ACUM douăzeci de ani, d. Neville Chamberlain nu era cunoscut decât la Birmingham, unde se născuse. În 1916, când fu chemat, sau mai bine zis, i se ordonă să vie la Londra, spre a lua locul de Director General al Serviciului Național, el nu era nici măcar deputat: ba nici nu se gândise vreodată să ocupe o asemenea demnitate.

În 1916 Neville Chamberlain era, după propria-i mărturisire, un „provincial, pur și simplu”. Londra-i era aproape necunoscută și-l interesa foarte puțin. Lumea sa era Birminghamul, o lume în care ca primar (oficiu ocupat de șapte ascendenți ai săi) caitățile sale administrative erau foarte apreciate. Timp de cinci ani, el muncise mult în viața municipală a Birminghamului, în care era prins cu toată ființa. Dar Lloyd George veni într-o zi la el și-i demonstră că era din parte-i o datorie către țară să se ducă la Londra; nu fără regrete, demisionă din postul de primar, în care fusese ales pentru a doua oară, își lichidă afacerile și plecă.

Neville era cel de-al doilea fiu al lui Joseph Chamberlain, născut cu Florence, fiica lui Timothy Kenrick din Birmingham. Fratele său, Austen Chamberlain se născu dintr-o căsătorie anterioară a lui Joseph Chamberlain cu Harriet, fiica lui Archibald Kenrick. La 13 ani Neville fu trimis la Rugby, unde rămase până la 17 ani și în acest timp se dovedi mai bun la sport, decât la carte, devenind șef în echipa de foot-ball a școlii.

Intrase în clasa a șasea de liceu, când părintele său hotărî să-l transfere din secția clasică a liceului, în cea modernă, unde elevii erau inițiați în „chestiuni economice”. Chamberlain fu foarte amărit de această schimbare care-l plasa pe el, băiat de clasa a șasea, în mijlocul unor colegi mai mici.

Spre deosebire de fratele său Austen, Neville Chamberlain nu se duse la universitate, ci se înscrie la „Mason's College”, în Birmingham unde învăță mecanica, chimia și fizica. După ce termină aceste cursuri tatăl său îl introduse într'un bine cunoscut birou de experți contabili, din Birmingham, al cărui director era un oarecare Howard Smith, prieten bun cu Joseph Chamberlain.

Neville nu apucase să lucreze aci decât cinci luni, când fu chemat de către tatăl său în America, spre a studia o nouă întreprindere; el privește încă și azi acest scurt răstimp ca pe cea mai importantă perioadă din viața sa.

O M U L ȘI METODELE

Cea de-a treia soție a bătrânului Joseph Chamberlain, care actualmente este văduva lui Canon Carnegie, din Westminster, ne dă interesante relații asupra lui Neville și Austen Chamberlain.

„Relațiile dintre cei doi frați, spune dânsa, erau foarte afectuoase. Ei împărțeau același birou, la Highbury (casa părintelui lor).

Mi-au rămas vii, în amintire, acele mese, în cursul cărora acești tineri, abia-intrați în viață, discutau tot felul de probleme. Neville nu vorbea mult, dar atunci când lua cuvântul era plin de humor și lapidar. Neville mai mult asculta. El n'avea poate ascuțimea de spirit a lui Austen, dar gândia mai profund.

„Aceste reuniuni familiale continuară până la moartea bătrânului Chamberlain și e de remarcat că atât Neville, cât și Austen, s'au căsătorit după 40 de ani.”

După o îndelungată activitate în America, pe o plantație a părintelui său, care nu dădu rezultatele așteptate, Neville Chamberlain reveni în Anglia și intră în comerț. Abia prin 1911, își începu el cariera publică. Avea atunci 42 de ani și părintele său muri curând după aceea, fără să bănuiască măcar că fiul său avea înainte-i o mare carieră politică.

Când d. Lloyd George, care căuta să adune în juru-i pe cei mai buni economiști, — spre a-l ajuta să câștige războiul — îl chemă la Londra, Neville îi atrase atenția că nu făcea parte din parlament. Fu atunci asigurat că pentru ceea ce i se cerea și față de exigențele timpului, nu era nevoie să aibă un

loc în Camera Comunelor. D. Chamberlain descoperi însă curând că lucrurile nu stăteau chiar astfel: dânsul intră în conflict cu câteva dintre autoritățile militare, ale căror păreri nu le împărțea și se iviră apoi fricțiuni chiar cu Lloyd George, astfel că în 1917, își dădu demisia. Rămase însă din această aventură cu gustul activității politice și hotărî să caute a obține un loc în Camera Comunelor, ca bază pentru viața ce voia să înceapă.

În urma alegerilor generale, din Decembrie 1918, Neville Chamberlain intră în Camera Comunelor, ca Membru Conservator, al Diviziei Ladywood, din Birmingham.

În 1922, când d. Bonar Law deveni prim ministru, d. Chamberlain fu făcut director al Poștelor și apoi Ministru al Sănătății, portofoliu pe care l-a deținut timp de șase ani, cu scurte întreruperi.

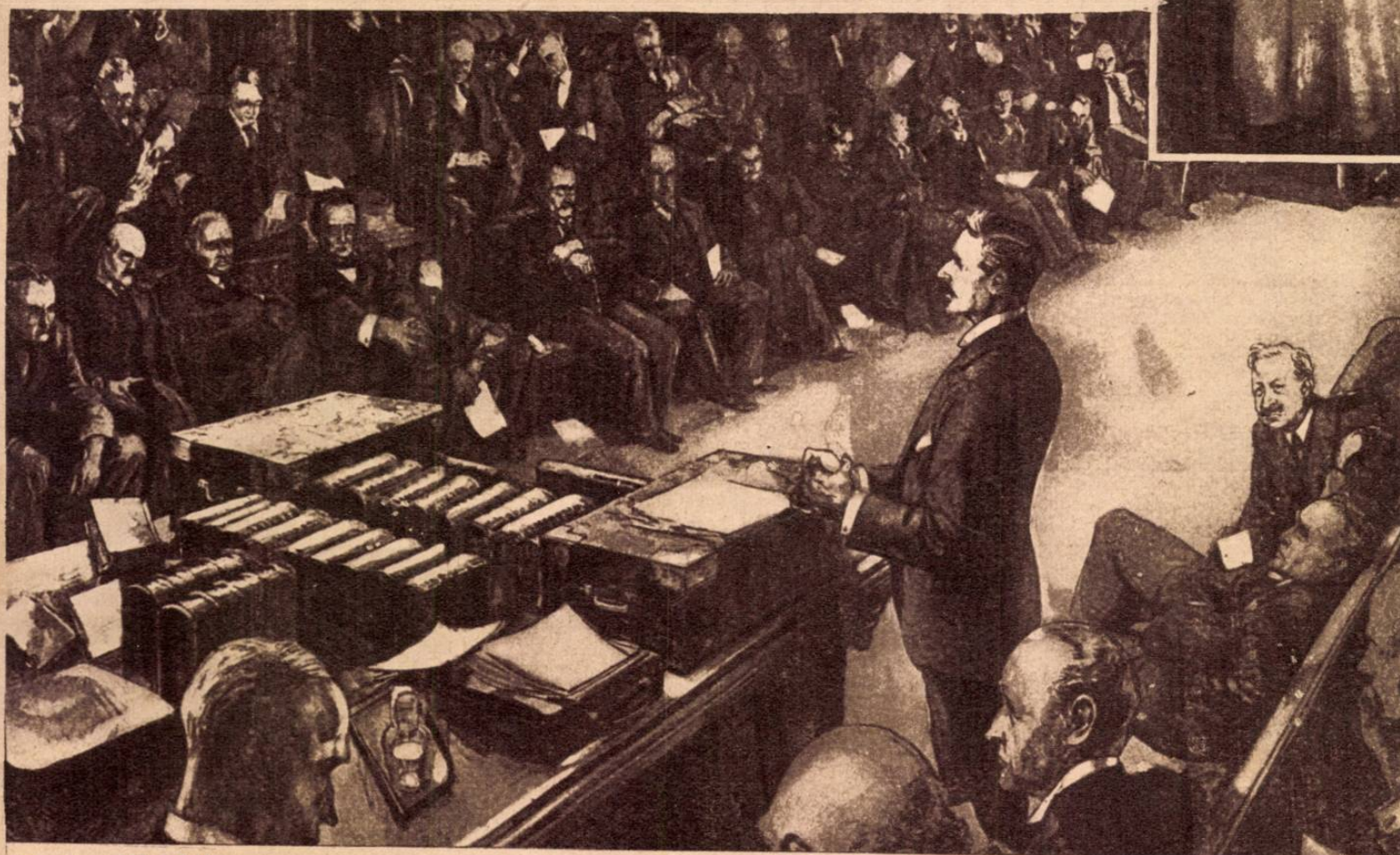
Doamna și domnul Neville Chamberlain.

Sedința în care d-l. Neville Chamberlain a fost ales președinte al partidului conservator.

Activitatea sa ca Ministru al Sănătății a fost caracterizată ca: „o perioadă de muncă fără preget și de solide realizări.”

În 1932, Neville Chamberlain devine ministru de finanțe și introduce o serie întreagă de reforme, inaugurând noua „Politică Tarifară”.

În primele 18 luni, perioadă în care a desfășurat o muncă titanică, el își asumă uriașa misiune de a reface finanța Angliei, punând-o de acord cu sistemele circulației mondiale. La aceasta se adăugară

Conferința Negocierilor dela Ottawa și nereușita Conferință Economică Mondială. Rezultatele activității sale se văzură în 1934, într'un surplus al Bugetului de 31 de milioane de lire sterline, când Anglia a fost singura dintre marile puteri care a avut o balanță mai mult decât echilibrată.

Discursurile sale, nu cuprind decât fapte și cifre, notate pe o foaie de hârtie, pe care o consultă din când în când. Ministrul se folosea de această metodă chiar și atunci când pregătea discursul bugetului. D-na Chamberlain ne spune că în ziua aceea, premierul de astăzi, obicinuia să stea toată dimineața acasă făcându-și notițe, iar după amiază mergeau împreună la Camera Comunelor.

Odată ajunși acolo, se despărțiau, dânsa ducându-se să-l asculte vorbind, dela galerie.

Tot dela d-na Chamberlain aflăm că soția unui ministru are numeroase și grele îndatoriri.

„Trebuie să creez în interior o atmosferă odihnitoare și veselă,” ne spune dânsa.

„Încerc să evit a vorbi despre politică, dar discuțiile alunecă mereu într'acolo. Caut să-l ușurez, pe cât mi-e cu putință, de orice griji. Bugetul domestic cade în sarcina mea și-i economisesc timpul reprezentându-l pe la diferite reuniuni mondene.”

S'a remarcat că Neville Chamberlain are o sumedenie de inhibiții. N'ai să găsești nimic teatral în el. Vorbește clar și concis, dar nu e orator. Vocea sa nu e atât de melodioasă ca a lui Baldwin și n'are fascinația lui Sir Austen Chamberlain. Austen era un romantic. Neville este un realist. Austen obicinuia să impresioneze camera, făcând apel la sentimente, sau la onoare; Neville o face printr'un îndemn de a privi realitatea în față. „Acesta este adevărul” spune el cu brutalitate. „S'ar putea să nu vă placă. Să nu fiți obicinuți cu el. Eu n'am ce vă face. Asta e!”

Omul acesta are însă un fond duos, de sentimente calde și sinceritate.

Așa numitul: „Iyon Chancellor” (cancelarul de fier) a desvăluit o latură cu totul neașteptată, în caracterul său, publicând în Daily Telegraph o delicioasă povestire, a cărei eroină era o mierlă. El a revelat, în ziua aceea, sursele de amuzament și inspirație ale unui om de stat, supraîncărcat de obligații.

Neville Chamberlain are, ca și părintele său, virtutea elementară (dar rară) a clarității. El poate expune, pe înțelesul tuturor și cu mare economie de cuvinte, cea mai complicată schemă. Un deputat a spus despre el: „Vorbește bazat pe o documentare bogată, însă mulțumită instinctului său selectiv nu devine niciodată prolix, prin detalii inutile”. Are un spirit ager și e cel mai bun debater al Camerei.

D. Chamberlain n'a fost niciodată prea sociabil. Ca tânăr, el n'a frecventat balurile și n'a avut niciodată mulți prieteni. Aceasta se datorește, în parte, faptului că n'a trecut pe la universitate, unde se leagă prietenii pe viață. Oamenii nu l-au interesat niciodată prea mult, cu toate că ceea ce a urmărit, în politică, a fost întotdeauna partea umană a ei.

În familie, s'a dovedit întotdeauna un părinte devotat. La Birmingham, când copiii săi erau mici, imediat ce venea seara dela birou, intra mai întâi în „nurserie”. Fiul său, ieșit recent dela Cambridge, lucrează în organizația „Imperial Chemical Industries”; iar fiica sa, căsătorită în 1935, i-a dăruit recent un nepotel.

D. Chamberlain posedă, între altele, un pronunțat simț artistic, frecventând des concertele și citește mult. D-na Carnegie îi trimite, în fiecare an la Crăciun, cea mai amuzantă carte pe care o găsește. Iar dânsul poartă întotdeauna un mic volum de Shakespeare cu sine. A păstrat un interes viu pentru biologie și natură, complăcându-se în societatea acelor cari trăiesc în aer liber.

Recreațiunile sale de predilecție sunt pescuitul, vânătoarea și plimbările pe jos.

Puțini dintre oamenii de stat ai Marii Britanii sunt atât de lipsiți de ambiții personale. Nu caută popularitatea, dar este destul de „uman”, pentru a nu o disprețui, atunci când o are. Dar, „nepopularitatea” nu-l poate împiedica dela ceea ce crede el că e de datoria sa să facă.

Neville Chamberlain e sincer și lipsit de subtilități. El dă impresia că problemele vieții nu-i par prea grele, deoarece este condus de principii, pe care orice bun negustor trebuie să le cunoască.

HERBERT ASHLEE

CASA DE PRODUCȚIE DORU, A ÎNCEPUT TURNAREA FILMULUI „MIARKA” FATA CU URSUL

După cum am anunțat, casa de producție Doru a început turnarea filmului „Miarka, fata cu ursul”, după romanul lui Jean Richepin. În acest film, domnișoara Nutzi Lupceanu, aleasa concursului nostru de fotogenie, va avea un rol.

Fotografia pe care o prezentăm, înfățișează un grup de invitați ai casei Doru, la cocktailul oferit cu prilejul începerii realizării filmului.

Menționăm printre cei de față pe regisorul Jean Choux (al doilea stânga) Rama-Tahé, interpret principală a filmului (centru), Henry Doru (în spatele ei), Leon Belières iar în primul plan, pe jo „Pouzzli” ursul și îmblânzitorul lui, Teddy Michaud.

Un ten fraged ca mugurele

Orice femeie, care se bucură de un ten plin de frăgezimea tinereții, n'ar trebui să cruțe nici un sacrificiu spre a-și păstra farmecul...

Baza elementară a oricărei îngrijiri a tenului trebuie să fie un săpun de calitate: Elida Lilas Grand Luxe. Spuma sa fină desprinde din porii epidermei orice murdărie ce ar periclita tenul; îngrijește pielea, conservându-i finețea și frăgezimea.

ȘI NU UITAȚI:
Pentru protecția și înfrumusețarea tenului în timpul zilei:
Elida Ideal Creme

Pentru curățirea și alimentarea pielii în timpul nopții:
Elida Cold Cream cu Citron

ELIDA
Lilas Grand Luxe

SERBĂRILE ARCĂȘEȘTI DIN BUCOVINA

M. S. Regele și M.
S. Voevodul Mihai
primind defilarea.

Vineri 2 Iulie 1937, M. S. Regele Carol II, înapoiindu-se din vizita pe care a făcut-o în în Polonia, s'a oprit împreună cu M. S. Voevodul Mihai la Bucșoia (jud. Câmpulung-Bucovina) unde au avut loc serbări de arcași. Valuri de lume — aflând din timp că Suveranul va cinsti cu prezența lui aceste serbări — au venit călare, pe jos sau cu trenul la Bucșoia, încă cu două zile înainte de sorocul serbării. Șeful guvernului, d. Gh. Tătărescu, împreună cu d-nii miniștri Victor Antonescu și Ion Nistor, au întâmpinat, în fruntea mulțimei nenumărate, pe Suveran. Defilarea arcașilor, a arcășițelor, a străjerilor și a premilitarilor a fost impunătoare. Înăfășăm câteva aspecte dela această serbare măreață:

Tribuna regală.

Carul alb al co-
pilor de arcași.

Cei mai bătrâni
arcași.

Defilarea drapelelor străjerești.

Dans bucovinean.

Z I U A COPILULUI LA LUNA BUCUREȘTILOR

La „Luna Bucureștilor” a avut loc Duminică după amiază o serbare reușită pentru copii. Au fost tot felul de concursuri: alergări, curse de triciclete, de trotinete, lansări de baloane și s’au împărțit copiilor premii. Infățișăm în fotografiile noastre câteva aspecte dela această serbare.

Sus: Copii lansează balonașe.

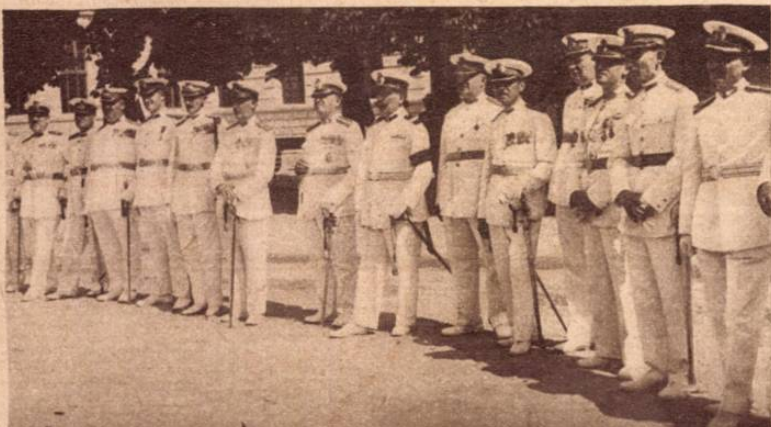
Dreapta: La concursul de triciclete pentru copii până la 6 ani, concurenții erau preocupați mai mult de părerea publicului decât de ținta pe care trebuiau s’o atingă.

Stânga: Concursurile au fost foarte serioase. Iată, bunăoară, cu câtă încordare așteaptă publicul rezultatul întrecerii de trotinete.

Săptămâna trecută, un grup de foști și actuali combatanți belgieni au vizitat țara noastră. Fotografia noastră infățișează momentul solemn când în fața Muzeului Militar s’a făcut schimbarea de drapele între belgieni și români.

La școala de ofițeri de geniu a avut loc săptămâna trecută a 25-a aniversare a promoției 1912. Fotografia noastră infățișează un grup de ofițeri la serbare.

o salată
de cartofi
incomparabilă
obțineți cu
untdelemnul
SPHINX
ACEASTA
MARCĂ VA GARANTEAZĂ O
CALITATE SUPERIOARĂ ȘI CONSTANTA

REDĂ TINEREȚEA pielei sbârcite și ofilite!

DESCOPERIREA UIMITOARE A UNUI MEDIC

UN jurnal medical din Viena anunță ultimul triumf al științei care va uimi lumea. Nu numai că s'a găsit cauza sbârciturilor, ci și mijlocul de a le înlătura. Mamele și chiar bunicile pot recăpăta tenul fraged și limpede din zilele lor de fată tânără. Femei de 50 și 60 pot obține iarăși pielea netedă și catifelată a tinereții.

Experiențele la spitale.

Sbârciturile se formează din cauza că, îmbătrânind, pielea noastră pierde niște elemente vitale. Aceste elemente se pot obține acum din animale tinere aale cu îngrijire. Dacă se redă pielei umane, ele o fac din nou fragedă și tânără. Acestea sunt rezultatele uimitoare făcute la Universitatea din Viena sub direcția Profesorului Dr. Stejskal. Tokalon a dobândit pentru un preț enorm dreptul exclusiv de exploatare a descoperirii Profesorului. Extractul lui din celule cutanee vii numit "Biocel" se găsește numai în Crema Tokalon

culoarea roză, celebra Cremă de Paris. În cursul încercărilor făcute la spitale cu femei de 60 și 70 de ani, sbârciturile au fost înlăturate în timp de șase săptămâni (vezi raportul detaliat în Jurnalul Medical din Viena).

Se garantează succesul.

Aplicați Crema Tokalon aliment pentru piele în fiecare seară. Ea nutrește și întinerește pielea pe când dormiți. Sbârciturile dispar repede. După câteva săptămâni veți avea o înfățișare cu ani mai tânără. Ziua întrebuințați Crema Tokalon culoarea albă (negrasă). Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face moale, albă și catifelată pielea cea mai aspră și întunecată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se vor restitui banii.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Impulsivii își pot schimba temperamentul

Trăim azi într-o lume de impulsivi și instinctivi. Avem ocazia să vedem oameni „în toată firea” inteligenți, culti „ieșindu-și din sărite”, făcând acte la care nimeni nu se aștepta din partea lor. Sunt „ieșiri necugetate” de care se miră ei înșiși. De vină nu sunt ei, ci societatea agitată în care sunt siliți să trăiască și care le-a zdruncinat nervii, creierul și întregul sistem nervos.

De vină uneori sunt, de sigur, acele mici organe din corp numite „glande cu secrețiune internă”, fabricuțele de „hormoni” care au atât de mare înrăurire asupra sistemului nostru nervos și care la rândul lor sunt influențate de sistemul nervos.

Imediat ce acest sistem nervos se defectează, slăbește, își iese din echilibrul lui constant, viața individului începe a fi dominată de centrul medular adică de măduvă. Cu alte cuvinte în locul actelor conștiente conduse de rațiune încep a domina — în accese — reflexele, adică acte în care nu intervine rațiunea, creierul.

Sunt actele impulsive.

Mii și mii de oameni fac asemenea acte „necugetate” impulsive și nimeni mai mult ca ei nu le regretă. Din cauza acestei impulsivități a unor oameni, câte nenorociri în familii, în societate!

Astfel de impulsivi avem prilejul a întâlni în viața de toate zilele.

Toți aceștia sunt nenorociți cu sistemul nervos detracat.

Multe tratamente s'au încercat, cu slabe succese, spre a învinge impulsivitatea și aceasta din cauză că s'au întrebuințat numai calmante, sedative, ale sistemului nervos.

A trebuit să vie în gând unui grup de farmaciști, medici și biologi, ca să compună un preparat medical în stare de a conține în el alături de calmant și regenerant, reconstituantul, tonicul sistemului nervos și astfel orice impulsivitate să se atenueze, să slăbească, să dispară.

Acest preparat binefăcător, cu numele HOMULIN, este singurul din agenții terapeutici în stare a pune frâu reflexelor vătămătoare și impulsivității oamenilor cu temperament violent, dar adesea și melancolic.

O cură de HOMULIN e o regenerare a personalității temperamentale a omului.

„Homulin” se găsește la Farmacii și Drogherii.

Pentru provincie, expidează contra ramburs de Lei 140, Farmacia „La Galen”, Calea Griviței 78, București.

VICHY
ETAT

IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ

VICHY-CELESTINS

RINICHI-BĂSICA-
GUTA-DIABET-
ARTRITISM

VICHY
GRANDE-GRILLE

BOLILE FICATULUI
ȘI ALE APARATULUI
BILIAR

VICHY-HOPITAL

AFECTIUNILE
STOMACULUI
ȘI ALE INTESTINULUI

VICHY
CELESTINS

Licitarea „rarităților spirtoase”.

LICITATIE CIUDATA

FAIMOSUL birou londonez de licitații „Christie” datează de mai bine de 170 de ani, iar firma sa este cunoscută de către colecționarii de artă din întreaga lume. Dar recent a avut loc aci o licitație, ce nu-și are precedent nici chiar în lunga și bogata istorie a acestui birou. În distinsul și vechiul local, unde se oferă deobicei picturi clasice, porțelanuri fragile, mobile vechi, mișcătoare de mâini de maestru, și giuvaeruri cu trecut istoric, la cel mai mare preț posibil, s'au licitat niște... sticle! În solemnul templu al lui Apollo, s'a instalat, pentru câteva ore, veselul Bachus. Sau ca s'o spunem pe înțelesul tuturor, s'a făcut la Christie, o licitație de vinuri. A fost o licitație, cu totul neobișnuită.

Dar să explicăm cum stau lucrurile. Spitalele englezești nu sunt întreținute de stat, ci de caritatea publică, prin donațiuni, colecte, etc. Marele număr de spitale reclamă bani, iar comitetele ce le conduc lansează mereu idei, care mai de care mai originale, pentru stimularea sentimentelor de milă ale publicului. N'am putea spune ce nu s'a exploatat în acest scop: baluri mascate, partide de bridge, competiții atletice, etc. Dar iată că „Queen Charlotte Hospital” a venit cu o inovație în acest domeniu — ceva fără precedent. La un moment dat, această instituție n'a mai cerut acelor care o sprijiniau cu contribuțiile lor, obicinuitele sume de bani, ci sticle de Xeres, Porto, Șampanie, Whisky, etc. Iar cum filantropii săi, începând cu familia regală, sunt cei mai bogați membri ai aristocrației engleze, rezultatul a fost o colecție de rarități spirtoase, cum nu se mai văzuse până atunci. Cantitatea contribuțiilor era relativ limitată, una, două, sau trei sticle alcătuiau donațiunea obicinuită. Dar fiecare sticlă își avea povestea sa, dacă nu deținea chiar un locșor în istorie. Și cu toate că licitația s'a desfășurat în acel chip munierat, calm și disciplinat, care caracterizează operațiunile dela Christie, unde se decid debursări de mii de lire, printr'o simplă înclinare a capului, licitația a avut momente emoționante. În locul obicinuiților amatori de artă, veniseră reprezentanți ai marilor firme de vinuri, spre a achiziționa rarele băuturi pentru clienții lor.

Multe mii de lire sterline s'au realizat cu această ocazie. Astfel a fost un Xeres, pus în butoi în 1865, anul nașterii regelui George al V-lea și tras la sticle în 1935, când s'a serbat jubileul de argint al aceluiași monarh. Vinul a fost denumit „Celebration”. Un alt Xeres se trăgea dintr'o recoltă de pe vremea reginei Victoria. Erau apoi vinuri de Madera, numărând mai bine de o sută de ani, cel mai vechiu fiind o sticlă din anul 1792. O singură sticlă de „San Martinno” s'a vândut cu un preț extraordinar de mare. Fusese trimisă de către conțesa Jelicoee și avusese un loc de onoare în cabina răposatului Amiral al Flotei, pe bordul vasului său „Iron Duke”, în cursul istoricei bătălii dela Jutlanda.

S'au dat cincizeci de lire (treizeci de mii de lei) pentru trei sticle de vin negru franțuzesc — Chateau Latouree, prezentat de către ambasadorul francez, ca unul dintre cele mai

superioare produse ale podgoriilor franceze.

Un vin de Rin, în șase sticle intitulat „Die Braut” (Mireasa), venia din faimoasele podgorii dela Johannisberg. Aceste vinuri sunt turnate în sticle numai atunci când directorul unei faimoase case de vinuri se căsătorește — eveniment ce s'a produs pentru ultima dată în 1904. Tânărul conte de Beatty a dăruit ultima sticlă de porto, rămasă dela tatăl său, faimosul erou naval al Războiului Mondial. Cumnatul Regelui, Conte de Harewood a trimis șase sticle dintr'un Porto, numărând 90 de ani. Un donator anonim a trimis două sticle de Tokay, care acum 75 de ani, au fost personal dăruite bunicului său, de către Impăratul Franz Joseph.

O sticlă de coniac, de o origină excepțional de nobilă, s'a vândut cu cel mai mare preț. Dată din 1808 și a fost trimisă chiar de către regele George al VI-lea. Pentru aceste trei sferturi de litru de coniac s'au dat 30 de lire (18.009). A mai fost între altele și o sticlă de Chartreuse albă, foarte interesantă Monahii mănăstirii dela Chartreux n'au mai produs băuturi spirtoase din 1900. Nu se cunoștea vechimea băuturii, dar se știe că în 1875 a fost adusă din India în Anglia și fusese ținută neatinsă, de atunci. Whiskiurile scoțiene și irlandeze de câte 60 și 70 de ani vechime, au găsit se înțelege și ele destui amatori. Licitația a fost un adevărat congres mondial, al băuturilor spirtoase, la care au fost reprezentate, între altele: Olanda, Polonia, Suedia și Ungaria, prin vinuri de câte un secol vechime.

L.

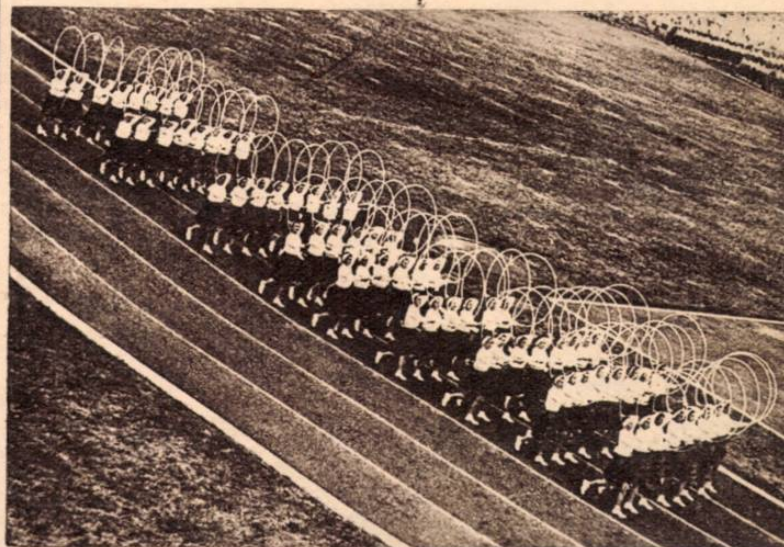
DOI LUPTĂTORI GREU DE POTOLIT

Deși luptătorul uriaș cu barbă Daniel Boone a repurtat în ring o victorie netă asupra adversarului său, indianul Jules Strongbow, el a fost atât de iritat de luptă, încât a vrut s'o continue și în afara ringului. Arbitrul a trebuit să ducă o luptă disperată pentru a-l potoli.

CINE ARE GREUTATEA CLASICĂ ?

În stațiunea balneară Venedig din California, a avut loc un concurs de frumusețe, la care s'a ținut seama și de greutatea fiecărei concurente. Miss Mitzi Uehlein, una dintre frumoasele Venedig-ului, a servit ca standard de greutate pentru toate celelalte concurente.

ATLETICĂ UȘOARĂ CU CERCUL

Studentele Academiei de sport pentru doamne din Orvieto (Italia), întrebuințează, pentru exercițiile libere, cercuri de lemn, așa cum vedem în fotografia noastră.

ASPECTE ȘI CURIOSITĂȚI DIN LUMEA LARGĂ

O NUNTĂ PE UN TRUNCHIU DE COPAC

În regiunea păduroasă din Oregon (Statele Unite) un șef de poliție a avut năstrușnica idee să-și celebreze căsătoria pe un trunchiu uriaș de copac prăbușit. Prietenii din circumscripția lui au format cortegiul, alcătuit cu lopețile și târnăcoapele lor, un arc de triumf.

PESCUITUL OPRIT, — ȘI TOTUȘI...

Tabela scrie că pescuitul este oprit cu desăvârșire. Drăgălașa pescăriță nu s'a speriat însă de această dispoziție și-și arată, victorioasă, prada.

PE CE STRADA STAI ?

UN ziar amintea de curând, că romancierul călător Dekobra, când a fost în țara noastră, acum câțiva ani, într-o plimbare cu automobilul pe străzile Capitalei, citea numele străzilor pe plăcițele albastre dela răspântii, iar însoțitorul român i le traducea în franțuzește :

- Strada Fluturilor, strada Păunașul Codrilor, str. Crinului, str. Cornul Caprei...
- S'ar crede că voi Români sunteți de origine chineză ! a exclamat Dekobra.
- Ce idee !... Dece ?
- Fiindcă numai în orașele chineze — răspunse scriitorul francez — am întâlnit nume de străzi atât de poetice.

Intr'adevăr, Chinezii numesc străzile lor: Strada celor 100 de fericiri, str. Fazanilor portocalii, str. Stropi de rouă argintie și răcoroasă...

In mintea autorului „Madonei din Sleeping” poezia edilității chineze se asocia astfel cu chinezăria poetice a noastre administrații.

In stabilirea nomenclaturei străzilor consilierii noștri comunali dovedesc un spirit de bizară inventivitate.

Sunt străzi în București, care poartă nume de o suavitate ridiculă: spiritul poetic al butucănoșilor consilieri nu a găsit o aplicație mai nimerită, decât în această barocă nomenclatură.

Intr'adevăr, acești burtoși burghezi au o slăbiciune înduioșătoare pentru frăgezimea florilor, pentru diminutive și alte accesorii poetice: str. Camelie, Filomelei, Freamătului, Lirei,

Luceafărului, Mărgăritarilor, Mioriței, Muzelor, Silfidelor, Viorelelor, Turturelelor, Zefirului, iar domnii consilieri iubesc atât de mult lumina lunii, încât nu o stradă ci două străzi din București, poartă numele de strada Lunii.

In cartierul Caracaș, între strada Petre Ispir și Sebastian, (cine o fi oare acest Sebastian ?) se află într'un dureros paralelism, ce nu le lasă niciodată să se întâlnească, strada Ileana Cosânzeana și strada Făt Frumos, iar a treia tovarășă de paralelism desnădăjduit este strada Moș Ajun,

care se mai numește și strada Jarcaleți. E inutil să arătăm

că trinitatea Cosânzeana, Făt Frumos și Moș Ajun-Jarcaletele, trăesc într'un noroiu perpetuu, de parcă ar fi eroi de basme porcine. Dar în București sunt atâtea străzi, ulițe, stradele, fundături și întortochieturi, încât ar trebui să aibă cineva imaginația orientalului, ca să găsească nume pentru toate.

Deaceia, consiliul comunal s'a gândit la un moment dat să înlocuiască numele străzilor cu numere, așa cum se face la New-York: Avenue 5, Avenue 52, etc.

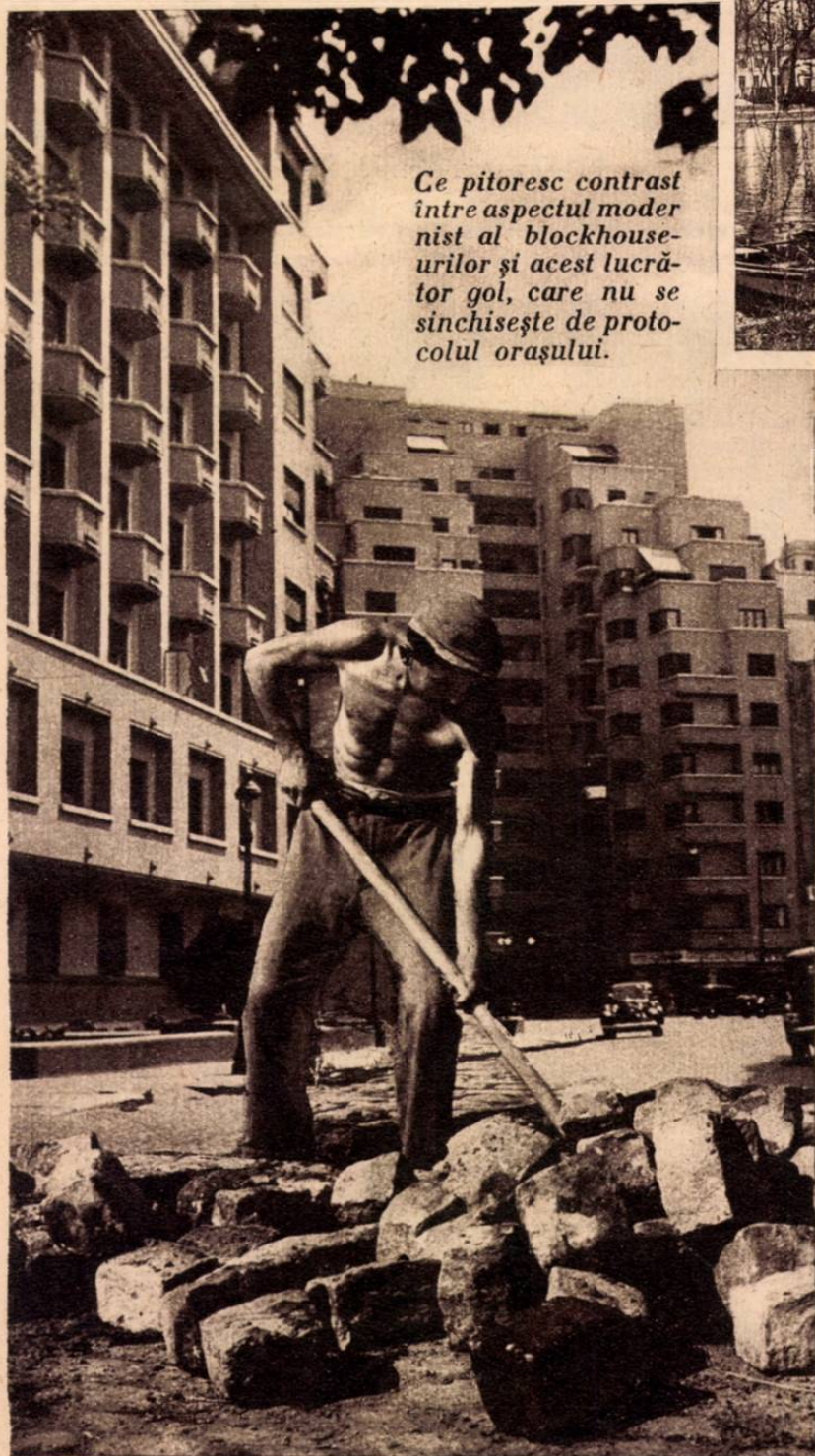
Confuzia pe care o făcea Dekobra între noi și Chinezii nu e uimitoare, dat fiind că toți orientalii preferă vorbele sugestive, în loc de cifre.

Chinezii nu numai că nu ar admite să numeroteze străzile ca americani, dar le pun nume cu totul poetice. Astfel, la Canton, numele străzilor te transportă parcă în țări imaginare. Există acolo strada

Norului strălucitor, strada Iubirei eterne, a Celor 100 de nepoți, a Dragonului sburător...

Dar nu numai la denumirea străzilor, ci și la numerotația caselor de pe o stradă, Chinezii înlocuiesc uneori numerele cu vorbe.

Astfel, la Shanghai, sunt case care, în loc de numere, poartă un nume, ba și două, ca: „Locuința prețioasă și complezentă”, „Casa cinstei și armoniei”, etc.

Ce pitoresc contrast între aspectul modernist al blockhouse-urilor și acest lucrător gol, care nu se sinchisește de protocolul orașului.

1 Cișmigiu 1937 având la orizont perspectivă de blockhouse.

2 In mijlocul Capitalei, printre blockhouse-uri și limuzine luxoase, un grup de pitorești purtători ai costumelor naționale din nordul Bucovinei.

3 Aceste duduițe au participat la un concurs de fotogenie și au pozat reporterului nostru, în fața palatului Adriatică.

Din fericire, primăria noastră nu a mers până acolo cu aptitudinile ei poetice, încât să ne oblige să ținăm pe case, în loc de plăciță cu număr, placarde cu denumirea: casa „Regina nopții moartă”, sau casa „Mai am un singur dor”.

Cel mult la vilele din stațiunile balneare, sunt îngăduite asemenea fantezii: Vila Mon desir, Vila Mon repos... (Un prieten își botezase vila dintr'o mărunță stațiune de vară, „Ce-am avut și ce-am pierdut”: era însă într'adevăr o cabană de scânduri).

Sistemul american de a numerota străzile e mai practic și mai puțin ridicul, dar are desavantajul că, într'o țară de analfabeți ca a noastră, mulți ar încurca străzile.

Bulevardul Brătianu, acolo unde Bucureștiul rivalizează cu Los Angeles.

Totuși, poate că ar fi mai bine să încercăm acest sistem, sau cel puțin să se aleagă de-acum înainte nume mai sobre, decât *strada Ghiociei, Lebedei, sau Laptelui*, mai ales că aceste nume presupun atâta imaculare și în realitate sunt negre de noroi.

Există în București o stradă a *Fariseului*, iar alta *Bru-mărel*. Ce motive oculte a determinat pe onor. Consiliu Comunal să aleagă astfel de nume, — cine ar putea bănuî? Cine ar putea deasemeni să știe, de ce una dintre cele mai liniștite străzi bucureștene, se numește *strada Furiilor*. Există chiar *strada Cuviosului, strada Glucozei*, ba chiar și *strada Gogoșilor*. Nu vă spun gogoși!

Ne mirăm numai că nu i s'a pus numele „*Cuviosul Gogoș*“ sau „*Cuvioasa Glucoza*“,... ar fi fost mai original.

Trebuie însă să recunoaștem că o oarecare asociație de idei a existat în mintea celui care a scornit acest nume. Într'adevăr, *strada Gogoșilor* se învecinează cu *strada Duzilor* și cu *strada Gândacilor*, ceea ce ne face să credem că este vorba de gândacii de mătase, ce se cresc pe frunzele de duzi și că deci gogoșile în chestiune, nu sunt din cele coapte în ulei la Moși, ci sunt gogoși de mătase. Dovadă că această succesiune de idei s'a produs în capul șugubățului consilier, care a botezat străzile acestui mătăsoș cartier, este că tot în apropiere, găsim îndată Mătăsari. Și să mai spuneți că nomenclatura străzilor e lipsită de orice logică!

Mai sunt alte străzi, cu diverse cifre latine agățate în coadă. Există *strada Atelierului I, II, III*. Există două străzi ale *Cămpului*. Sunt străzi în București, numite nu numai *Wilson, Poincare, sau De Flers*, în cinstea posesorilor acestor nume. Există nu numai străzi ce cinstesc memoria unor foști domnitori români, — nu numai a unui *Mihai Vodă, sau Ștefan cel Mare*, dar există și *strada Tugomir*, fiindcă și Tugomir a fost un domnitor, dar mulți desigur n'ar fi știut aceasta, dacă nu s'ar fi pus numele de Tugomir unei străzi bucureștene.

Sunt însă străzi ce poartă și numele altor monarhi, omși printr'o inexplicabilă eroare din istorie; *strada Dănciulescu I și II; Georgescu I, II și III; Petrescu dela I—VIII* (dinastie care a durat probabil câteva secole), etc.

Un cartier întreg e locuit de domnitori sădea: *Radu dela Afumați, se află lângă Despot Vodă, care învecinează pe Ștefan cel Mare și pe Dragoș Vodă.*

E trist însă că, în preajma lor, s'au tolerat străzile *Precupeți, Măcelari, Birjari...*

Cum o să stea acei monarhi, într'un mediu birjăresc și de măcelari?

Există străzi... dar n'am mai termina nici până mâine, pomelnicul de nomenclaturi baroce, ridicule, tâmpite. Mai lipsește *strada Gușăților*, în cinstea celor ce botează străzile.

SANDU VORNEA

ARTIȘTII PLASTICI ROMÂNI LA EXPOZITIA INTERNAȚIONALĂ DELA PARIS

Petru Cercel oferind un madrigal unei domnițe, este subiectul panoului decorativ executat de d-na Cuțescu-Stork. O lucrare impunătoare atât prin tratarea subiectului precum și a coloritului. Compoziția de mare proporție (4 m/4 m) a fost comandată de Statul Român și este așezată în Pavilionul Românesc în sala artelor plastice. Scena se petrece într'un port pentru a da cât mai multă profunzime și luminozitate. Printre turlele cetăților în stil Bizantin se văd corăbiile cari l-au adus pe *Petru Cercel* din Apus. În planul din față se vede Domnitorul oferind un madrigal unei domnițe. El este înconjurat de boeri români cari privesc neîncredători la Domnitor precum și la curtezanii și artiștii străini veniți odată cu el. Ei sunt împodobiți cu mantii, platoșe și pălării occidentale. Acest subiect a fost ales tocmai pentru a arăta introducerea influenței occidentale la noi în acele timpuri când tradiția era atât de înrădăcinată în sufletul Românilor.

Sperăm că această operă de artă va fi bine primită atât de criticii de artă din Occident cât și de vizitatorii expoziției. Doamna Stork se bucură de un bun renume la Paris deoarece de curând Statul francez a reținut o lucrare pentru pinacoteca Statului.

ILINIGIEIRIIE IDIE IPAT

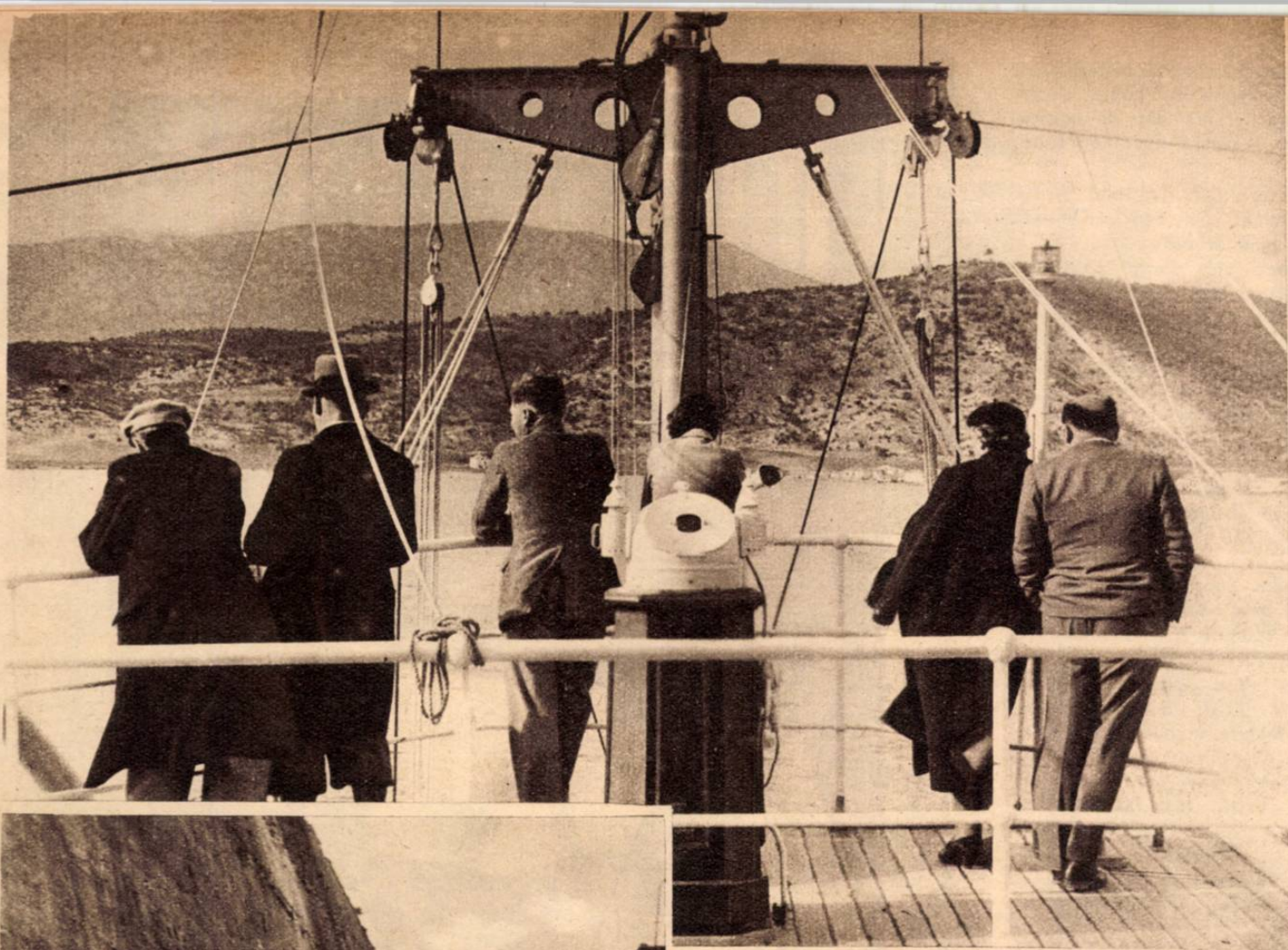

*Calități garantate
usor la spălat și
netede la călcat*

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Între vapor și pereții de stâncă distanța nu este decât de 3—4 metri. Pentru a evita o eventuală ciocnire, în ambele părți ale vaporului se atașează două fâșii late de lemn, asemănătoare unor plute.

↑ Vaporul trece prin munte! Pasagerii se uită mirați la cei doi pereți înalți de stâncă.

Neobicinuită călătorie pe mare! Stai pe puntea marelui transatlantic și aproape de mâna ta întinsă se ridică stâncile unui munte!

↑ Canalul de Corinth este atât de îngust, încât dela o depărtare de două mile abia dacă poate fi observat. Face impresia că vasul vrea să intre într'un munte! Abia foarte aproape apare fâșia de apă.

D ÎNTRE importante canale ale lumii, construite pentru transportul maritim, unul dintre cele mai mici și totuși cel mai interesant este canalul de Corinth.

Marile canale, ca de exemplu Suez, Panama, etc. întretaie o bucată dreaptă, numai puțini metri de pământ aflător deasupra nivelului mării. Canalul grec este însă tăiat tocmai prin mijlocul unui munte! Amintirea unei traversări a canalului pe bordul unui mare vas îți rămâne întipărită multă vreme. Fâșia de apă măsoară abia 25 metri lățime, iar vaporul parcurge pe această lățime o distanță de 6 kilometri. De ambele părți se ridică falnicii pereți de stâncă de peste 100 metri înălțime, atât de drepti și apropiați încât îți face impresia că stând pe punte îi poți atinge cu mâna.

Vedere a canalului de Corinth. Măsoară lățimea și 21 Adâncimea a 7—10 metri.

La 88 metri înălțime, deasupra canalului, trece un pod de cale ferată. Aci păzește zi și noapte un soldat

alului de Co-
ră 6 kilometri
metri lățime.
ei în canal este

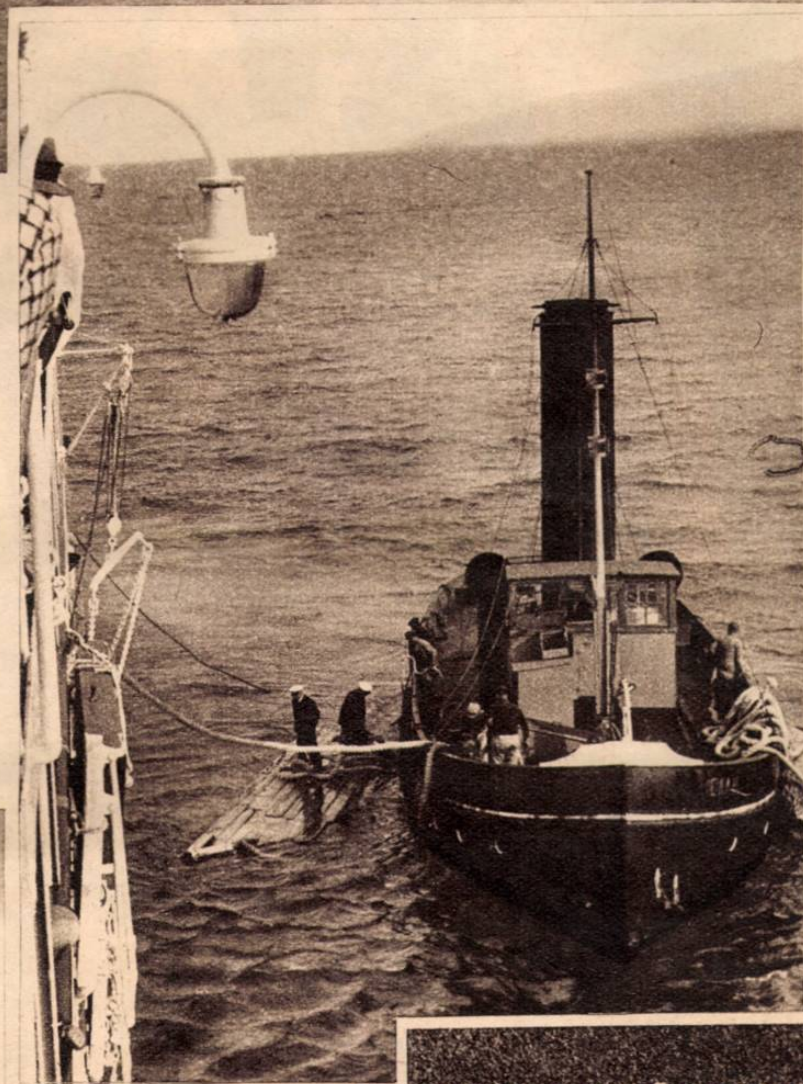
UNTE CARE E C ARELE

Vapoarele mai late de 12 metri n'au ↑
voie să traverseze canalul, puse în
mișcare de propriile lor motoare. Un
mic șlep le remorchează, dupăcum se
poate vedea în fotografia noastră.

Chiar și vechii Romani au recunoscut ce mare însemnă-
tate poate avea un canal, care să deschidă vapoarelor
un drum drept din golful Corinthului până la Pireu.
Impăratul Nero a început chiar lucrările pentru
construirea canalului, nu se știe însă din ce motive
ele au fost întrerupte. În ultimii 200 ani, proiectul
canalului a fost discutat de foarte multe ori, a putut
fi executat însă abia în urmă cu 44 ani (în anul 1893).
Nu numai vapoarele, care trec din vestul Mării Medi-
terane spre Atena, pot tăia drumul, fără să ocolească
prin jurul Peloponesului, ci și călătoriile spre Stambul,
Smyrna, în Marea Neagră și spre coasta siriană sunt
mult scurtate. Și în afară de importanța politică a sa,
canalul de Corinth a devenit o curiozitate demnă de
admirat a țării.

P. A. S. I.

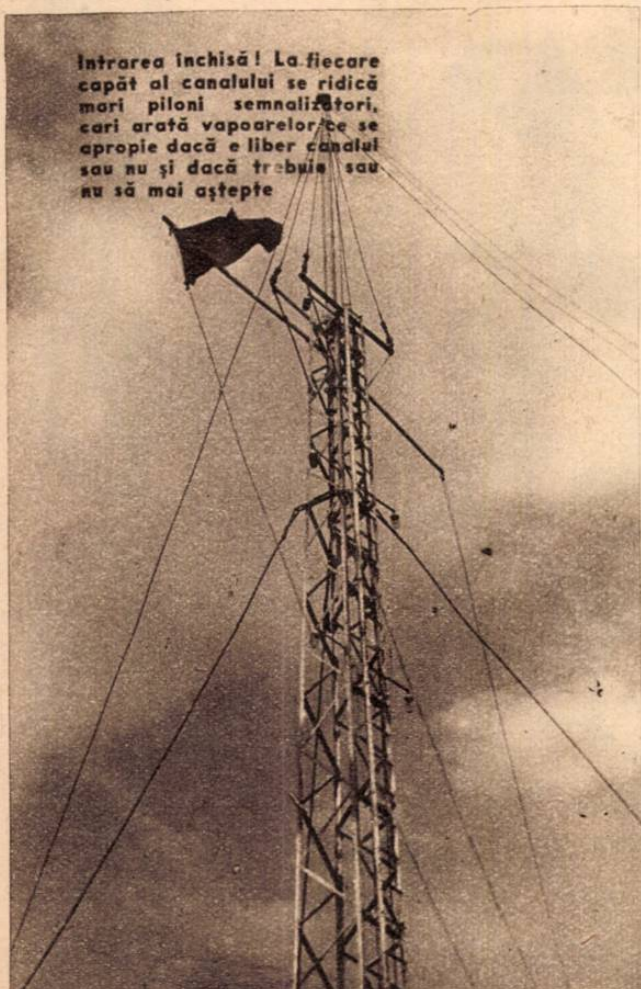
Conducătorii șlepu depe
canal, se urcă pe vapor.

← Omul care a dus prin
munte 15.000 vapoare.
Comandantul Anastasiu
Rustemis care în timpul
celor 18 ani de serviciu
a condus prin canal
15.000 vapoare.

Mărci poștale grecești înfăți-
șează canalul de Corinth, ca o
curiozitate a țării.

Intrarea închisă! La fiecare
capăt al canalului se ridică
mari piloni semnalizatori,
cari arată vapoarelor ce se
apropie dacă e liber canalul
sau nu și dacă trebuie sau
nu să mai aștepte

IMAGINI DE PRETUTINDENI

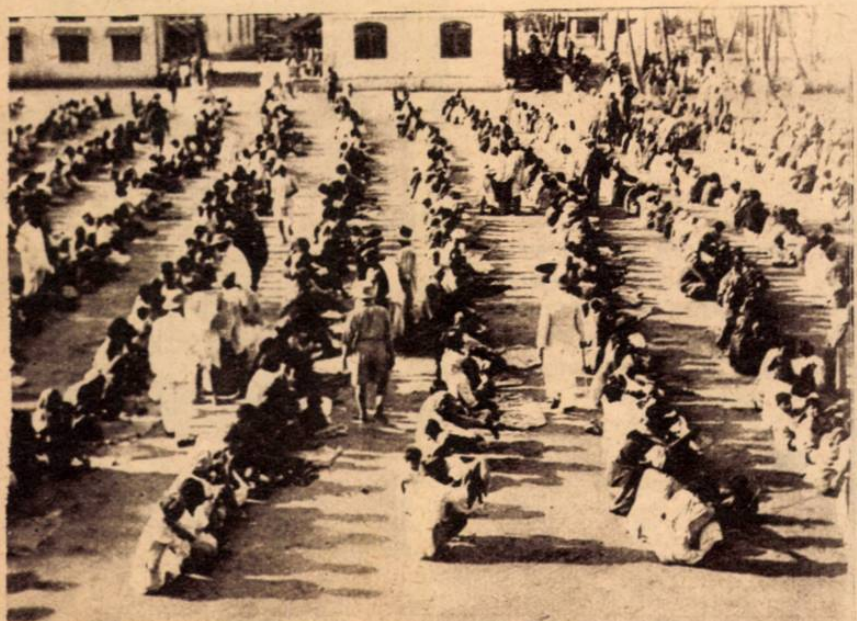

BOTEZUL PRINCEIULUI ITALIAN, VICTOR EMANUEL

În capela Paulina din palatul Quirinal din Roma a avut loc botezul fiului Principei de Piemont, moștenitorul tronului Italiei. Noul vlăstar princiar a primit numele Victor Emanuel.

CERȘETORII DIN BOMBAY PRIMESC POMANĂ ÎN LUNA ÎNCORONĂRII

Toți cerșetorii din Bombay au primit hrană de la oficialitate, în luna încoronării Regelui George al VI-lea al Angliei. Fotografia noastră înfățișează pe cerșetori pe străzile Bombay-ului.

COMEMORAREA SBORULUI LUI LINDBERGH PESTE OCEAN

La Westbury, în U. S. A., pe locul unde acum zece ani Lindbergh a decolat în raidul său transoceanic, a avut loc recent o mare serbare comemorativă. Fotografia noastră a fost luată în timpul acestei serbări.

Regele Petru al Yugoslaviei și primul ministru

La o serbare a regimentului de gardă care a avut loc recent la Belgrad, a luat parte și Regele Petru al II-lea al Yugoslaviei. Fotografia noastră îl înfățișează pe tânărul Suveran, dând mâna cu primul ministru al Yugoslaviei, d. Stoiadinovici.

ȚARUL ÎȘI EXPRIMĂ TEMERILE PE CARE I LE INSPIRĂ RIVALITATEA DINTRE ANGLIA ȘI FRANȚA

Kaiserul organizează manevre navale, drept răspuns la paradele militare ale Franței. Monarhul rus arată cum s'au format alianțele europene, care au dus la războiul mondial, cu ani înainte, pe un fond de exhibiții militare și navale

Această serie de scrisori redau cele mai intime gânduri ale Țarului, în primii ani ai domniei sale.

Aceste documente ne arată rolul pe care l-a jucat Țarul în perioada când se plămădeau alianțele și rivalitățile europene, care au explodat în marele războiu mondial, atrăgând după sine prăbușirea Romanovilor.

Perioada zilelor lipsite de griji din viața Țarului Nicolae, luă sfârșit odată cu moartea părintelui său, Alexandru al III-lea, la 1 Noembrie 1894, când se urcă pe tronul Rusiei. Curând după aceea, la 26 Noembrie, el se căsătoră cu iubita sa Alix. După convertirea la ortodoxism, prințesa germană fusese făcută mare ducesă, luând numele de Alexandra Feodorovna.

Timp de aproape doi ani, după încoronarea lor la Moscova, tânăra pereche imperială făcu, împreună cu fiica lor Olga, o serie de vizite oficiale, mai multor curți europene. După ce părăsi Anglia și trecu oficial prin Franța, cu intenția de a întări alianța franco-rusă — Țarul se duse îla Darmstadt, unde copilarise Țarina. În scrisoarea următoare, trimisă din acest oraș, Țarul descrie mamei sale vizita făcută în Anglia și Franța.

„Unchiul Bertie” este regele Eduard al VII-lea, Voronzoff, ministrul căminiciei imperiale; „Dima”, Dimitri Vasilcikov, un membru din suita Țarului; „Louisa” este principesa Louisa, devenită prin căsătorie marchiza de Lorne; Maud și Charles sunt actualii monarhi ai Norvegiei, Charles, luând la suirea sa pe tron, numele de Haakon al VII-lea.

Darmstadt, Neues Palais.

2 Octombrie 1896

Scumpă și mult iubită mamă,

Iartă-mă că nu ți-am scris de două săptămâni, mai cu seamă după fericitul rezultat al călătoriei noastre în Franța. Îmi închipui că trebuie să fi așteptat cu mare nerăbdare vești din parte-mi.

Aș vrea însă mai întâi să-ți spun ceva despre ultimele zile petrecute la Balmoral. Timpul se înșenase, iar unchiul Bertie s'a dus cu Voronzoff și Dima la Newmarket, unde unul dintre caii săi a câștigat iarăși cursa.

După plecarea lui am dus-o mai bine, pentru că puteam face ce poftiam și nu eram obligat să-mi petrec toată ziua la vânătoare, prin frig și ploaie. Am fost la Mar Lodge, unde am luat masa cu toată familia, la Louisa. Acolo i-am întâlnit pentru prima dată pe Maud și Charles — îmi pare atât de ciudat să-i văd soț și soție. Granny a fost mai amabilă și mai drăguță decât

oricând cu mine. Ea mi l-a trimis pe Lordul SALISBURY, cu care am avut două discuții foarte serioase. E bine cel puțin pentru el, să afle direct dela sursă care sunt părerile și vederile Rusiei.

A doua zi am plecat la 7 dimineața și am sosit la Cherbourg, la 2 p. m. Am fi putut traversa canalul în condițiuni mai bune, dar am fost întârziți de escadrilele engleză și franceză, care ne însoțeau. Întâlnirea celor două escadrile în mijlocul canalului a fost una dintre cele mai frumoase și mai interesante priveliști. Au urmat apoi ceremoniile de recepție și prezentare, care s'au încheiat cu o paradă navală.

PLÂNGE LA AUZUL MUZICII MILITARE

Echipagiile tuturor vaselor, care au luat parte la paradă, s'au strâns apoi pe vasul de război „Hoche”. Mi-au dat lacrimile, când am auzit „Sonne Clair-

1. Impunătoarea ceremonie a încoronării Țarului Nicolae II la Kremlinul din Moscova.

2. Țarul Alexandru III la Berlin.

3. Țarul Nicolae II și țarina Alix.

vone", marșul favorit al iubitelui meu tată, care s'a mai cântat și pe „Marengo", în cursul paradei militare dela Kronstadt, în 1891.

La opt și jumătate ne-am despărțit de amabilul M. FAURE (*Felix Faure, președintele republicii franceze, N. R.*) și am pornit spre Paris, cu trenul nostru. În dimineața următoare, 24 Septembrie, am trecut în trenul președintelui, iar la ora 10 sosiam la Bois de Boulogne.

La Paris ni s'a făcut o primire grandioasă, pe care n'o pot compara decât cu intrarea mea în Moscova! Trupele se alinaseră de ambele părți ale străzii; dar chiar și acolo unde nu exista armată, mulțimea se comporta admirabil — un om nu depășia trotuarul! O astfel de ordine s'ar putea numi exemplară oriunde, dar pentru expansivii francezi, trebuie să fi fost un adevărat tur de forță.

Trebuie să știți că până să ajung la Paris, am avut obiceiul meu „accès de nervi", dar când m'am văzut la ambasadă, în siguranță, nu mi mai rămăsese decât o mare satisfacție, pricinuită de înduioșătoarea primire, iar mai apoi un sentiment de liniște și mare mulțumire puse stăpânire pe mine!

La fel s'au petrecut lucrurile și în ziua următoare. Oriunde ne duceam, mulțimea umplea străzile — polițiștii se înșiruiau din douăzeci în douăzeci de metri, iar lumea sta liniștită, păstrându-și fiecare locul. În cea mai mare ordine, dar aclamând din răspuneri, cu fluturări de batiste și pălării! La Elysée (*Palatul prezidențial din Paris, N. R.*) s'a dat o mare recepție. Toți demnitarii statului, miniștri, generali, amirali, senatori și deputați erau de față.

S'a decis ca eu să vorbesc de trei ori: la dineul dela Cherbourg, la banchetul dela Paris și la Chalons, după paradă. Se ticluiseră de mai înainte textele discursurilor și răspunsurile ce urmau a se schimba, așa că eu n'aveam decât să citesc toas-turile la masă și am acceptat cu bucurie acest comod obicei.

Am vizitat Notre Dame, Sainte Chapelle, Hotel des Invalides, Panteonul, apoi Academia și Primăria. La Academie a avut loc o scurtă ședință, care mi-a lăsat o foarte bună impresie, deoarece era foarte interesant să privești atâtea fețe cunoscute. Printre alții François Coppée ne-a salutat cu un poem, special scris pentru această ocazie.

În afară de dineul pe care l-am oferit președintelui, am găsit timpul pentru a da un dejun marilor demnitari și membrilor aristocrației; am avut printre oaspeți pe ducele de Chartres, prințesa Mathilde, Ducele d'Aumale, pe Marguerite, cu pântecosulei duce de Magenta, etc.

PARISUL PĂRĂSIT CU REGRET

Am părăsit Parisul a treia zi și trebuie să-ți mărturisesc că nu fără regret, cu toate că zilele ne erau pline și aproape obositoare. Apoi ne-am dus la Versailles. Drumul l-am făcut împreună cu Mr. Faure, într'un landou à la Française. Pe cele douăsprezece mile ce ne despărțeau de Versailles, mulțimea se alinase întocmai ca pe străzile Parisului — de atâtea saluturi îmi amorțise mâna.

Am petrecut noaptea în tren și în dimineața zilei de 27 sosiam la Chalons-sur-Marne. Parada pe care am văzut-o acolo a fost un apogeu al tuturor festivităților ce mi s'au oferit în Franța. Sunt încă puternic impresionat și n'am să uit până ce voi muri Rovno-ul francez.

Am purtat uniformă gărzii de cazaci, călărind propriul meu roib și am mers astfel, lângă landoul în care se afla Alix cu Faure și Katussia Vassiltchikov. Spahii, zuavii, turcii și prietenii tăi, vânătorii alpini, au dat la un loc una dintre cele mai grandioase priveliști.

După trecerea trupelor în revistă, întreaga cavalerie a dat o șarjă perfect executată, apoi ne-am dus cu toții la Quartier National, unde am luat masa. Iar când ne-am îndreptat iar spre gară, toate unitățile care luaseră parte la paradă erau aliniate, de o parte și de alta a șoselei — în total vreo 70.000 oameni. Soldații strigau „Vive l'Empereur" iar populația „Au revoir"!

Am sosit la frontieră la 11 seara. Acolo i-am văzut pentru ultima dată pe mici „Piuo-piuo" (*termen de alintare pentru soldații francezi N. R.*) și am auzit imnul nostru național.

Apoi au început coifurile germane și priveliștea deveni foarte puțin plăcută. În gările franceze se

striga mereu „Ura!" la vederea noastră, iar figurile erau amabile și vesele, pe când aci tot ce întâlnea ochiul era cenușiu, întunecat, plictisitor. Noroc că se înnoptase! La lumina zilei priveliștea ar fi fost și mai deprimantă. În dimineața următoare eram la Darmstadt.

Alianța franco-rusă a fost mai apoi întărită prin oficiala contra-vizită, pe care a făcut-o țarului, Președintele Republicii Franceze, Felix Faure, a cărui personalitate făcu o puternică impresie asupra lui Nicolae.

Peterhoff, 15 August 1897.

Dragă mamă,

Îți trimit aceasta prin Lohmen (*adjutantul naval al țarului N. R.*). Faure a plecat ieri și-ți scriu sub puternica impresie pe care mi-a făcut-o acest om. Ultimele patru zile s'au scurs repede și au fost atât de plăcute, încât mi s'a părut că primiam, nu o vizită oficială, ci un vechi prieten, iar recepțiile au fost ca un fel de „divertisment accesoriu", ca să spun astfel.

Faure a dobândit simpatia întregii familii și a fost uimitor de abil, în dificilele situații pe care le creaa poziția sa. Plin de tact, amabil cu toți cei care-i erau prezentați, a manifestat atâta interes în totul și s'a dovedit atât de bine documentat, încât a lăsat o impresie excelentă!

Recepția dela Kronstadt a întrecut toate așteptările. Portul era plin de vase cu excursioniști și de yach-turi. Nimeni n'ar fi putut crede că publicul va veni în număr atât de mare; părea că acest eveniment se petrece în Anglia. Președintele a manifestat un viu interes pentru fetițele noastre și în special pentru „La grande Duchesse Olga", pe care și-a amintit că o văzuse la Paris.

RĂSPUNSURI MULȚUMITOARE

Sper, dragă mamă, că are să-ți placă ceea ce i-am spus lui Faure, precum și răspunsurile lui. Aci cel puțin, lumea este încântată de replicile lui! Publicul s'a entuziasmat, nu numai la Petersburg, dar și la Peterhof.

Ziua a doua trebuie să fi fost nespuse de obositoare pentru bietul Faure — dis de dimineață el a luat drumul orașului, ducându-se să vadă tot ceea ce era de văzut, să acorde audiențe, etc., etc. Destul pentru a distruge pe cel mai puternic. S'a întors la Petersburg după miezul nopții. Tot în acea zi am fost și eu în oraș, cu unchiul, dar mai târziu decât Faure și amândoi am asistat la punerea pietrii fundamentale a unui pod, ce se construiește pentru comemorarea nuntii voastre de argint.

Parada dela Krasnoe a făcut o puternică și favorabilă impresie asupra lui Faure. A fost în special impresionat de artilerie și cavalerie. Este un bun călăreț și un mare iubitor de cai. S'a bucurat mult că a putut fi de față la promovarea cadetilor școlii militare și a oferit medalii tuturor sergenților majori ai acestei școli, precum și ai școlii de paji.

Ieri am fost, la Kronstadt, cu întreaga familie, și am luat masa cu Faure, pe vasul „Pothuan". Înainte de aceasta l-am dus să vadă „Standart".

Apoi am vizitat „Raxia", care l-a entuziasmat și în cele din urmă ne-am despărțit la patru după amiază, pe „Alexandria". El era foarte trist și avea lacrimi în ochi, ca și Gervais. „All's well that ends well" (*Totul e bine când sfârșește cu bine, N. R.*). Ne-am întors acasă cu un sentiment de mare satisfacție și ușurare.

În ciuda strânsei sale înrudiri cu familia regală britanică, Nicolae nu-i prea simpatiza pe Englezi, după cum reiese din scrisorile către Tarina Maria, din Martie 1898. Una e scrisă după ce Rușii și-au atins, pe cale pacifică ținta, ocupând Port Arthur-ul, iar cealaltă datează din zilele faimosului incident de pavilioane, dela Fashoda, când numai printr-o minune s'a prevenit un războiu anglo-francez. Propunerea rusă pentru limitarea armamentelor, despre care se vorbește într-una din aceste scrisori, a fost făcută la Conferința Desarmării dela Haga.

Petersburg, 18 Martie 1898

Primăvara întârzie să se arate. Am avut câteva zile frumoase și zăpada depe străzi a dispărut, dar aerul este încă rece. Mă ocup zilnic cu grădinaritul

și fac astfel intense exerciții fizice. Îmi închipui dragă mamă, că trebuie să fi aflat îmbucurătoarea veste a ocupării Port Arthurului de către flota și trupele noastre. Acest punct va deveni cu vremea stația terminus a căii ferate siberice.

Vom avea în sfârșit și noi un port ca lumea, care să nu înghețe (ca Libau). Și mai presus de toate mă bucur că această ocupare s'a făcut fără vărsare de sânge!

Englezii însă sunt furioși, cu atât mai mult cu cât noi n'am lucrat nici ca ei și nici ca Germanii, căutând mai întâi să obținem învoirea Chinezilor și nedebarcând trupele decât după ce ei și-au dat consimțământul. Acum ne putem considera acolo, în siguranță, multă vreme!

Livadia, 8 Noembrie 1898

Ce spui de atitudinea Angliei față de Franța? Chiar după ce Francezii i-au făcut concesii, ea continuă a-și spori flota. Ce răspuns clar și fără de echivocuri la propunerea noastră în sensul unei limitări a armamentului! și cum îți plac discursurile Kaiserului, cu prilejul vizitei făcute în Palestina? Multe ciudățenii se mai petrec în lumea asta. Ci-tești și nu-ți rămâne decât să ridici din umeri.

TRECEREA ÎN REVISTĂ A FLOTEI KAISERULUI

În 1901, vizitând oficial Germania și Franța, împreună cu împărăteasa sa, Nicolae, ea oaspe al Kaiserului, asistă la o mare paradă a flotei germane de război. Întărit de prietenia franco-rusă, Kaiserul se silește să dea o convingătoare demonstrație a forței navale germane.

Königliches Schloss, Kiel — în ciuda oricui!

2 Septembrie 1901

Dragă mamă,

Îți scriu în ajunul plecării noastre. E abia o săptămână de când am început această călătorie, dar în acest interval s'au petrecut atâtea, încât timpul scurs îmi pare cu mult mai lung.

La locul întâlnirii am ajuns la ora 11, în loc de 8 a. m. Era o vreme foarte frumoasă și ne-am imbarcat pe „Hohenzollern" (yachtul Kaiserului, N. R.) cu unchiul Alexei (*comandantul suprem al flotei rusești, N. R.*) care ne aștepta acolo. Am pornit astfel spre flotă, care se afla ancorată în imensul golf al Danzigului. Aceste trei zile au fost foarte interesante. Am vizitat împreună vasele, ne-am plimbat cu ele și am asistat la manevrele escadrelor. Noi Rușii am fost pur și simplu uimiți de ceea ce vedeam.

Întreabă-l pe Lohmen (*adjutantul naval al țarului, N. R.*), când îl vei vedea la Haga, cum i s'a părut flota germană. Împăratul a fost foarte bine dispus, calm și amabil. M'a numit comandant al regimentului de dragoni 39 Narva, deoarece până acum el n'a avut o uniformă de cavalerie rusească!

NICKY

SOLDAȚII ÎL IMPRESIONEAZĂ

Primii ani ai acestui secol au văzut începutul alianțelor între marile puteri, alianțe care-au împărțit Lumea Veche în două tabere ostile, ducând la războiul mondial, iar astăzi se ridică din morți, sub înfloritul nume de „pacte regionale, destinate să promoveze securitatea colectivă".

La data scrisorii de mai jos, alianța franco-rusă se cimentase și avea să fie întărită curând de „Entente Cordiale", stabilită între Franța și Anglia de către „Unchiul Bertie" (Regele Eduard VII), care urmase lui Granny (Regina Victoria) la tron.

Nicolae trecu apoi în Franța, unde guvernul organizează o uriașă paradă militară la Compiègne, destinată să atenueze impresia pe care aparatul de război a Germaniei o făcuse țarului. În această călătorie, Nicolae nu se mai duse la Paris și se zvoni că fusese avertizat despre un atentat ce fusese pus la cale, împotriva-i.

Țarul și Tarina se întoarseră în Rusia, via Kiel, apoi se duseră la pavilionul de vânătoare al țarului, la Spala, Polonia, de unde este trimisă această scrisoare.

Dragă mamă,
 Iată înfățișat că-ți scriu din acest loc liniștit, care-mi este atât de drag, prin luminoasele amintiri ce mă leagă de el. Traversarea primei părți a Mării Nordului s'a făcut în condițiuni foarte bune. La ora 1 intram în Dunkerque. După o masă oficială, am plecat — sau mai bine zis am dat fuga — la Compiègne.

Bunul popor francez a fost impresionant — închipuie-ți că pe tot drumul, dela Dunkerque la Compiègne — lumea era înșiruită de ambele părți, bărbați femei și copii, veniți de prin toate satele și orașele învecinate. Toți ovaționau, săriau, agitați batiștele, când ne vedeau salutându-i prin fereastră.

La 6 Septembrie, am fost duși să vedem marile manevre. Aceasta a fost pentru mine cea mai interesantă zi. Și cum am călărit tot timpul — pe propriul meu armăsar, se înțelege — am putut urmări totul de aproape.

Trupele erau foarte bine instruite. Totul a decurs cu rost și fără agitații inutile. Trebuie să spun că impresia pe care mi-au făcut-o a fost dintre cele mai bune. Soldații păreau foarte bine dispuși, mulți zâmbiau, când mă apropiam de ei; la trecerea trupelor în revistă, toți înclinau capul, răspunzând salutarilor lui Alix. Intocmai cum fac soldații noștri!

7 Septembrie a fost o zi de odihnă pentru trupe. Am stat la Compiègne, unde am făcut o excursie cu trăsura și o plimbare pe jos, în splendidul parc, păzit în patru puncte, de gărzi puternice.

În ziua următoare, 8 Septembrie, am plecat de dimineață, cu trenul, dela Compiègne, ducându-ne până la punctul unde urma să aibă loc parada, peste o oră și jumătate. La această paradă au luat parte 102.000 oameni și nu 150.000 cum au arătat ziarele. Marșurile au fost excelente, iar șarja de cavalerie dela sfârșit, impozantă — nici un om n'a căzut, din toate cele 24 regimente de cavalerie!

În ziua următoare eram la Kiel și am dejunat la Irène, după care ne-am luat copiii și am plecat mai departe.

Al tău NICKY

ISTORICA REVOLUȚIE CARE A SGUDUIT RUSIA ÎN 1905 E COMENTATĂ ÎN SCRISORILE SECRETE ALE ȚARULUI NICOLAE

Am trăit, aproape cu toții acele zile de frământare, în-
 doială și nehotărâre.

Dramaticile scrisori de mai jos ale țarului Nicolae către mama sa, au fost scrise într-una din cele mai importante perioade ale istoriei ruse.

Vreme de trei sute de ani Romanoffii au stat pe tronul Rusiei și cea mai docilă dintre populațiile Lumii Vechi a permis țarilor să nu ia în seamă treptata desvoltare a libertății civice din Occident.

Alexandru al III-lea, părintele lui Nicolae, un caracter despot, dar dotat cu o puternică personalitate, a stăvilit cu mână de fier mișcarea poporului către o reformă constituțională. Fiul său Nicolae, mai mult blajin decât binevoitor, neavând nimic vîguros în sufletul său, afară de sentimentele-i religioase și dragostea pentru familia sa, s'a opus tuturor încercărilor de realizare a unei adevărate reforme, care s'ar fi făcut dela urcarea sa pe tron.

O nemulțumire generală și catastrofa încheiere a războiului cu Japonia au dus la sângeroasa revoltă din 1905. În Ianuarie, sute de manifestanți au fost împușcați în fața palatului de iarnă din St. Petersburg. Iar la 17 Februarie, Marele Duce Sergiu, unchiul țarului și guvernatorul general al Moscovei, e răpus de bomba aruncată de mână revoluționarului Kalaiev.

LA ZID

Haosul revoluționar îl silește pe țar să ia o hotărâre. Luna Iunie aduse revolta flotei de pe Marea Neagră iar în Octombrie, întreaga țară fu paralizată de greva căilor ferate, care deveni mai apoi o grevă generală. Acum, cu o armată înfrântă în războiul ruso-japonez, și concentrată în Siberia de greva căilor ferate și cu întreaga țară căzută în haosul revoluției, țarul Nicolae se văzu cu spatele la zid — Istoria îl privia în față cerându-i o hotărâre!

La 17 Octombrie 1905, țarul semnă un manifest, anunțând înființarea unui parlament imperial, libertatea vorbirii, a presei și a întrunirilor; cu alte cuvinte, el acorda o constituție celor 180.000.000 oameni, care-i populau împărăția. Conte Sergiu Witte fu însărcinat cu formarea primului guvern constituțional. Bătrâna împărăteasă Maria, mama țarului, se afla în acea vreme în Danemarca.

Scrisoarea pe care țarul i-o trimite, făcându-i un raport al acestor evenimente atât de importante, e trimisă dela palatul imperial Peterhof și poartă data de 19 Octombrie 1905. Persoanele menționate în ea sunt Durnovo, ministrul de interne; Liukoff, ministrul comunicațiilor; generalul Trepoff, comandant la St. Petersburg; prințul Alexis Obolensky, membru al consiliului imperial; Pabiedonosteff, procuratorul sfântului Sinod, unul dintre sfetnicii intimi

ai țarului Nicolae și un convins susținător al guvernului autocratic și înfățișat generalul Glazov, ministrul cultelor.

Această scrisoare este poate cea mai interesantă din întreaga corespondență. Prea puține din scrisorile capetelor încoronate o pot echivala în dramatism și interes uman.

Scumpa mea mamă,

Nu știu cum să încep această scrisoare.

Am trăit evenimente atât de grave și de fără precedent, încât am impresia că dela ultima scrisoare pe care ți-am trimis-o, a trecut cel puțin un an. Îți amintești, fără îndoială, de acele zile pe care le-am petrecut, laolaltă, în Ianuarie, la Tsarskoe — au fost mizerabile, nu-i așa? Ei bine, nu sunt NIMIC față de ceea ce s'a întâmplat acum!

LIUKOFF E DISPERAT

El nu este de acord cu cabinetul său

Voiu încerca să-ți redau situația de aci în cât mai puține cuvinte. S'a împlinit ieri o lună de când ne-am întors dela Transund și primele 15 zile au fost relativ liniștite.

La Moscova au avut loc, în răstimp, tot felul de întruniri, pe care Durnovo le-a îngăduit, nu știu pentru ce. Totul se pregătea pentru greva căilor ferate. Prima s'a declarat în jurul Moscovei și apoi s'a întins în toată țara, cu repeziciunea fulgerului.

Petersburgul și Moscova au fost cu totul izolate de interiorul țării. Astăzi este exact o săptămână de când linia dinspre Baltică nu mai funcționează. Îți poți închipui ce rezultate dezastruoase au toate acestea, tocmai într-o asemenea perioadă.

Dela căile ferate greva s'a întins la fabrici și prăvălii, apoi chiar la organizațiile și serviciile municipale și înfățișat la departamentul căilor ferate al ministerului de comunicații. Gândește-te numai, ce rușine!

Bietul Liukoff e disperat — stă neputincios înaintea colaboratorilor săi.

Numai Dumnezeu știe ce s'a întâmplat în universități. Orice fleac venit depe stradă da loc unui scandal — și nimeni nu părea să se sinchisească de asta. Corpurile conducătoare ale universităților și școalele înolneresti au dobândit autonomie, dar nu știu cum să se folosească de ea. Ele n'au putut nici măcar să încuie porțile, spre a ține afară mulțimea nerușinată și apoi, se înțelege, s'au plâns că poliția nu le-a dat ajutor — dar îți amintești ce spuneau până mai acum câțeva vreme?

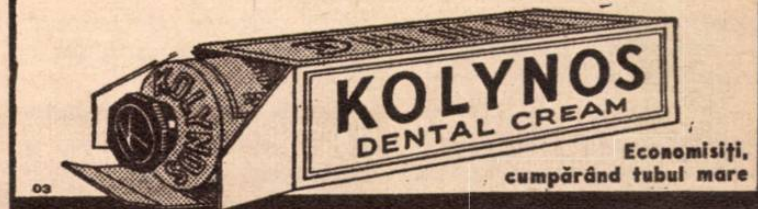
Mi se face rău când citesc jurnalele: greve peste greve, în școale și în fabrici, poliști uciși, cazaci și soldați, scandaluri, desordine, insurgențe. Iar miniștrii, în loc să ia măsuri energice, se adună în consilii, ca o grămadă de găini speriate și cotcodăcesc, despre o acțiune ministerială unitară.

Căpătați un zâmbet irezistibil — prin dinți scilpitori

Iluminați
 surâsul Dv.
 cu Kolynos

... Este atât de ușor, DACA, întrebuințați Kolynos! Kolynos dă dinților un farmec captivant, un luciu incomparabil. Și apoi, rețineți bine acestea: Kolynos este economic. El durează de două ori, atâta timp cât pastele ordinare, deoarece nu vă trebuie decât jumătate din cantitatea obișnuită. Încercați „procedul periei uscate”, cu un singur centimetru de Kolynos. Veți fi încântați de rezultate.

....atâtea femei frumoase care se remarcă prin frăgezimea tenului lor. De când întrebuințează și ea pudra Jazz, tenul ei a căpătat o înfățișare tinerească, porii au devenit invizibili și se poate pudra și țarda cu cea mai mare ușurință, ceea ce nu era cazul înainte. Da, efectele pudrei Jazz sunt într'adevăr uimire, fiindcă ea este compusă din ingrediente de calitate excelentă ale căror însușiri sunt o adevărată binefacere mai ales pentru tenurile ofilite, cu porii dilatați.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Bulevardul Carol 57 fost 39. Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite

SOTIA UNEI MAIMUȚE

Intr'o scrisoare din Copenhaga, datată 2 Aprilie 1902, *Țarina Maria povestește țarului un incident hazliu:*

„Chiar în acest moment ne-am înapoiat dela grădina zoologică, unde am petrecut de minune, privind maimuțele. Tanti Alix (Regina Alexandra) dădea unui pui de urs bucățele de pâine, când deodată o maimuță sări de undeva, de sus, și-i smulse o pană din pălărie, întocmai cum mi s'a întâmplat și mie acum câțiva ani. A fost foarte nostim și ne-am prădădit de râs cu toți, mai cu seamă George. Ce păcat că n'a fost și Apapa cu noi.

KAISERUL PRIVIT CU ANTIPATIE DE CĂTRE FAMILIA IMPERIALA A RUSIEI

Kaiserul l-a vizitat pe țar și a fost numit amiral în marina rusă. Cunoșcând prea bine antipatia pe care mama sa o avea împotriva lui Wilhelm al II-lea, Nicolae îi trimite această scrisoare, în care încearcă să se desvinovățească.

Peterhof, 23 Iulie 1897

Dragă mamă,

Cu regret te anunț că va trebui să dăm lui Wilhelm rangul de amiral în marina noastră. Unchiul Alexei mi-a amintit aceasta și cred că oricât de neplăcut mi-ar fi, suntem obligați să-l lăsăm să poarte uniforma noastră navală, mai cu seamă că el m'a făcut — anul trecut — căpitan în propria-i flotă și, colac peste pupăză, va trebui să-l întâmpin ca atare, la Kronstadt.

Mi se face rău când mă gândesc la asta!

Intr'o scrisoarea trimisă dela castelul Bernstorff, Danemarca, purtând data aceleiași zile, mama țarului scrie:

„Se vedea cât de colo că frumoasele linii ale „Standart”-ului (*yachtul Țarului N. R.*) i-au rămas lui Wilhelm la inimă. Iar spiritul său că ar fi fericit să-l primească în dar a fost un gust îndoielnic. Numai de n'ar avea impertinența să-și construiască unul la fel aci; (*adică în Danemarca N. R.*) Asta ar fi prea mult, dar în orice caz, de așteptat dela cineva atât de lipsit de tact!”

CĂLĂTORIA KAISERULUI ȘI A SOTIEI SALE SPRE ȚARA SFÂNTĂ DĂ IAR PRILEJ ȚARINEI SĂ-ȘI MANIFESTE ANTIPATIA

Abbas-Tuman (în Caucaz) 21 Noembrie 1897

Fotografiile care-l înfățișează pe Kaiser călătorind prin Țara Sfântă m'ar fi făcut să râd, dacă n'ar fi fost atât de revoltătoare; fiecare mișcare a sa e dictată de vanitate, făcută numai pentru ca să se vorbească de el! Mantia aceea de pelerin, poza de oberpastor, predicând pacea pe pământ, cu o voce tunătoare, potrivită doar pentru soldați la paradă. Iar ea, purtând *Crucea cea Mare*, la Ierusalim! Toate acestea sunt absolut ridicole și n'au în ele urmă de sentiment religios — desguștători!

Și mai departe, ce tablou încântător prezintă ei doi, înge-nunchiați pe Muntele Sinaia și binecuvântați de receptorul copiilor lor, adus cu ei special pentru această poză! Și în vreme ce face acest așa numit pelerinaj, domnul ordonă expulzarea atâtor nenorociți din nordul Schleswigului, îi condamnă să părăsească în 24 ore ținutul pentru marele păcat că sunt danezi.

Foarte frumoase toate astea — dar noroc n'au să-i aducă! Și acum, destul cu asta — simt că mă enervează — îmi dă palpității când îți scriu și, zău, nu merită.

WITTE IMPOTRIVA FORȚEI

Ministrul cere drepturi civile pentru poporul rus

Când la diferitele „meetinguri” — acesta este cuvântul la ordinea zilei — (*Revoluționarii împrumutaseră cuvântul dela Englezi, dar nu-l utilizau decât pentru întrunirile revoluționare N. R.*) — s'a hotărât proclamarea unei insurgențe armate și când am auzit de toate acestea, am dat imediat lui Trepoff comanda trupelor din Petersburg. I-am ordonat să împartă întregul oraș în două secțiuni, fiecare cu câte un comandant special. Trupele aveau instrucțiuni să facă uz de arme, imediat ce ar fi fost atacate. Aceasta era singura soluție prin care se putea stăvili această mișcare sau

revoluție, pentru că Trepoff făcuse cunoscut populației, prin proclamațiile sale, că orice desordine avea să fie cu strășnicie pedepsită și, se înțelege, că toată lumea a crezut aceasta. Astfel au început zilele de sinistru liniște, zile cu adevărat calme, pentru că pe străzi domnia cea mai desăvârșită ordine; dar în același timp toți știau că avea să se întâmple ceva — trupele așteptau un semnal, dar cealaltă parte nu se hotăra să înceapă ea ostilitățile.

Domnia atmosfera aceea apăsătoare dinaintea unei furtuni de vară! Spiritul tuturor era sub tensiune, nervozitatea ajunsese la culme și se înțelege că această încordare nu putea să dureze mult timp.

În timpul acestor zile oribile am fost mereu în tovărășia lui Witte. Adesea ne întâlneam dis de dimineață, pentru a nu ne despărți decât seara, când se lăsa noaptea.

Două erau căile pe care le-aș fi putut lua, pentru a ieși din impas. Să concentrez trupe și să înăbuș revoluția prin forță. Dar cu aceasta situația s'ar fi rezolvat numai pentru moment și e foarte probabil că peste câteva luni ar fi trebuit iar să facem uz de forță, iar aceasta ar fi însemnat mari vărsări de sânge. Autoritatea guvernului ar fi fost întărită, dar nu s'ar fi obținut rezultate pozitive și nici o posibilitate de progres.

Cealaltă cale ar fi fost să dăm poporului drepturi civile, libertatea vorbirii și a presei, precum și o *Duma*, care să confirme legile — ceea ce ar fi, se înțelege, constituția.

Witte a pledat călduros pentru această ultimă soluție. El spune că e lipsită de orice risc și constituie singurul mijloc de ieșire, din actualul impas. Și mai toți acei cu cari am avut ocazia să mă consult, au fost de aceeași părere.

Witte mi-a declarat că ar accepta prezidenția consiliului de miniștri, numai cu condiția să i se accepte programul și să nu ce opui nimeni deciziilor sale. El și cu Alexei Obelensky au redactat un manifest, pe care l-am discutat două zile, și în cele din urmă, invocând ajutorul lui Dumnezeu, l-am semnat. Dragă mamă, nu-ți poți închipui prin ce am trecut în momentul acela; nu ți-am putut explica în telegrama mea, toate circumstanțele care m'au adus la acea teribilă decizie, pe care am luat-o însă, cu toată luciditatea.

Toată Rusia striga pentru ea, scria pentru ea, ba chiar se ruga și mulți dintre cei cari mă înconjoară erau de aceeași părere. N'aveam pe lângă mine nici un om pe care să mă bizui, în afară de onestul Trepoff. Nu puteam face altceva decât să mă închin și să dau ceea ce mi se cerea. Singura mea consolă este că așa a vrut Dumnezeu și că această gravă hotărâre va scoate iubita mea Rusie din haosul de neîndurat în care se află, de aproape un an.

Situația este foarte gravă, cu toate că primesc mereu mișcătoare declarații de devotament și grațitudine. Poporul parcar fi înnebunit — unii de bucurie, alții de nemulțumire. Autoritățile locale nu mai știu cum să procedeze sub noul regim — nimic nu s'a fixat încă — totul pare a se face prin bună învoială. Dar chiar de a doua zi, Witte a avut ocazia să vadă ce uriașe obligațiuni își asumase — mulți dintre aceia cărora el le-a oferit diferite demnități, într'o calitate sau alta, își declină competența.

„ANI IN ZILE”

Frământări, îndoeli, nehotărâre spune mai departe țarul Nicolae

Bătrânul Pobiedonostseff a demisionat; locul său va fi luat de către Alexei Obolensky. A demisionat și Glazoff, dar pentru el, n'avem încă succesor. Toți miniștrii demisionează și va trebui să găsim alții noi, dar asta-i treaba lui Witte.

În același timp trebuie menținută ordinea în orașe, unde au loc mereu demonstrații pro și contra și sângeroase ciocniri între manifestanți.

Ne aflăm în plină revoluție, cu un aparat administrativ complet desorganizat și aci e toată primejdia. Dar Dumnezeu Atotputernicul ne va ajuta. Simt că mă sprijină și că-mi insufflă putere, ceea ce-mi dă curaj și nu mă lasă să-mi pierd capul. Crede-mă că am trăit ani în aceste zile de frământare, șovăire și îndoeli. Scrisoarea pe care mi-ai trimis-o, prin *Isvolsky* mi-a sosit chiar acum și-ți mulțumesc din suflet, dragă mamă. Știu că te rogi pentru bietul tău Nicky. Mântuitorul fie cu tine! Dumnezeu să salveze și să dea pace Rusiei. Al tău, cu toată inima

NICKY

(Va urma)

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11—1, 5—8
sub îngrijirea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști în toate tărmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prios, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

DESCOPERIRE UIMITOARE! O NOUĂ PUDRĂ DE OBRAZ

Un procedeu de „Aerificare”
face pudra de zece ori mai
fină

Drăgălășie ARĂTÂND NATURALA

— și nu sulemenită

O pudră de obraz fabricată după un procedeu nou. O pudră așa de ușoară că *plutește în aer*. Aceasta este noua Pudra Tokalon „Aerificată”, celebra Pudră de Paris. Pudra însăși este invizibilă pe obraz. Nu dă o înfățișare „sulemenită” ci o drăgălășie care arată naturală. Nu conține particule grunțuroase care astupă porii și produc coșuri și pete. Și fiind atât de fină, Pudra Tokalon „Aerificată” ține pe piele timp de 8 ceasuri. S'a stărsit cu nasul lucios și cu tenul unsuros. Nu mai e nevoie să vă pudrați neconținut. Nici măcar ploaia, vântul sau transpirația nu pot strica tenulcă vi! dă. Procurativă o nouă drăgălășie fascinantă prin Pudra Tokalon „Aerificată”. Dacă nu sunteți mulțumită, vi se va restitui banii. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

PURGATIV IDEAL
PURGEN[®] BAYER
PLĂCUT-SIGUR
RAPID (PARGEN)

Stomacul protector al intestinului!

Stomacul primind alimentele mai mult sau mai puțin mestecate, sau prea calde sau prea reci, le evacuează parțial digerate, prin suc gastric, în intestin. Dacă alimentele trec în intestin insuficient preparate, ele îl irită și consecința e constipația și o auto-intoxicație. Pentru înlesnirea muncii stomacului, nimic nu e mai bun ca *Magnesia Bisurata*. O mică doză de praf, luat în puțină apă, ajută nu numai digestiei, dar și neutralizează excesul de aciditate pricinuit de fermentația alimentelor, — și încetează, instantaneu, toate durerile, starea proastă generală și alte răuri ca, de pildă: arsurile, gazele, senzația de acru în gură, migrenele și insomniile ce constituiesc consecințele. *Magnesia Bisurata* reacționează imediat. Luați din ea după masă și veți simți, imediat, că digestia e mai bună. De vânzare la toate farmaciile și drogheriile cu prețul de lei 75, sau în formatul mare economic cu lei 110.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

CÂTEVA CUVINTE DESPRE VITTEL

VITTEL e o stațiune relativ nouă. Nu are nici un secol de când a fost descoperită, sau mai curând nedescoperită.

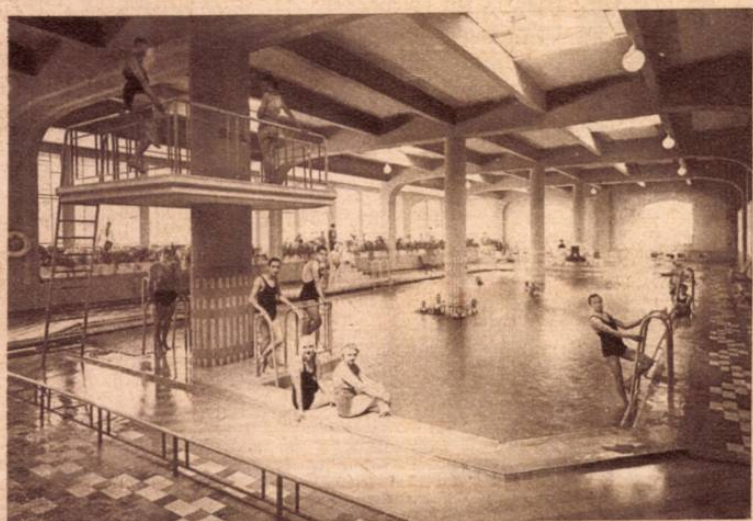
La 1854, avocatul Louis Bouloumié care se trata pentru rinichi la o stațiune termală din apropiere și nu se simțea bine e îndemnat de un medic și de faima populară să caute aici în pustie un izvorăș cu apă mai puțin mineralizată. A pătruns aici cu greutate, pe drumuri impracticabile, a băut apa miraculoasă, s'a simțit bine, și a avut ideea să cumpere terenul cu izvorul. Lângă terenul prim a adăugat altele; captaje succesive au sporit debitul apei. Stăruința întemeietorului și urmașului său avocatul Ambroise Bouloumié a izbutit să înfrângă inerția materiei, nepăsarea publicului și greutatea nesfârșite care întovărășesc o asemenea mare întreprindere.

Izvorul — ca materie primă — era. Însă în jur se aflau împrăstiate în întinderi goale, câteva gospodării sărace; mlaștini, pietrișuri.

Dela 1854 până azi, încet, încet, și neîntrerupt, cu o îndârjire de orice clipă, mâna omului a transformat totul. În pustia steapă s'au întemeiat păduri, parcuri, grădini. Șosele asfaltate se încrucișază la fiecare pas. Lacuri oglesc cerul, brazii și platanii. Hoteluri somptuoase s'au înălțat în preajmă. Câmpuri de polo, de alergări, basini de înot, grădini de exerciții. Clima e răcoroasă, ca la munte, deși altitudinea nu e mai mare decât 350 de metri.

Exemplu tipic al statorniciei, stăruinții și seriozității burgheziei franceze. Instalațiile cele mai moderne medicale se găsesc aici: pe ferestrele înalte ale clădirilor se pot vedea la câteva sute de pași colțuri de păduri plantate de mâna omului și fânațuri în care sună cu dulce zumzet albinele. Omul s'a armonizat cu pilda a toate Ziditorului.

A treia generație a familiei Bouloumié continuă să sporească opera înaintașilor. Se vede că nu numai averea — desigur impresionantă — contează în toată această dramă a unei mari înfăptuiri. Intemeietorul sărac avea și îndemnul mistic de a crea ceva durabil, pe lângă dorința de a câștiga. Cei de azi păstrează și îmbunătățesc cu pietate. Aceeași forță de muncă și spirit de organizare domnește astăzi ca și la strămoșii întemeietori.

Piscina acoperită din Vittel.

Parcul copiilor din Vittel.

↑ Terenul de golf și „Hotel de l'Ermilage”

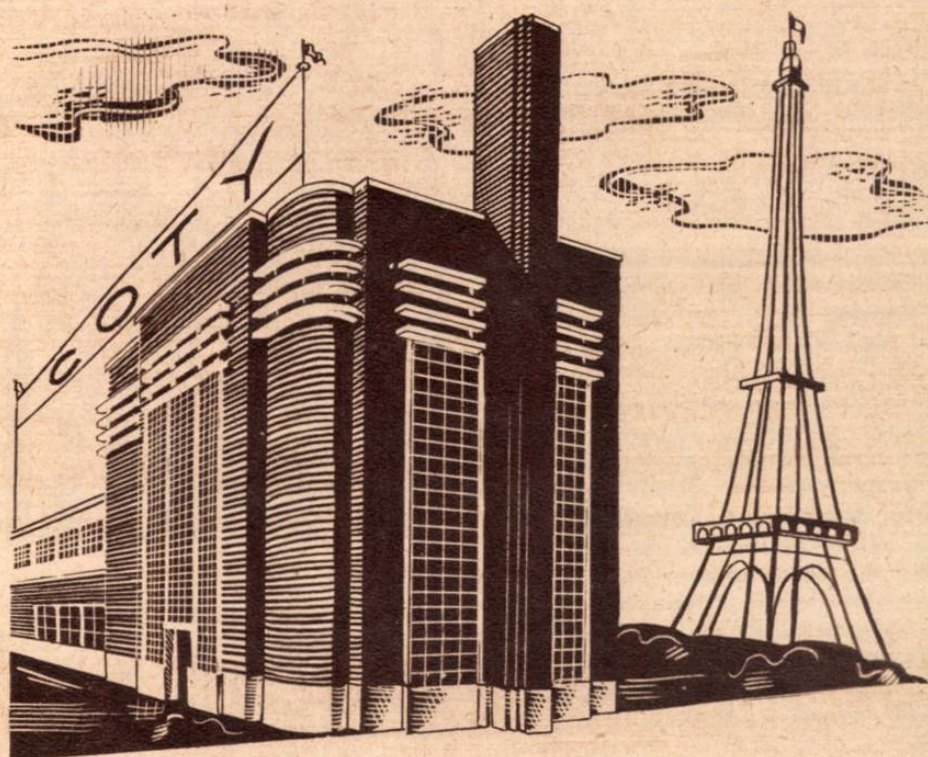

← Interiorul pavilionului Marelui Izvor din Vittel.

În vremea marelui război stațiunea termală Vittel a suferit de invazie și pustiire. Munca a fost reluată cu energie; totul a fost refăcut, completat, lărgit. Astăzi la Vittel vin, anual, 18.000 de vizitatori. Intră în comerțul mondial 40-50 de milioane de sticle de apă.

Organizarea fără cusur care prezidează aici e sporită de bunul gust francez și de discreția caracteristică a acestei minunate și vechi civilizații

M. S.

Plecați la
EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS?

Vizitați standul

COTY

În România obțineți
produsele originale COTY:

PUDRA Cutia mare Lei 120
Cutia 1/2 Lei 70

CREMA Tubul mare Lei 72

LAS geamantanul meu aci, în sala de aşteptare şi haide să cumpărăm ţigări — îmi spuse prietenul, cu care tocmai sosisem cu trenul.

— Până să ne întoarcem, ți-l fură cineva — am obiectat. — Doar nu suntem pe vremea lui Vlad Ţepeş.

— Pun rămăşaşag că nu-l ia nimeni, nici până deseară... Am curajul să-l las lângă stălpul acesta din mijlocul sălii şi te asigur că-l vom găsi tot acil

Am ținut rămăşaşagul, dar l-am pierdut. Geamantanul fără stăpân a stat într-adevăr douăsprezece ore în şir, în văzul tuturor pasagerilor, cari s'au perindat la cele vreo sută de trenuri ce pleacă şi sosesc zilnic în Gara de Nord. Mii de oameni au trecut pe lângă dânsul, dar nu l-a luat nimeni. Nici măcar n'a fost mutat cu un centimetru din loc.

Altădată scoţând batista din buzunar, am pierdut o bancnotă de cinci sute de lei, pe care — dintr-o condamnabilă neglijenţă — o mototolisem în acelaşi buzunar. Mi-am adus aminte de bani abia peste vreo jumătate de ceas, când a trebuit să plătesc ceva. M'am întors repede în punctul unde-mi aminteam că scosesem batista. Spre surpriza numeroşilor trecători, m'am aplecat şi am ridicat triumfător, de lângă bordura trotuarului, hârtia mea de 500 lei, căreia, până atunci, nu-i dăduse nimeni nici o atenţie.

— Tiii! Boierule, cum de n'am văzut-o! — a exclamat un țișănuș căruia de bucurie i-am dat un pol.

OBSERVAȚIILE UNUI COMISAR

— Totuși nu sfătuesc pe nimeni să arunce bani pe stradă, nici să repete gluma cu geamantanul — mi-a spus d. comisar al Gării de Nord. — Sunt destui călători originali cari cum intră într'un compartiment de tren, își trântesc lucrurile în plasă sau pun un obiect pe canapea, spre a marca locul ocupat... Apoi pleacă să se plimbe pe peron. După asta buclucul îl am eu: trebuie să caut hoții cari au furat bagajele călătorului plimbăreț.

Lumea e foarte ciudată. Are pretenții, poate, să pun câte-un paznic lângă fiecare geamantan.

CUM ÎȘI PROCURĂ UMBRELE MIDINETELE PARIZIENE

Dar cei mai mulți călători nu lasă, în chip de glumă, obiectele prin gări și vagoane, ci le uită deabinelea.

Dealtfel zăpăciți nu suntem numai noi ci și parizienii.

Un scriitor francez povestește cum la biserica „Madeleine” se găsesc stocuri de umbrele uitate de credincioasele cari vin să se'nchine acolo. Unele midinete aflând despre acest lucru, nu-și mai cumpără umbreluțe, ci atunci când au nevoie de vreuna, vin să-și aleagă, pe gratis, din depozitul bisericii.

Lucrul se petrece cam astfel: întâi sosește o pretinsă păgubașe. Ea răvășește totul și declară, în urmă, că nu și-a regăsit obiectul pierdut. În realitate, scopul a fost ca să-și memoreze mânerul și culoarea celei mai bune umbrele.

Apoi sosește prietena bine inițiată, care nu mai are nevoie să examineze nimic. Cu mult tupeu, își face reclamația, descriind toate detaliile „obiectului uitat de dânsa”. Paznicul naiv al bisericii, convins de buna credință și sinceritatea volubilei solicitatoare, îi predă umbreluța râvnită fără să mai facă dificultăți. În modul acesta, multe dragute midinete își

averi FARA STĂPÂN

**Despre obiecte pierdute și oameni zăpăciți.
Mici drame întrezărite între obiectele ce
se găsesc deobicei prin trenuri și tramvaie.**

tunică ofițerească, un chipiu de ceferist, mănuși de damă și bărbătești, niște pene frumoase de păun, cărți noi netăiate, abia cumpărate dela librărie, o armă de vânătoare, multe serviete cu diferite acte, geamantane, lăzi și lădițe, ghete, pălării uitate de domni și cucoane, un scaun de grădină, o pușcă mică de copil, gheme de sfoară, până și un antiriu de popă... Apoi chei și pachete cu lacăte noi, chiloți de damă, o cutie de bomboane... — dar ce nu se găsește în tren? Aproape tot ce-i trebuie unui om...

În depozitul C. F. R. e un amestec ciudat de obiecte necesare pasagerilor de diferite trepte sociale, cari călătoresc în clasa I-a, II-a și a III-a.

— Bani se găsesc? — am întrebat pe magazioner.

— Cum de nu! Câteodată sume mici, altă dată mai mari. Mai ales unele cuconițe își uită poșetele în care au bani și alte mici nimicuri și documente tainice... cari uneori ar putea provoca tragedii.

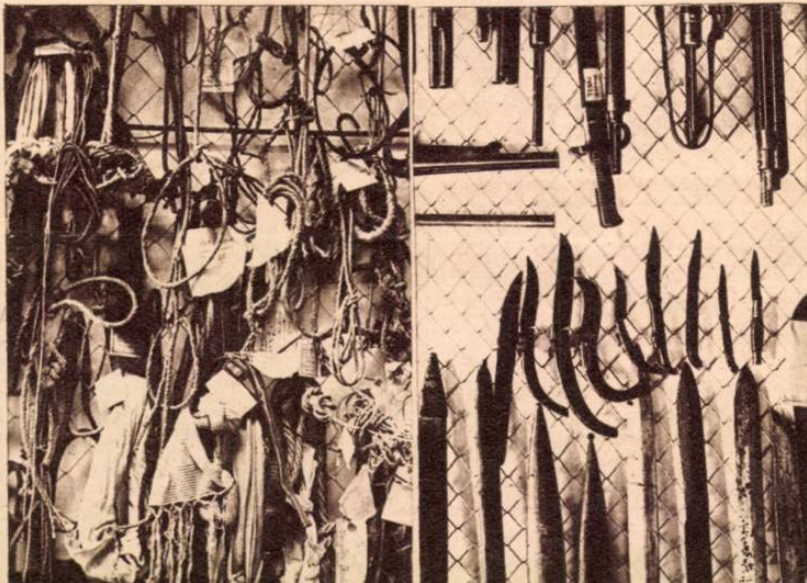
— Vai domnule, mi-ai deschis geanta! — exclamă unele rușinate, plecând în grabă cu dovezile compromițătoare.

— A fost nevoie să facem inventarul. Așa e regula la noi — explică magazionerul. — Dar n'aveți nici o grijă... Din moment ce-ați primit poșeta, noi am uitat ce a fost înăuntru. Aveți noroc că ați găsit-o la noi și că n'a luat-o vreun călător...

Dar doamna distrată nu mai aude ultimele cuvinte și iese căutând să se piardă cât mai repede în mulțimea de pe peron.

Uneori, totuși, întâmplarea se complică. Ivin-du-se martori nedoriti, obiectele pierdute determină izbucnirea unor adevărate drame de familie. Cunoaștem unele cazuri, dar preferăm să tăcem.

„Scrisoarea pierdută” a lui Carageale, este oareșicum un exemplu, de ce se poate întâmpla în asemenea cazuri. Mai ales în urma unei manifestații de stradă, când intervine poliția sau jandarmii, se pot găsi mici obiecte cari sunt foarte elocvente pentru a putea ghici personalitatea păgubașilor.

Obiectele cele mai variate sunt uitate de proprietarii lor. Partea curioasă este că foarte puțini sunt acei cari vin să reclame obiectele pierdute. În felul acesta, depozitele se umplu și, din când în când, e nevoie — spre a goli depozitele — ca obiectele găsite să fie vândute la licitație. Mai ales în tren și în tramvaie se găsesc obiecte uitate.

LA S. T. B.

— Cel ce a pierdut odată, va mai pierde! — spun magazionerii respectivi.

Slujbașii biroului special dela S. T. B., din șoseaua Ștefan cel Mare, cunosc un număr de cetățeni, cari se perindă foarte des prin fața lor. Funcționarii au început să memoreze gențile, umbrelele, etc. ale acestora.

— Ați venit? Iată geanta dv.! — spune el, cum văd pe un asemenea personaj intrând pe ușă.

Sunteți un client vechi al nostru și n'avem nevoie să ne mai uităm în registre, nici să vă cerem acte de identitate. La S. T. B. sunt sertare întregi tixite cu umbrele. Dacă vii să reclami, ți se deschid pe rând toate, fără nici o greutate.

— Care e a dv.? — te întreabă funcționarul.

Un pungaș a voit să se pricopsească și el cu o umbrelă de pref, după sistema midinetelor din Paris. A trimis în prealabil pe un complice să-și puie ochii pe cea mai arătoasă și apoi s'a dus s'o reclame, descriind-o în toate amănuntele ei.

— E a dv.? O recunoașteți?

— Da — a răspuns, cu o voce sigură, pretinsul păgubaș.

— Numele... adresa... Vreun act de identitate aveți? Semnați de primire.

După îndeplinirea tuturor acestor formalități și când pungașul era mai jubilat de reușita escapadei, a apărut un inspector.

— În ce zi și pe care linie de tramvai ați uitat umbrela?

Trebuie să spunem că fiecare obiect din magazia S. T. B.-ului, are un număr căruia îi corespund, în registru, anumite indicații, în special ziua găsirii obiectului și numărul vagonului. Reclamantul nesincer nu poate da un răspuns precis. Omul nostru neștiind să arate nici de unde a cumpărat umbrela, a fost arestat. La poliție s'a dovedit a fi un cunoscut pungaș de buzunare.

OBIECTE NERECLAMATE

Totuși, e ciudat; prea puțini păgubași vin să-și reclame obiectele pierdute. Atât la S. T. B., cât mai ales la magazia dela Gara de Nord se strâng prăvălii întregi de lucruri variate, cari la un moment dat nici nu mai au loc.

S. T. B.-ul trimite aceste obiecte nereclamate la prefectura poliției, iar administrația C. F. R. face, în fiecare lună, licitație în stația B. M.

Samsari specialiști și rutinați cumpără aceste obiecte pe nimic, cu toptanul, revânzându-le apoi pe la diferite prăvălii bucurăstene, cu mare câștig. Direcția C. F. R. are și ea un profit:

sumele realizate din vânzare sunt trecute la bugetul de venituri extraordinare.

O MAGAZIE MACABRĂ

Dar să nu terminăm acest reportaj fără să spunem câteva cuvinte despre o altă magazie de obiecte, dela Palatul de justiție. Aci însă se adună nu atât obiecte pierdute, cât rămășițele macabre ale *corpurilor delict*, martore ale atâtor drame și tragedii, al căror ultim act s'a jucat la curtea cu juri: revolve, cuțite, ciomege, haine pline de sânge, desagi cu diferite unelte și câte și mai câte.

Aceste obiecte lugubre rămân mai toate nereclamate, fie că proprietarul este la ocnă, fie că familia are groază să se mai atingă de dânsule. Când magazia dela Palatul de justiție e prea tixită, obiectele cu etichetă mai veche se scot la licitație.

Și astfel se face ca, un pumnal sau vreo armă de foc cu care a fost ucis un om, să intre din nou în circulație.

ALEX. F. MIHAIL

Dorul de soare!

Așa dorește fiecare să-și bronzeze și întărească trupul. — Cui îi lipsește timpul spre a-și petrece o oră-două la strand, își poate procura un minut „Soare artificial de altitudine — Original Hanau”.

Printr-o dozare justă a băilor de raze (numai 3—5 minute zilnic) redă și întărește corpului energia necesară, o culoare sănătoasă, suplețea și bucuria de a trăi.

SOARE ARTIFICIAL DE ALTITUDINE
— Original Hanau

— APARATE COMPLETE DELA —
LEI 6.000 PÂNĂ LA LEI 28.000

Industria Medico-Technică, S. A.
Siemens-Reiniger-Werke — Str. A.
Briand 20 (fostă Regală) Palatul
Carlton — Telefon: 4.70.00.

*Pentru
cel mai SCURT
INSTANTANEU*

nu este absolută nevoie
să aveți cel mai bun
aparatur...

ELIXIR DI CHINA

MARTINI

un produs
MARTINI

... Însă trebuie să aveți un film cu totul deosebit.

Un film bun trebuie să fie **ULTRA SENSIBIL**, să aibă **GRANULAȚIE FINĂ**, **ORTOCHROMAZIE perfectă**, **măre LATITUDINE DE EXPUNERE** și să **EGALIZEZE CONTRASTELE DE LUMINA**

Toate calitățile acestora le găsiți numai la

FILMUL
Gevaert
EXPRESS-SUPERCHROM
PANCHROMOSA
(28° SCHEINER)

ÎN FIECARE AMBALAJ veți găsi un bon care vă va oferi șansa de a câștiga un premiu (10.000, 5.000 lei.)

CEREȚI prospectele dela magazinelor cu articole fotografice sau dela

C. STROIA & W. PETRI
București, strada Lipsani, 19.

POFTIȚI CU TOȚII
MARI ȘI MICI

IN ORAȘUL CU PITICI
= LA LUNA BUCUREȘTILOR =

Intrare pe la Arcul de Triumf. — Program schimbat.

SPECTACOLE DE CIRC SENZAȚIONALE.

Reprezentările încep la ora 6½, 8½ și 10½. — Duminică și sărbătorile, două reprezentații în plus, la orele 10 jum. dim. și 4 jum. p. m.

R. I. No. 546

Ultimele două săptămâni în București

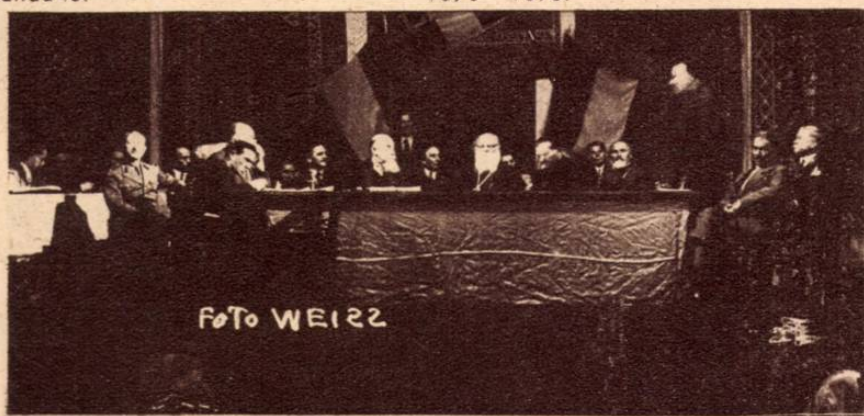
Promotia 1907 a Liceului Național din Iași a sărbătorit 30 de ani de absolvire. În fotografia noastră, un grup de intelectuali din toată țara, veniți la Iași cu acest prilej, foștii lor profesori și câțiva din copiii lor, liceeni la rândul-le.

Grup fotografiat cu prilejul serbării de sfârșit de an la Liceul Național din Iași. Solemnitatea a fost prezidată de domnul Petre Sadoveanu, fost procuror general la Înalta Curte de Casație și singurul supraviețuitor al promoției 1875—1876.

CONGRESUL LIGII CULTURALE

Săptămâna trecută a avut loc la Iași Congresul Ligii Culturale. Au participat sute de congresiști. Fotografiile noastre înfățișează pe dl. prof. Iorga sosind la Iași și un grup de congresiști.

O parte a vieții mele s'a scurs în suferință

ne scrie D-na Ana G. din Bacău, căci contractasem încă în adolescență o afecțiune intestinală care se manifesta prin vărsături, gaze, constipație rebelă, cu intermitențe în care sufeream de diaree, migrenă frecventă și o stare generală de slăbiciune și enervare ca consecință firească a acestor deranjamente. Familia mea înstărită a încercat cu mine fel de fel de cure și de tratamente, cari toate ori dădeau greș, ori aveau un efect superficial și trecător.

În urma recomandății unei prietene, care și ea suferise

de stomac, am încercat și preparatul „Gastro D”. După câteva flacoane s'a întâmplat o adevărată minune, intestinul meu a început să funcționeze normal, fenomenele au dispărut și de atunci mă bucur de o perfectă și nealterată sănătate. În cercul meu de prieteni și cunoscuți am recomandat „Gastro D” și în fiecare caz am putut constata că efectul era la fel de îmbucurător. „Gastro D” se găsește la farmacia și drogherii sau se expediază contra ramburs de lei 135.— de către Farmacia „Thoiss”, București, Cal. Victoriei 124.

SPERANȚA revine... ECZEMA a dispărut

Nenumărate cazuri de vindecare — adesea miraculoase — au fost înregistrate grație Pomadei Cadum. Acest remediu suprimă mâncărimile, calmează inflamațiile, usucă pustulele; în general, un tratament de 2—3 săptămâni e suficient pentru a îndepărta răul cu desăvârșire. Ce mai așteptați? O cutie cu Pomadă Cadum costă atât de puțin!

Cereți numai veritabila Pomadă Cadum

FOTOGRAFII perfecte, obțineți cu FILMELE și PLACILE SUPERIOARE

Perutz

In fine

a trecut sezonul ploilor și al umidității provocătoare de reumatisme, gută, sciatică, afecțiuni ganglionare etc. Trebuie ca aceste maladii să fie gonite din organism; pentru aceasta avem la îndemână renumita Sare de Iod de Bazna cu care se pot face băi la domiciliu, un pachet la 40 litri de apă caldă. O cură cuprinde 20—25 băi. După baie să se fricționeze partea dureroasă cu alifia anti-reumatică de Bazna Rheumatonin Dr. Oberth care grăbește vindecarea. Sarea naturală de iod de Bazna se găsește de vânzare în toate farmaciile și drogheriile în pachete originale a 1 kgr. și 4 kgr.

Dr. ELISABETA MOLNAR
MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

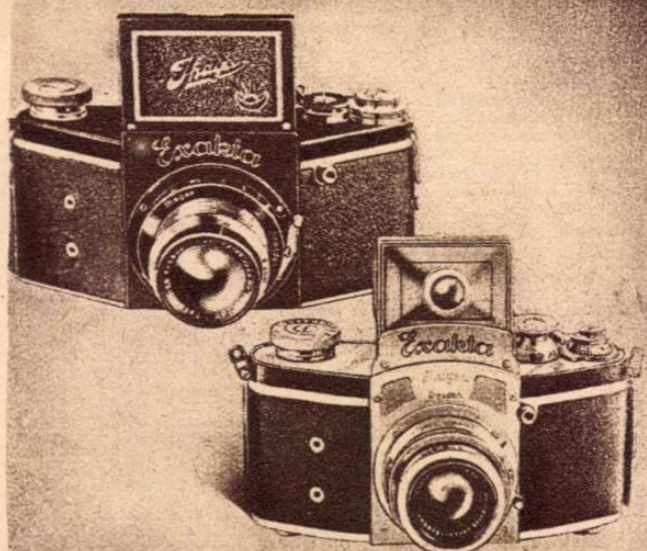
Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3—6 Telefon 46601

CHIRURGIE ESTETICĂ
(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gusei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

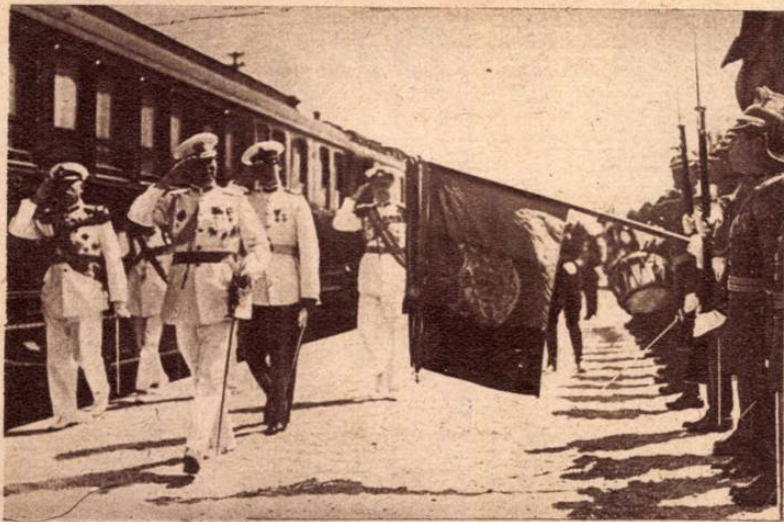
EXAKTA

CELE DOUĂ APARATE PERFECTE, CU REFLEX Parallaxa suprimată. Dubla expunere exclusă. Obturator cu perdea, dela 1/1000—12 secunde. Obiective interchangeabile (luminozitatea până la 1:1,9). Teleobiective și grandunghiular. Autodeclanșator. STANDARD-EXAKTA pentru rolfilme convenabile, de format 4x6,5. KINE-EXAKTA 24x36 mm. pentru filmul de cinema economic (36 fotografii dintr-o neîncercare).

DRESDEN
Strlesien 257

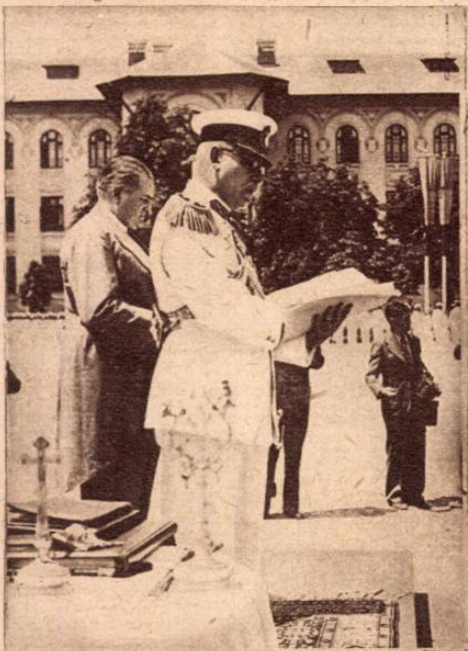
Cereți prospecte gratuite la
Reprezentanța pentru România:
„VENDITOR”, BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 39
DE VÂNZARE ÎN MAGAZINELE DE SPECIALITĂȚI

Cetățenii Capitalei, din inițiativa d-lui primar general Donescu, au pregătit Suveranului, la înapoierea sa din Polonia, o primire însuflețită. În fotografia noastră înfățișăm sosirea în gara Mogoșoaia. M. S. Regele trece în revistă compania de onoare.

Odată cu M. S. Regele a sosit în Capitală și dl. general Stakiewicz, șeful Marelui Stat Major polon. M. S. Regele, chiar în ziua sosirii în București, împreună cu dl. general Stakiewicz, a asistat la solemnitatea înălțării în gradul de sublocotenent a elevilor ofițeri. Această promoție poartă numele Marelui Voevod Mihai. În fotografia noastră, înfățișăm pe Suveran împreună cu Marele Voevod Mihai, primind defilarea noilor ofițeri. În planul al doilea, d. prim-ministru Gh. Tătărescu, d. general Stakiewicz, d. general Prodan, d. general Sichișu. În dreapta, d. ministru general Paul Anghelescu vorbește noilor sublocotenenți. În stânga sa, d. ministru Radu Irimescu.

M. S. Regele trecând în revistă pe tinerii sublocotenenți.

Mamelor!

Si

pentru obrăjorul ei fraged

întrebuințați acest săpun neiritant, care înfrumusețează și curăță.

O SPUMA DEOSEBITA

Spuma obișnuită Spuma Cadum

Spuma săpunului Cadum se compune din milioane de bășici mici. Observați efectul spumei asupra pielii Dv. Bășicile mari, pline cu aer, rămân la suprafața pielii. Bășicile mici pătrund în fiecare por, curățându-l ușor și radical. Secretul „tenului Cadum” este spuma cu bășici mici a săpunului Cadum.

Se întrebuințează până la ultima bucată, păstrându-și intact parfumul și celelalte însușiri incomparabile

20 bucata

Pentru pielea delicată a copilului Dv., întrebuințați renumitul Săpun Cadum, de care se servesc milioane de femei din lumea întreagă, fiindcă s'au convins că este incomparabil.

Spuma lăptoasă a săpunului Cadum stimulează și regenerează pielea, curăță până și porii cei mai mici și aceasta ușor, pe nesimțite, fără a irita pielea, fără a mări porii și fără a vătăma țesuturile delicate ale epidermii.

Săpunul Cadum este cu adevărat un săpun care înfrumusețează... și totuși e atât de ieftin! Săpunul Cadum costă numai 20 de lei și ține mai mult de o lună! Pentru mai puțin de 1 leu pe zi, puteți căpăta și Dv., Doamnă, un ten minunat, tenul care are întotdeauna aceeași frăgezime încântătoare, aceeași puritate desăvârșită.

Savon Cadum

Când plecați în vilegiatură

fie la mare, fie la munte, sau la țară, și în general oricând călătoriți

nu uitați

să puneți în geamantan tablete

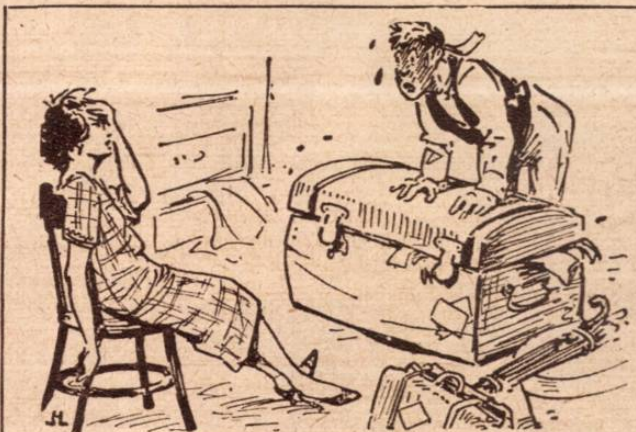
care vă ferește în mod sigur de multe neplăceri posibile. Togal înlătură orice

dureri nervoase,
dureri de cap sau de dinți,
dureri de șale sau de gât,
răceli, gripă, reumatism etc.

Togal-ul ajută garantat și cu o rapiditate uimitoare să vă simțiți bine și plăcut!

Togal în geamantan înseamnă
o vilegiatură nestingherită!

La Farmacii și Drogerii. - Produs elvețian.

Doamnele își pot ușura suferințele în zilele critice luând Togal!

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de informații și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 de pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obișnuit. Director: Nicolae Constantin. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 7-9. Telefon 3-8430. Cec. postal: 2741. Adr. telegrafică: „Realitatea” București. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și de Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an: lei 700; pe 6 luni 350 lei; pe 3 luni 150 lei. În toate celelalte țări din Europa, pe un an: 550 lei, pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei.

EAU DE COLOGNE - POUSSÉE - PARFUM

P. Billot-37

OEDIPE
L.T. PIVER - PARIS

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL XI No. 54

14 IULIE 1937

10 LEI

Olivia de Havilland
Warner-Bros

DEPARTE DE ZADUFUL ORAȘULUI

EVENIMENTELE SĂPTĂMÂNII

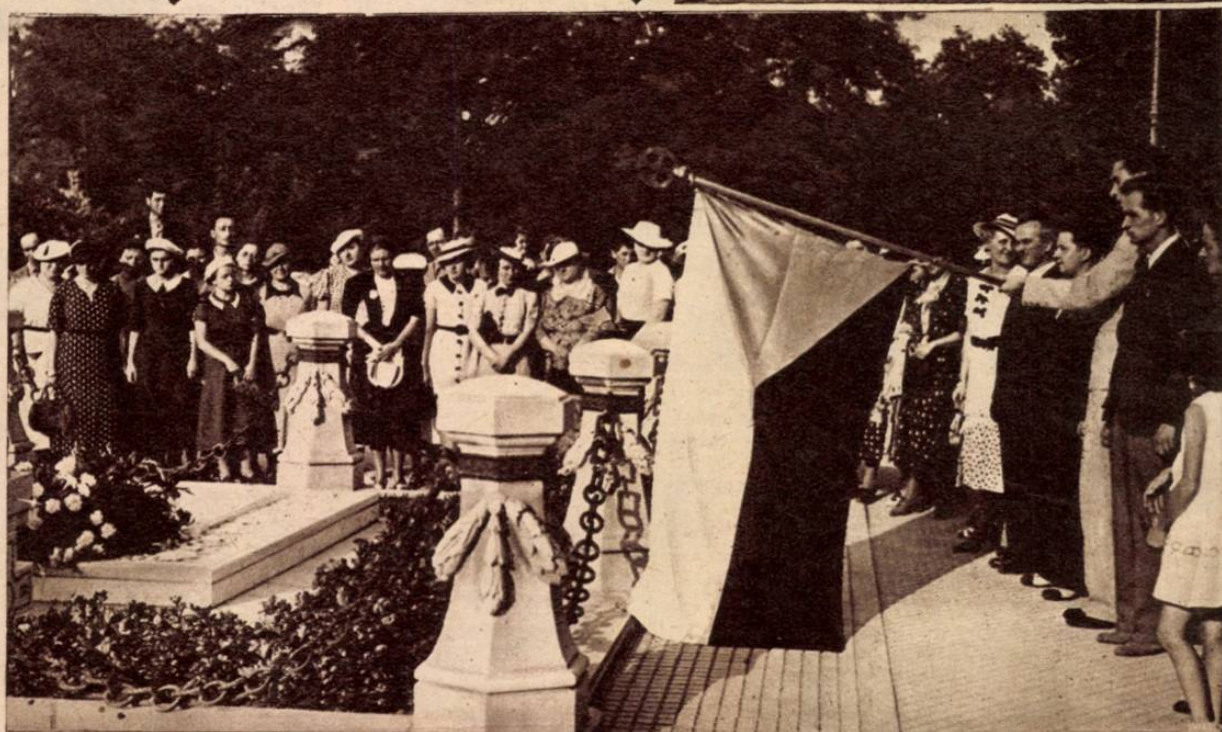
Săptămâna trecută și-a prezentat scrisorile de acreditare noul ministru al Cehoslovaciei la București, d. Veverka. Fotografia noastră înfățișează pe d. Veverka eșind dela Palatul Regal, însoțit fiind de dl. general-adjutant regal, Condiescu.

Domnul Veverka plecând dela Palat.

Joi, 8 Iulie crt. a sosit în București un grup de membri ai Ligii Academice Cehoslovace. Fotografia noastră îi înfățișează după ce-au depus o coroană pe Mormântul Eroului Necunoscut.

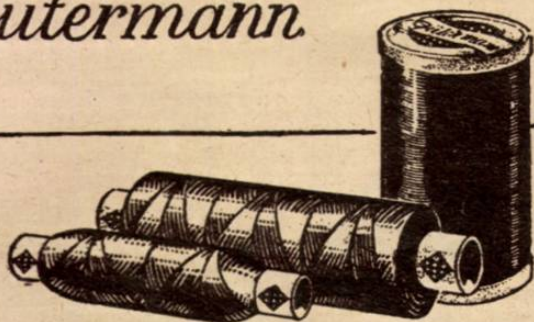
Noul ministru al Olandei la București, este dl. Van Hoor, pe care-l înfățișăm în fotografia noastră, ieșind dela Palatul Regal, alături de dl. general Condiescu, adjutant regal, după prezentarea scrisorilor de acreditare.

Cine este practic, coase cu **MĂTASE** naturală, căci **MĂTASEA** naturală e elastică, rezistentă și vopsită în culori garantate.

Intrebuințați deci **MĂTASEA** de cusut

Gütermann

OBSERVAȚI MARCA FABRICII: TABLA DE ȘAH.
LAVABILĂ ÎN APĂ CALDUȚĂ ȘI CU SĂPUN NEUTRU.

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

**BOALE DE GURĂ ȘI
CHIRURGIE DENTARĂ**

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3-6 Telefon 46601

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

AMIC

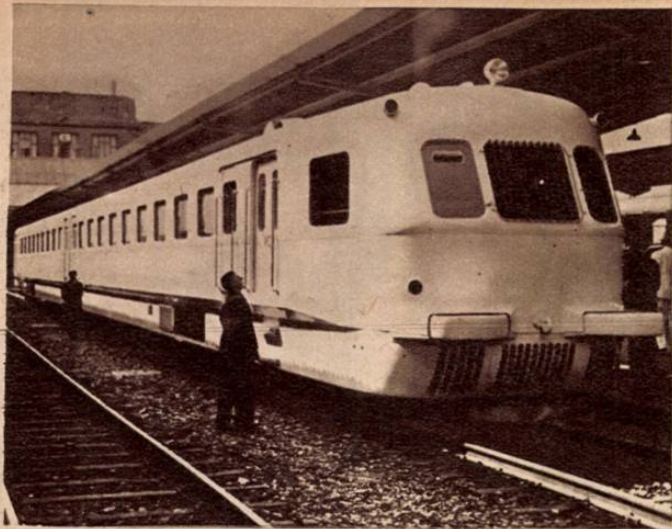
**PURGATIV
LAXATIV
sigur.**

Când copiii mici plâng

SĂ ȘTIȚI CĂ AU DURERI...

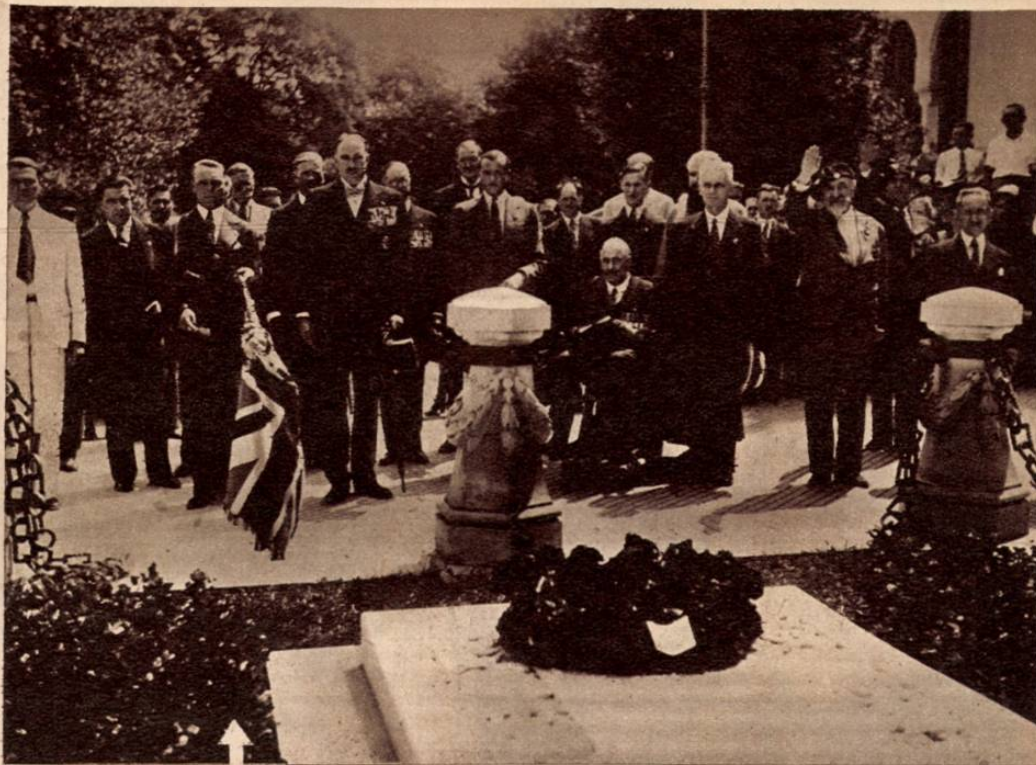
Micuții nu pot vorbi și nu vă pot spune că suferă de pe urma inflamațiilor ocliei și a mâncărimilor, cum îi arde și astură biata lor piele delicată când sunt opăriți. Pomada Cadum răcorește și calmează aproape instantaneu... Vindecarea este rapidă... E bine să aveți întotdeauna la îndemână o cutie cu Pomada Cadum O puteți procura pentru o nimica toată

Cereți numai veritabila Pomada Cadum

IN RITMUL VREMII

Ne putem mândri ca una dintre cele mai înaintate țări, în orientul Europei. Aceasta în toate privințele și în ce privește căile de comunicație. Săptămâna trecută s'a inaugurat un tren automotor cu o viteză medie de 100 km. pe oră, care va străbate în două ore jumătate distanța București-Constanța. Asemenea trenuri se vor înființa pe toate liniile importante. Fotografiile noastre înfățișează trenul automotor inaugurat și primii călători în acest tren, în frunte cu d. Richard Franasovici, ministrul comunicațiilor.

Țara noastră interesează tot mai mult pe străini. Deaceia primim tot mai des vizite de oaspeți aleși. Săptămâna trecută a sosit în țară o delegație a foștilor luptători englezi: British Legion. În absența suveranului, această delegație a fost primită de Măria Sa Voevodul Mihai.

Fotografia pe care-o prezentăm cititorilor a fost luată Sâmbătă 10 Iulie și înfățișează delegația la mormântul Eroului Necunoscut, unde a depus o coroană.

Cu baza de
RADIUM

Iată explicația eficacității excepționale a CREMEI și PUDREI

THO-RADIA

Două elemente active: RADIUM și THORIUM, încorporate în aceste produse după ce ebrele formule ale Doctorului Alfred CURIE, precum și compoziția lor științifică riguros controlată constituie o garanție certă de eficacitate și le asigură o acțiune de înfrumusețare nebănuită.

**CREMA
ȘI PUDRA
THO RADIA**

Singurele produse cosmetice aprobate de către Ministerul Sănătății Publice.

Repr. Generală și Depozit: „DEKOLY”
Cal. Victoriei, 33 Telefon 4-67.83

Vă reamintiți încă de copilăria Dvs.

când erați chinuit de dureri de dinți? Atunci nu vă pricepeați încă la îngrijirea corectă a dinților Dv.

Îngrijirea corectă a dinților se face numai cu

pasta de dinți Odol

Pasta de dinți Odol, datorită combinației ei speciale, este nu numai de o eficacitate înviorătoare, care, pornind dela dinți, se comunică întregului organism, ci ea face dinții și strălucitori de albi, înlăturând orice înrăurire dăunătoare.

Întrebuințați de câteva ori pe zi, pentru îngrijirea dinților Dv., pasta de dinți Odol. Vă veți simți inviorat chiar și în zilele cele mai călduroase, și vă veți păstra dinții sănătoși.

In gară, imediat după sosirea trenului.

Cu ocazia numeroasei afluențe depe străzile Brașovului, consumul de alimente a crescut simțitor. În fotografia noastră, câteva vânzătoare de fructe, în așteptarea clienților.

„Marfa” cunoscuta ghicitoare din Brașov, nelipsită dela orice eveniment.

O parte de parc,
cu vedere asupra
cartierului înconjurător din vile.

DIN BRAȘOV

La Brașov a avut loc în săptămâna trecută al XI-lea congres al Uniunii catolice din Ardeal, la care au ținut să ia parte o mulțime de credincioși. Întărim în această pagină câteva aspecte dela acest congres :

Episcopii catolici au sosit la congresul din Brașov, pe o ploaie torențială.

Țărance din împrejurimile Brașovului, venite în oraș anume pentru congres.

Seara, pe străzile Brașovului, în așteptarea cortegiului.

(Foto Grosaru).

Domnul Ba-
linț direc-
torul Uniunii
catolice din
Ardeal, ținându-și dis-
cursul, la con-
gresul catolice-
lor.

← Doi clerici
catolici, pe
străzile Bra-
șovului.

„Realitatea Ilustrată” alege patru elemente tinere pentru Teatrul Modern

Revista noastră se poate mân-
dri de a fi atras atenția publi-
cului asupra multor talente ti-
nere.

În fiecare an „Realitatea Ilustrată”
organizează câte un concurs,
spre a descoperi pe tinerii cu
aptitudini de teatru, care alt-
minteri ar rămâne necunoscuți.
În anul acesta, domnul Ionel
Țăranu, directorul Teatrului Mo-
dern, ne-a solicitat să organizăm
un concurs pentru recrutarea
câtorva elemente tinere de co-
medie și comedie muzicală.

Concursul va avea loc la sfâr-
șitul acestei luni și dintre con-
curenți un juriu distins, — a cărui
alcătuire o publicăm mai
jos — va alege doi domni
și două domnișoare, o pereche
pentru teatru iar cealaltă pen-
tru comedie muzicală, care vor
iscăli imediat un contract de
angajament la Teatrul Modern,
și vor debuta chiar în toamna
aceasta.

Juriul va fi alcătuit astfel:

D. Al. G. Donescu, primarul ge-
neral al municipiului București.

D. V. Iamandi, ministrul cultelor
și artelor.

D-na Lucia St.-Bulandra.

D-na Maria Filotti.

D. Tony Bulandra

D. Victor Eftimiu, autor și fost
director general al Teatrelor.

DI. I. Livescu, președintele Sin-
dicatului Artiștilor.

DI. V. Maximilian.

DI. Nona Ottescu, rectorul Aca-
demiei de muzică.

DI. Ionel Țăranu.

DI. Toneanu.

DI. I. Vasilescu, compozitor.

În afară de cei patru angajați, ur-
mătorii patru clasificați vor obține
în mod gratuit un curs de dramă
și muzică, spre a-și desvolta ap-
titudinile spre a putea fi, even-
tual, angajați.

Inscrierile sunt gratuite și se fac
la revista noastră, până în ziua
de 22 Iulie crt. Ele trebuie să fie
însoțite de fotografia și adresa
concurrentului sau concurente.
Condițiunile cerute sunt: con-
curenții să nu fi trecut vârsta
de 25 de ani și să aibe aptitu-
dini fie pentru comedie muzicală,
fie pentru teatru, (dramă).

CUCERIRI Fără vătășări de sânge

dar de impor-
tanță capitală
pentru eleganța
femenină le-a
câștigat ciorapul
„ADY” 101, a
cărei minunată
țesătură pune
un accent de
svelteță, de tine-
rețe, în mișcările
unei femei.

O CAPO D'OPERA

Dureri de cap, nevralgii, arșta, com-
bate sigur cel mai bun antinevralgic

JAWOL

Cuție cu 3 tablete;

La farmacii și Drogherii

CUM AM CUNOSCUȚ ȘI IUBIT PE FRANKLIN ROOSEVELT

Franklin D. Roosevelt Jun., fiul președintelui american, și logodnica sa, d-ra Ethel Du Pont, în costume de tirolezi, la un bal al universității din Harward.

În ziua de 30 Iunie, miss Ethel du Pont de Nemours, moștenitoarea celei mai bogate familii din America, mult mai bogată decât Morgan, Wanderbilt și Astor, s'a căsătorit cu fiul Președintelui Statelor Unite Franklin Roosevelt-junior. Familia du Pont de Nemours posedă cele mai mari uzine de arme din lume; averea ei e prețuită la sute și sute de milioane de dolari. Însăși miss Ethel povestește aci cum a cunoscut, cum a iubit și cum a reușit să se mărite cu tânărul Roosevelt, fiul celui mai mândru și înverșunat dușman al tatălui său.

SE împlinesc aproape doi ani din ziua când o toamnă mi-a îndrumat pașii spre Flower Tennis — aveam pe-atunci numai 18 ani — unde se anunțaseră câteva matchuri spectaculoase, între boxeri profesioniști.

Mă așezasem stingheră, puțin cam la o parte spre a vedea cât mai bine și în tihnă o partidă care mă interesa nespuse de mult când, deodată, întorcându-mă o clipă, văzui un tânăr, care mă fixa stăruitor. Era înalt, blond, cu chipul luminos, surizător, simpatic — iar pentru mine și frumos! După câteva minute, mă pomenii cu el lângă mine, întrebându-mă:

— Vă interesează mult această partidă?

— Oh, da, grozav de mult!

— E drept că Druker, campionul, trage niște „directe“ de toată frumusețea!

„Vorbirăm de sport și alte lucruri, ca doi prieteni

buni; dar în inimele noastre începuse să și încolțească ceva tainic. O simpatie cotropitoare sau, poate, chiar iubirea?

La despărțire, el îmi spuse cât se poate de simplu:

— Mă numesc Franklin...

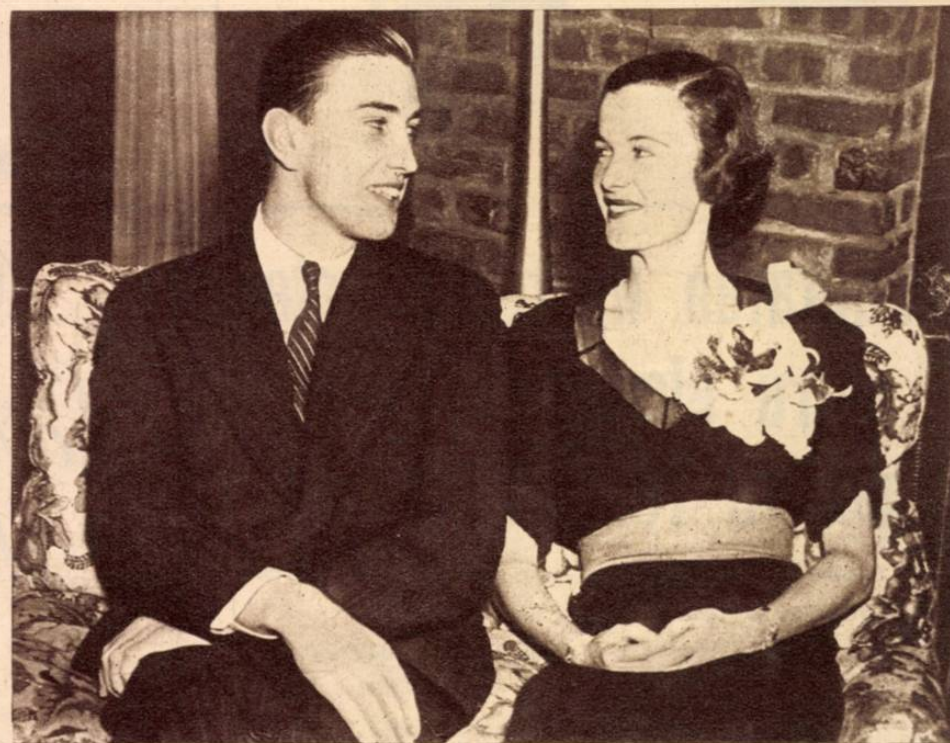
— Iar eu Ethel — răspunsei.

— Ne vom mai vedea?

— Oh! firește că da!

— Atunci good-bye.

— Good-bye.

Prima fotografie a tinerilor logodnici, d-ra Ethel du Pont, și dl. Franklin D. Roosevelt, Jun.

Într'adevăr la câteva zile mai târziu ne-am revăzut și, cu o sinceritate în care tremura duioșia el mi-a spus:

— Ethel, m'am gândit mult la d-ta în vremea din urmă. Sunt convins că te iubesc. Dacă ți-aș cere să devii soția mea, ce-ai răspunde?

— Cred că te iubesc și eu — i-am răspuns, deoarece acesta era adevărul. Dar întrucât privește căsătoria, va trebui să vedem ce părere au părinții noștri. N'aș face nimic împotriva voinții lor. Cine e tatăl d-tale?

— Tatăl meu e Roosevelt, „Președintele“.

— Dumnezeu! Nu glumești? Eu sunt fiica lui Pierre du Pont de Nemours!

Ne privirăm încremeniți, fără a mai îndrăzni să pronunțăm o vorbă. De fapt, în America, oricine știe că familia mea a combătut totdeauna, cu înverșunare, politica lui Roosevelt și că în acest scop a risipit multe milioane.

Așa dar, visul nostru abia înfiripat era menit să se spulbere? Nu. Căci acum era târziu: ne iubiam. Eu sunt încredințată că destăinuirea aceea reciprocă,

La Boston a avut loc un mare bal mascat în onoarea tinerilor logodnici. Ii vedem în fotografia noastră, în costume vechi, austriace.

„FRANKLIN I“ — REGELE AMERICII. ➔

La universitatea din Yale s'a format o mișcare, gata să încoroneze pe președintele Roosevelt al Statelor Unite și pe soția sa, ca rege și regină ai democrației. În fotografia noastră, patru studenți purtând coroanele celor doi viitori „regi ai Americii“.

țâșnită pe neașteptate, din străfundurile a două suflete gemene, a avut darul să înrădăcineze și mai temeinic iubirea noastră. Continuam astfel să ne vedem, din când în când și să ne telefonăm adesea, dar totdeauna cu multe precauțiuni, cu multă nelișițe. Până când într-o bună zi, deși profund emoționată, luându-mi inima 'n dinți m'am înfățișat tatei.

— Tată — spusei — îl iubesc pe Franklin...

— Care Franklin?

— Franklin Roosevelt...velt

— Cum ai spus?

— Am spus Roosevelt, tată!

— O! asta-i bună! Strașnici gârgăuni mai umblă prin câșorul tău, fetițo! Nu, zău... din 1800 și până astăzi, nimeni în familia noastră n'a avut cândva o idee atât de năstrușnică!

— Tată, iubirea noastră n'are nimic de-aface cu politica...

— Destul cu prostiile, dragă Ethel...! — totuși vocea părintelui meu trăda o turburare lăuntrică. — Îți dau un răgaz de șase luni spre a te gândi bine: după aceea, voiu mai vorbi, dacă vei fi cumva de aceeași părere. Nădăjduesc însă că nu vei să calci pe urmele unchiului Gaston!...

Aci, ca să fiu sinceră, trebuie să arăt că unchiul Gaston nu făcuse nimic rău. Incheiase numai o căsătorie din dragoste, în împrejurări pe cari mi-ar plăcea să le istorisesc, dar ar fi prea lung... Mătușa Mabel — soția lui, femeia pe care el o adoră și astăzi, ca în prima zi a căsătoriei — i-a atras totuși luarea aminte, îndată după cununie, că e o crimă să-și închipuie măcar că viața unui om prețuiește mai puțin decât aceea a unui fluture; apoi, îi atrase deasemenea luarea aminte că a cincea poruncă spune: „Să nu ucizi!“ și încheie: „N'as vrea să văd că untul pe care-l punem pe pâine și în mâncare provine din praf de pușcă!“ Atunci, unchiul Gaston și-a transformat uzinele de armă în fabrici, unde mașinile înghițeau zilnic mii de tone de celuloză, cari în urmă se prefăceau în hârtie: hârtie foarte albă, foarte subțire și foarte rezistentă, hârtia pe care se tipărește Biblia, în toate limbile. Unchiul Gaston e socotit cam un fel de „apucat“ în familia noastră: nimeni nu i-o spune, în casă, dar toți o gândesc... Să ne întoarcem însă la iubirea mea. Prin urmare, tata mă crușase de un „nu“ hotărât. Aceasta mi-a prilejuit o bucurie fără margini și imediat am găsit mijlocul de-a împărtăși vestea lui Franklin.

Numai că bucuria noastră nu era sortită să dureze vreme îndelungată. La câteva săptămâni mai târziu, Franklin căzu la pat. E de prisos să mai descriu aici boala. Adevărul este că într-o zi medicii se arătară destul de îngrijați pentru viața lui. Deși trecuse punctul critic al boalei fizice, Franklin se afla în mare primejdie, din pricina zguduirilor nervoase ce-i irosiau din zi în zi puterile. Vă închipuiți nelișițea și sbuciumul meu! Nu primeam decât vești neînsemnate — crâmpeie — și îndolnice. Dacă n'am murit atunci, cred că nu voi mai muri niciodată!...

Și acum, să dau în vileag ceea ce mi s'a povestit în urmă.

Într-o după amiază, Franklin suferia mai cumplit decât în celelalte zile și, din când în când, lăsa să-i scape o chemare, un nume, pe care până atunci nu cutezasă să-l rostească:

— Ethel!... Ethel!

Tatăl lui, Președintele, mama lui, medicii (erau o duzină) prietenii intimi și chiar poporul (120 milioane de oameni), care era ținut în curent prin radio, toți s'au întrebat:

— Cine să fie Ethel?

A urmat un sfat de familie, destul de dureros, după care Președintele spuse cu glas emoționat:

— Trebuie să aflăm cine e Ethel și s'o aducem aci; numai astfel vom salva viața lui Franklin...

Vedeți însă că Franklin nu se destăinuise nimănui și abia după multe și înduioșătoare stăruinți, un prieten intim al lui reuși să-i smulgă numele meu. Așa s'a făcut că automobilul Președintelui veni să mă ia de acasă și în mai puțin de un sfert de oră suiam treptele Casei Albe, cu sufletul la gură. N'as putea spune cum am ajuns în camera lui Franklin: un vis, sau mai de grabă un coșmar. Mi-amințesc numai că m'am trezit îngenchiată lângă patul lui, bolborosind:

— Dragul meu!... Iată-mă aci... cu tine... Te iubesc... Curaj... curaj... te vei face bine... trebuie să te faci bine! Apoi rotii ochii în jurul meu. Eram singură. Președintele, mistress Roosevelt, medicii, prietenii, sedeau muți, în dosul

ușii, pe jumătate închisă. Atunci, aplecându-mă la urechea lui Franklin, i-am șoptit:

— Mama consimte la căsătoria noastră!...

Il văzui reînsuflețindu-se. Ce neașteptată și scăpărătoare lumină în ochii lui! Mi se părea că toate stelele cerului și-ar fi dat întâlnire acolo!

O oră întreagă nu m'am mișcat de lângă el. Când ajunsei acasă, am căzut în brațele mamei, șoptind printre sughituri:

— Mamă... e bolnav... atât de bolnav! Și i-am spus că tu...

— Ai făcut bine, copila mea.

Din ziua aceea, m'am dus aproape zilnic să stau câte un ceas lângă Franklin și, încetul cu încetul îl văzui recăpătându-și puterile, mergând spre însănătoșire.

Când fu aproape vindecat, veni rândul meu să cad grav bolnavă: nu însă de iubire, ci de apendicită. Abia îmi revenisem în simțiri, după operație, când deslușii ca prin vis un domn aplecat la căpătâiul meu:

— Nu cumva l-ați văzut pe Franklin? au fost întâiele cuvinte pe cari le-am pronunțat,

— Da, îmi răspunse. Merge spre bine. Peste câteva zile va veni să te vadă...

L-am privit cu mai multă luare aminte: domnul acela era Președintele Statelor Unite, tatăl lui Franklin. De un ceas stătea acolo, așteptând să mă deștept. Ceruse să i se îngăduie această favoare. Pe urmă veniră mama și tata. Acesta mă întrebă:

— Ethel, păstrezi tot aceleași păreri cu privire la

Franklin al tău? Știi că cele șase luni au trecut...

— Oh! tată, mereu!

— Bine. Atunci ne-am înțeles: căsătoriți-vă. Politica n'are ce căuta în iubire; însă nici iubirea nu va trebui să fie o piedică în calea politicii!

Simțiam că tata își încordase voința lui de fer, spre a stăpâni emoția ce-l năpădise.

Astfel m'am căsătorit cu Franklin Roosevelt...

Acei cari spun că America este țara uzinelor și că acolo nu sunt nici suspine, nici romane de dragoste, au cuvântul! Uzinele nu orînduiesc nici calea sentimentelor inimii, nici sosirea primăverii...

Ethel du Pont de Nemours

din proviziile d-voastră să nu lipsească untdelemnul SPHINX

ACEASTA MARCĂ VĂ GARANTEAZĂ O CALITATE SUPERIOARĂ ȘI CONSTANTA

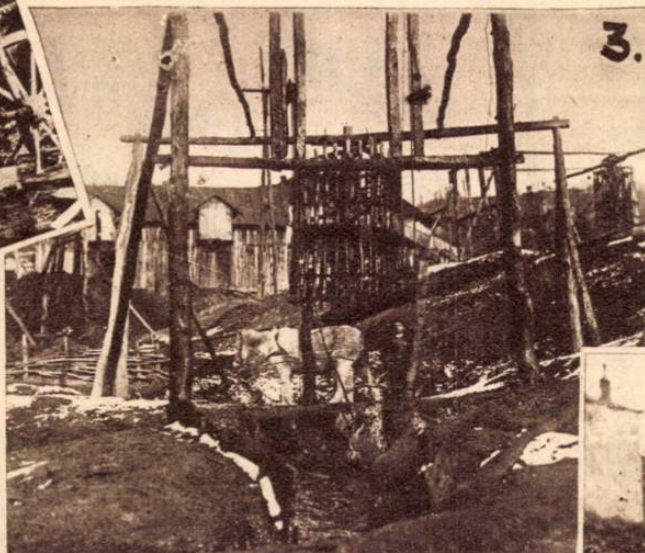
Nu pleca în voiaj fără:

CREMA NIVEA

Pe apă, când soarele arde tare, pielea Dvs. necesită mai mult ca oricând Nivea. Astfel micșorați pericolul arșitei soarelui și procurați pielei Dvs. nuanța frumoasă și bronzată. Nivea este totodată plăcută și înviorătoare. În voiaj, în trenurile pline de praf, pielea Dvs. rămâne curată și fină. Influența binefăcătoare a Cremei Nivea se bazează pe Eulerita pe care o conține și care acopera deficitul de grăsimi naturale. Acorați pielei Dvs. ceea ce i se cuvine. Deci Nivea și în voiaj.

Minunea

SAU MINUNATA POVESTE A ȚIȚEIULUI, DEALUNGUL

O AMENII bolnavi se agață adesea de speranța unei minuni și ceeace-i vindecă, uneori, e tocmai această credință, această autosugestionare.

La Buștenari se spune că rezidurile vâscoase și uleioase ale zăcămintelor de petrol ar avea putere de vindecare. Desigur că mulți din cei cari s'au vindecat cred în minuni. Oamenii de știință, cari prescriu băi din aceste reziduri, diluate, în apă caldă, pentru boalele de reumatism, atribuie vindecarea, iodului, sării și calciului, care se găsesc în rezidurile de petrol.

ȚIȚEIUL VINDECĂTOR

Țițeiul, deși cunoscut din antichitate (dovada îmbăbării leagănului lui Moise cu păcură, înainte de a se fi dat drumul pe apele Nilului) este, de fapt o descoperire foarte recentă. Acum optzeci de ani nu se exploata petrol și nimeni, nici măcar marele Rockefeller nu i-ar fi bănuțit valoarea și importanța culturală, industrială și politică, în cele cinci continente.

Americanii susțin că ei ar fi descoperit țițeiul, și anume ca... medicament. Un trib de indieni transmitea, din tată în fiu, secretul tămăduirii durerilor, cu ajutorul țițeiului, care se numea „uleiul Seneca”, după numele aceluia trib.

Un spițer din Pittsburg s'a gândit să folosească medicina indienilor. El avu ingeniozitatea să sape la adâncime mare și după multă osteneală dădu de țiței, amestecat cu apă. Spițerul începu să facă

reclamă... americană, pentru „vindecarea miraculoasă” cu ajutorul acestui ulei.

Tot cam pe atunci, pe coasta de răsărit a Americii, căpitanul Ferris deveni celebru, ca inventator al unei lămpi de petrol, pe care o comercializa. Invenția era minunată, dar nu se găsea suficient petrol, căci extracția lui din țiței se făcea greu, cu mijloacele primitive de atunci.

S'a întâmplat, pe atunci, ca un oarecare domn Bissel, să facă o călătorie, în 1856, la New-York și să se oprească la vitrina spițerului cu reclama. D. Bissel era patronul unei întreprinderi de exploatare a țițeiului, care se scotea din gropi, cu gălețile, cu strachinile. Afacerile mergeau prost și dl. Bissel, în clipa când se opri la vitrina spițerului, fu cuprins de o inspirație decisivă pentru istoria lumii.

Cu ajutorul unui fochist de cale ferată, un anume domn Drake, cunoscut mai târziu sub numele de

minune a acestui lichid urăcios, că tot pe vremea aceea, în 1852, în Polonia, un farmacist din Cracovia reuși să distileze țițeiul, scoțând din el petrolul pentru luminatul caselor.

Vestea să răspândi în Europa. Și la noi, și în Alsacia și în Italia, se găsiră zăcămintele de țiței. Rusia, Persia, Irakul, Palestina, gâlgăiau sub năvala de țiței. De la prima săpătură a căpitanului Drake se făcură 835.000 săpături, în 1934 se mai săpară alte 14.000 de găuri. Și la noi, în România, în 1903, nu departe de locul minunii de acum, o săpătură dădu un izvor de păcură, care făși la 400 m. înălțime, adică mai sus decât Turnul Eiffel, și aruncă 1000 tone pe oră. Era aceasta o minune mai mare decât cea de la Buștenari și începutul unei ere de prosperitate și de credite externe pentru țara noastră.

Dar, lucru minunat, „moda” petrolului apără în tot locul. În Mexic s'a dat de un izvor de păcură care a erupt în 5 zile 135.000 de tone.

Lângă marea Caspică, un izvor dădea în 16 zile 300.000 tone de țiței.

Se săpa în colonii, în ținuturile cele mai depărtate ale Asiei și ale Siberiei, în Persia, în Australia, în India, în Venezuela, în Argentina, în Manciuria, și în regiuni în care nu călcasă până atunci picior de American, sau de european. Azi drumuri de cale ferată, șosele, pentru automobile de transport, se încrucișează pe toată suprafața globului.

Nu este această minune a țițeiului mai mare decât aceea de la Buștenari ? !

1. Cel mai primitiv puț petrolifer, la Buștenari.

3. O „hecnă”, cea mai primitivă instalație pentru extras petrol.

2. Puț de petrol cu tracțiune de cai.

4. „Cisterna” de un cal putere, pentru transportat petrolul.

„căpitan Drake” începu săpături adânci în pământ și, la 29 August 1895, dădu de un zăcământ atât de bogat de țiței, încât în 24 ore umplu douăzeci și patru de butoaie cu țiței. Cu aceasta începe povestea țițeiului, care nu mai este un simplu medicament. În 1861, când o gaură din acestea aruncă 300 de butoaie pe zi, oamenii își pierdură mințile. Părăsiră căutările de aur din California și se repeziră aici, spre o bogăție imediată. O pădure de sonde apără în acea regiune, iar căpitanul Drake conducea săpăturile.

La Buștenarii noștri mai cred sătenii în minuni de vindecare. În America oamenii credeau în minunea îmbogățirii prin țiței.

* * *

Dar să fie o simplă coincidență sau poate este o

UN MILIONAR AMERICAN

După minunea descoperit de căpitanul Drake, care, în treacăt fie zis a trăit atât de sărac, încât statul Pensilvania s'a hotărât să-i plătească o pensie de... 125 dolari pe lună, pentru meritele sale, — după minunea acestei descoperiri, tehnica americană a intrat într-o eră nouă.

Tânărul Rockefeller, scrib și contabil al unei parohii din Cleveland, înființă acolo, împreună cu un lucrător, anume Andrews o mică rafinărie. Negoțul lui mergea destul de bine, nu numai în oraș, dar și pe la bălciurile de la țară, unde vindea gazul cu sticlă; mergea chiar așa de bine, că peste câțiva ani se uni cu alte rafinării, constituind, în

Vedere generală asupra regiunii petrolifere din Buștenari.

dela Buștenari

VREMURILOR ȘI ÎN TOATE CONTINENTELE

1870, *Standard Oil Company of Ohio*. Minunea țițeiului de acolo nu se aseamăna cu cea de la Buștenari, căci datorită ei Rockefeller a devenit cel mai bogat om din lume, ceea ce nu se va întâmpla, credem, celor cari se scaldă în rezidurile miraculoase ale Buștenarilor.

Standard Oil reuși să acapareze treptat toate întreprinderile petrolifere din acea regiune. Rockefeller, bine inspirat, a știut să vadă că reușita întreprinderii sale nu depindea de produsele sondei, ci de mijloacele de transport. Geniul lui financiar îl împinse să încheie un contract oneros cu Căile Ferate Americane. În felul acesta numai *Standard Oil* își putea expedia produsele în timp ce concurenții lui se înneacă în produsele costisitoare ale rafinăriilor lor.

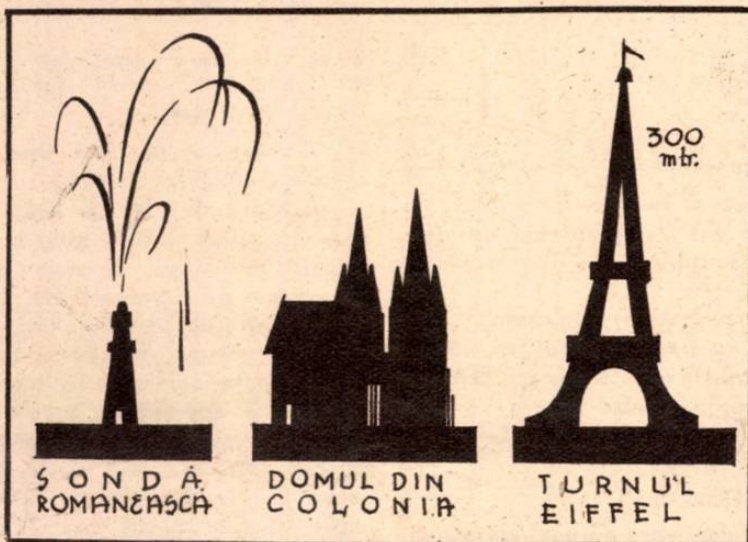
În scurt timp, cincizeci, din cele 70 de rafinării din Pittsburg și Cleveland, trecură în mâinile lui Rockefeller. Celelalte închiseră și fură și ele înghițite de marele financiar.

De atunci putu lucra cu cifre mai mari, cu transporturi de câte 100 vapoare, cu zeci de mii de lucrători, cu ținuturi întregi. Metoda lui era simplă: controla transportul și vânzarea

furile, spre locurile de desfacere. Ele găsiră un leac împotriva atotputerniciei lui Rockefeller, care deținea monopolul căilor ferate.

În 1862, un negustor de petrol puse în pământ o țevă, care străbătea mica distanță dintre sonda și rafinăria lui. Acest domn Burrow deveni un precursor al vestitelor *pipe-lines* al canalelor subpământene, prin care se scurgea petrolul, de la sursă la mare, spre vapoarele de transport.

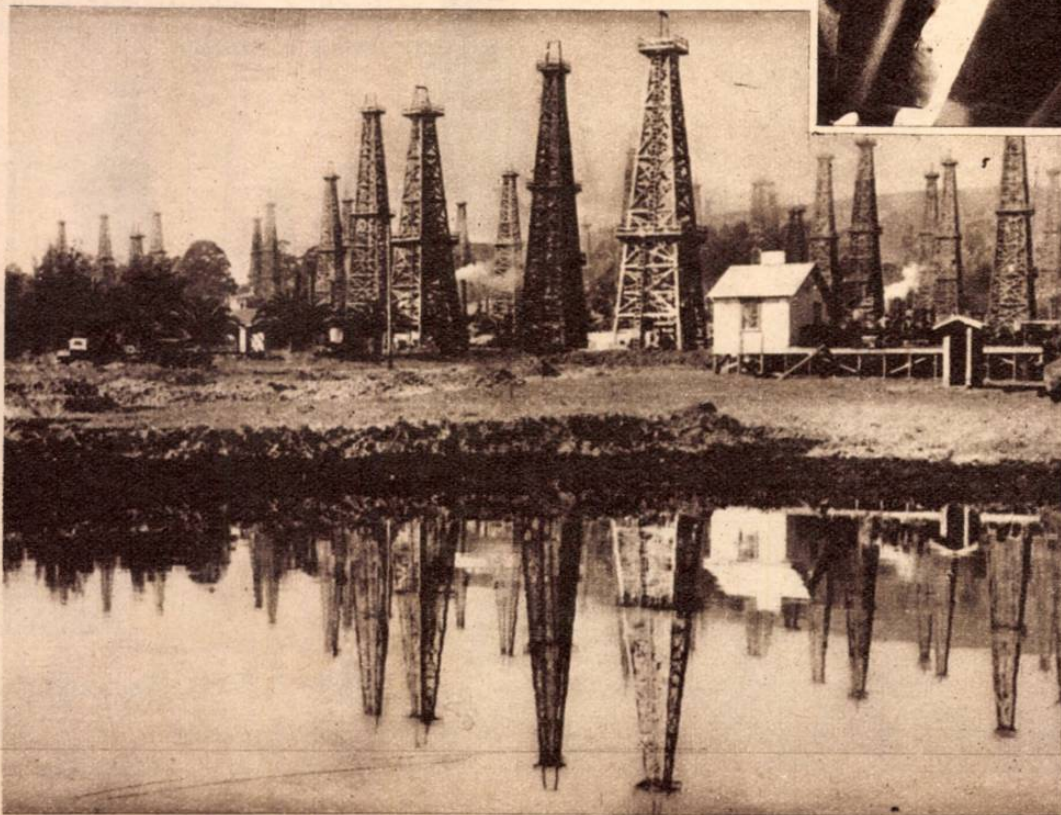
D-l Hutschinson inventă o pompă rotativă pe care o adaptă țevei sistemului *pipe-lines*-urilor de azi; primul *pipe-line* a fost construit de către olandezul Samuel van Sykle, la Titusville, centrul industriei petrolifere Americane. Până atunci țițeiul se transporta cu căruțele, pe drumuri desfundate la discreția căruțașilor, cari terorizau pe negustori, cu urcarea prețurilor. Nu este de mirare că Van-Sykle, când începu construcția unui *Pipe-Line*, se izbi de rezistența căruțașilor organizați, cari spargeau sau demontau țevile, sau amenințau pe lucrători cu moartea.

petrolului. Căile ferate depindeau de acest client unic, care nu trebuia supărat. Trustul lui avea un capital de 4 miliarde de dolari, dar dicta alte întreprinderi, cu capitaluri de 40—50 miliarde de dolari. Rockefeller în persoană avea, înainte de război, un venit anual de 80 milioane dolari. Iată într'adevăr una din minunile țițeiului, care nu se întâmplă la Buștenari.

PIPE — LINE

Dar și rafinăriile mai mărunte voiau să-și poată transporta mă-

Magnatul petrolului, John D. Rockefeller.

Cele mai numeroase sonde de petrol din America, sunt la Santa Barbara în California.

Van-Sykle își organiză o armată de oameni curagioși și înarmați, sub paza cărora să poată lucra.

Dar rămase cu lucrarea neisprăvită, căci sabotarea îi înghițise toți banii.

De oarece însă Rockefeller deținea trustul transporturilor, câțiva petroliști „independenți” din Pensylvania hotărâră să dea o lovitură decisivă lui Rockefeller. Ei înființară, în 1875, *Tidewater Pipe-Line Company*, care urmă să ducă petrolul pe sub pământ, dela rafinării la mare, sustrăgându-se tiraniei lui Rockefeller. Povestea acestei construcții este aceea a unui adevărat război, cu morți și răniți, cu sabotări și strategii de luptă. Autoritățile nu interveniră în această chestiune „particulară”, iar procesul dintre calea ferată și conductele de petrol mai e și azi pendinte de instanțele judecătorești. Ceea ce nu împiedică totuși pe Rockefeller să fie cel mai bogat om din lume.

ÎN RUSIA

Regiunea Baku era, în secolul trecut, monopolul statului. Așa a decretat-o țarul Alexandru I. Abia în 1873 s'a desființat monopolul și s'a început exploatarea regiunii. În 1901 Rusia era cea mai importantă țară producătoare de petrol din lume. Dădu 10 milioane de tone, adică 51% din produsul mondial față de cele 43% ale petrolului american.

Primele săpături, adică pionerii petrolului în Rusia, erau frații Nobel, nepoții lui Nobel cu dinamita. Fondurile premiului pentru pace sunt de fapt din proveniența lui Emanuel Nobel care a îndeplinit voința testamentară a unchiului său Alfred Nobel, după moartea lui, în 1896. Despre acest Emanuel Nobel nu se vorbește deloc, deși în 1929, adică doi ani înainte de a muri, când a împlinit 70 ani, a primit telegrame de felicitare de la regi, de la guverne, și de la autorități științifice, din lumea întreagă.

De asemeni nu se știe că pogromurile din Rusia au fost subvenționate de americanul Rockefeller care reuși să alunge astfel pe Rotschild din Baku, în folosul lui *Standard Oil*, la fel cum nu se cunosc dedesupturile altor curente politice, ale războaielor civile, pe cari publicul le atribuie voinții poporului.

Pe Emanuel Nobel, fabricant de arme, l-a îmbogățit războiul din Crimeea. Cu banii morții a înființat primele sonde, primele rafinerii și primele *pipe-lines*, primele tancuri de petrol din Rusia.

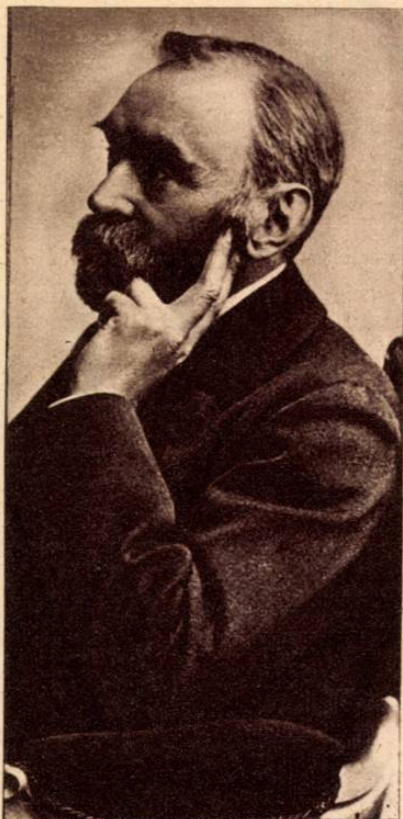
ÎN PERSIA

Pe vremea când în Baku coșurile rafinăriilor și sondele alcătuiau o pădure întunecată, Persia petroliferă era în fașă. Exista din 1889 o concesiune a țițeiului, *Imperial Bank of Persia*, care scotea ceva petrol, care plătia șahului 2000 de tomani pe an și alte miare sperțuri, iar treburile mergeau binisor pentru toți, până apără canadianul Knox d'Arcy. Acest îmbogățit din Australia sosise în Persia, în căutare de afaceri. Cumpără de la Șah un domeniu petrolifer de 750.000 Km. pătrați, (comparați aceasta cu suprafața României!) pentru suma de 20.000 lire și 16% din câștig. (Aceste procente, urcate azi la 20% acoperă un sfert din veniturile totale ale Persiei)

d'Arcy mai dădu sperțuri, așa cum se cuvine în țările de pe acolo, dădu inginerilor englezi, dădu miniștrilor persani și rudelor regale, intră în legătură cu societatea engleză *Burma Oil Co.*, căreia îi vându drepturile. Dar, minunea

țițeiului făcu pe d'Arcy să rămână în posesia unor acțiuni cari au o valoare imensă, iar ca membru al acelei societăți să ocupe fotoliul, alături de președintele societății, Lordul Sitrathcoma. Astăzi, societatea posedă o sută de vapoare și exportă petrolul persan în toate țările lumii.

Șahul Risa Chan a pornit, în 1932, o ceartă cu guvernul englez, care a trimis pe atunci câteva crucișătoare în golful Persan. Motivul a fost nemulțumirea șahului de procente din produsul petrolului, procente ce s'au urcat, cum am mai spus, la 20%. Minunea de la Buștenari a fost întrecută de minunea din Persia, care posedă astăzi cale ferată și așezăminte noi, pentru mii de persani întrebuințați în rafinării. Și ingineri bucureșteni lucrează acum, la construirea unei căi ferate, în cea mai pustie regiune a Persiei.

Alfred Nobel

DAR ȘI EUROPA ARE UN MILIARDAR

Pe la sfârșitul veacului trecut, în plină „vogă” a surselor de țiței, fură descoperite zăcăminte în insula Sumatra. Dar în Olanda, unde fiecare își căuta norocul în colonii, nimeni nu se interesă de această nouă afacere. Cu greu reușiră inginerul Stoop împreună cu negustorul August Kessler să găsească vreo câțiva capitaliști, pentru aceste zăcăminte în colonii. În 1890 înființară la Amsterdam societatea de exploatare a petrolului din Indiile Olandeze „Koninklijke Nederlandsche Maatschappij” adică, pe englezește *Royal Dutch* = Olandez-Regal. Dar Societatea n'a dat la început de izvoare bogate. Pe atunci piața europeană era îndestulată de petrolul American și de petrolul rusesc. Nimeni n'ar fi îndrăznit să se bage între acești doi giganti.

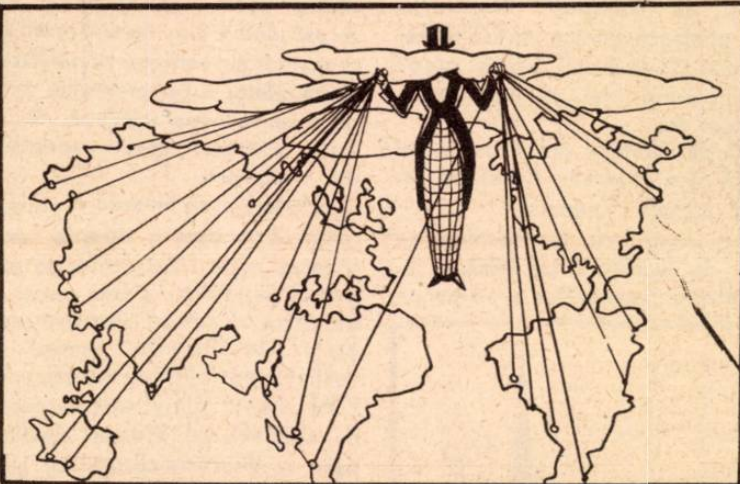
August Kessler, la înființarea societății, protejă pe un mic funcționar din colonii pe care îl numi acolo director la *Royal Dutch*. Tânărul se arătă vrednic de avansare, avu curajul să întreprindă lupta eroică cu societățile americane. Henry Deterding, care începuse ca mic funcționar, este astăzi Pair al Marelui Britannie, este unul din personalitățile cele mai puternice ale imperiului britanic și cel mai puternic om din Olanda.

O idee a puterii lui imense ca întemeietor al celei mai vaste întreprinderi din Europa, o dă alăturata schiță, care îl reprezintă cu un picior în Olanda și cu celălalt în Anglia, ținând în mână firele tuturor întreprinderilor lui, răspândite în toate țările din lume. Strategia tânărului Henry Deterding era aceea de a-și căuta un „impresar” politic. Știind că dacă va lupta pe două fronturi, adică cu Rusia și cu America, nu va putea învinge, întreprinse cel mai formidabil război financiar, cu marele Rockefeller. Dintru început își asigură colaborarea guvernului englez și a guvernului olandez. Pentru un tânăr, chiar geniu de-ar fi, nu e ușor lucru sa-și alieze guvernele cele mai puternice. Mai ales că Deterding, pe atunci, era un anonim.

Există însă, pe vremea aceea, un negustor englez, Markus Samuel, care vindea petrol lampant, în țările asiatice. Avea o întreprindere de transport prin care expedia din Batum petrolul rusesc spre India și Oceania. Până la Samuel va poarele lui Nobel făceau transportul numai pe Marea Caspică. Samuel întreprinse trimiterea vapoarelor lui în Oceane.

Ca să ajungă în China și în Japonia, trebuiau să treacă prin canalul de Suez, dăruit Englezilor de geniul lui Disraeli. Samuel se învoi cu administrația canalului. Spiritele erau foarte agitate. Se credea că trecerea tancului de petrol va produce o explozie catastrofală. Samuel transporta așa dar petrolul în India și în China, umplându-l acolo în bidoane care purtau marca lui Samuel, o scoică, în englezește shell. Înainte de a face negoț cu petrol, Samuel exporta scoici în Anglia, pentru fabricarea sidefului.

Deterding întreprinse lupta cu Samuel. Furniza petrol acolo unde îl vindea și Samuel. Concurența între două spirite luminate nu putu să dureze. Ajunseră așa dar la o învoială și la o colaborare, care mai durează și acum. Deterding obțin, prin Samuel, mijloacele de transport, eliberându-se de concurența rusească. Samuel căpătă petrol. Tovăriașia lor datează din 1902. Azi au 150 vapoare de transport și stăpânesc 200 de societăți etatizate. În toate porturile au rezervoare proprii pentru

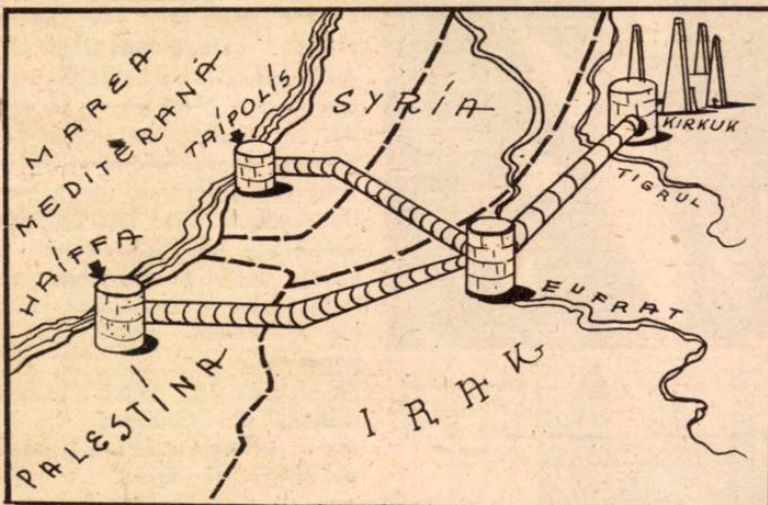
alimentarea vapoarelor lor, dar au și izvoare de păcură, în lumea întreagă. *Royal Dutch Shell* a fuzionat de mult cu *Anglo-Persian* și se spune că guvernul englez e părtaș la această afacere.

Deși întreprinderea a fost pornită cu capital englezesc, Olandezii se mulțumesc cu veniturile și cu siguranța unei țări aliate, care îi va apăra coloniile indiene, în caz de atac. Englezii, în schimb au căpătat puncte de sprijin pentru flota lor. În tot locul unde flutură steagul englez, se află tancurile de petrol *Royal Dutch Shell*.

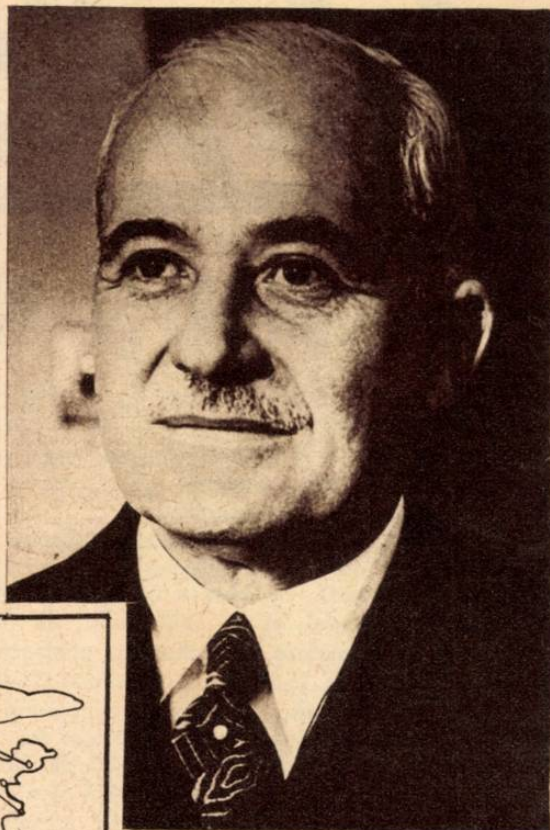
IMPĂRȚIREA PETROLULUI

După cum se vede, existența lichidului negru datează de numai câteva decenii. Povestea începutului a fost mult modificată de războiul mondial.

Noi, Românii, datorită zăcămintelor din regiunea învecinată cu războiului. În 1917 producția petroliferă din lumea întreagă se cifra la 70 milioane de tone. Dușmanii noștri de atunci nu aveau decât aproa-

Pipe-line-ul din Irak se desparte în două la Haditha. Un braț trece prin Siria (Franța), iar celălalt prin Palestina (Dutch Shell) spre Mediterană.

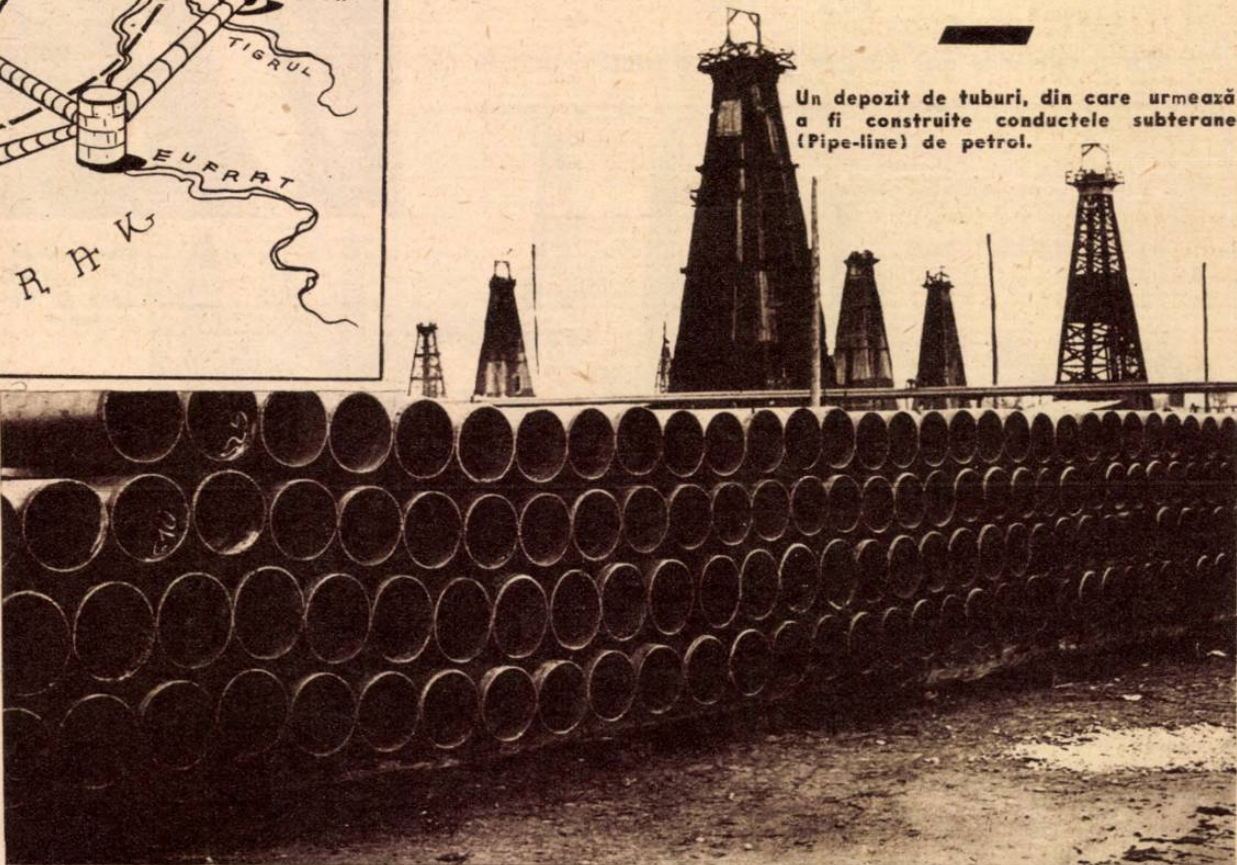

Sir Henry Deterding conducătorul lui *Royal Dutch Shell*

Stânga: Un desen înfățișând pe Sir Henry, care ține în mână sforile lumii.

pe 2 milioane de tone. Una din cauzele efortului german de a cucerii Muntenia era, pe lângă că și-ar fi putut hrăni armata cu grânele românești, aceea de a pune mâna pe izvoarele de țiței. Dar la intrarea nemților, nici una din sonde nu mai funcționa. Fuseră astupate înainte de retragerea trupelor și speranțele inamicului fură astfel zădărnice. Ei pierdură un timp prețios până să le desfunde. Dar la un moment dat situația aliaților noștri era foarte critică. Submarinele germane blocau mările. Nici un tanc de petrol nu se aventura pe ocean. Franța mai avea rezerve de petrol pe 12 zile, când Clemenceau se adresă lui Wilson, care trimise o flotă puternică de provizii. Fără această salvare la timp, alta era să fie azi harta mondială.

Un depozit de tuburi, din care urmează a fi construite conductele subterane (Pipe-line) de petrol.

Îndată după război, s'a început împărțirea teritoriilor. Concomitent cu împărțirea politică, societățile petrolifere porniră, pe altă cale, la împărțirea subsolului. În America se lansase sponul că producția este în declin. Ministerul de marină american se grăbi să-și facă rezerve pentru un eventual nou război. Guvernul cumpără terenuri, prin Standard Oil, dar peste tot se isbi de *Dutch Shell*. Englezii, prin Henri Detterding, fuseseră mai prevăzători. Se instalaseră în sudul Persiei, în sudul Indiei, la Serawak, în Borneo englez, la Burmah, în Egipt, în Mesopotamia, unde aveau 75% din țitei, în Venezuela, în Argentina, Mexic, Canada și chiar în Statele Unite. *Dutch Shell* se pregătea chiar să pună mâna pe cea mai bănoasă regiune. În Rusia izbucnise revoluția. În Caucaz nimeni nu mai era stăpân. Englezii, stabiliți acolo fură izgoniți de Turci, apoi se înapoiară la Baku, construind rafinării și căi ferate. Englezii explicau prezența lor acolo pentru „eliberarea Rusiei de bolșevici” dar în loc să se oprească la Moscova, se statorniciră la Baku. Marii magnați ruși ai țiteiului, refugiați în străinătate, vândură dreptul asupra produselor. Cumpărătorii, francezi, englezi, americani, se izbiră la sonde de santinele engleze, iar la gura țevelor transcaucaziene se aflau crucișetoare engleze, supraveghiând trecerea țiteiului în vasele engleze.

Americanii amenințară pe foștii aliați cu război și cu izgonirea lui *Dutch Shell* din California, așa cum fusese izgonit *Standard Oil* din Asia. Se porni la o nouă împărțire: Englezii cedară Americanilor jumătate din zăcămintele din Mesopotamia. Englezii căpătară o jumătate din Mossul, iar americanii și francezii câte un sfert. Francezii aveau aproape tot petrolul din Galiția. *Standard Oil* își mări însă partea la noi, în Valea Prahovei, cea cu minunea de la Buștenari. „*Româno Americană*” ține de *Standard Oil*, „*Astra Română*” de *Shell*, „*Steaua Română*” de societăți engleze și franceze. Iar „*Distribuția*” are rolul de a distribui, prin cele 48 depozite din București și alte 262 din țară produsele acestor rafinării.

Mexicul a fost împărțit pe din două. Războiul civil de acolo, mișcarea revoluționară și cea naționalistă, cu luptele lor de stradă, nu aveau ilte dedesubturi decât pe partizanii lui *Standard Oil* și ai lui *Dutch Shell*. În schimb țiteiul în Venezuela aparținea lui Detterding, la fel și Argentina și jumătate din Mexic. Americanii au Columbia, Peru și cealaltă jumătate din Mexic. „a Gran Chaco mai e război și acum. În Bolivia petrolul aparține lui *Standard Oil*. Paraguay e sub influență engleză. Războiul din Gran Chaco era finanțat de milioanele lui Rockefeller.

Rușii și Americanii au destul petrol la ei acasă, Englezii îl au peste tot, iar celelalte țări, cari nu sunt îndestulate prin producții proprii, se aprovizionează pe unde pot. La noi există societăți franceze și italiene. Dar trecerea vapoarelor noastre cu petrol prin Bosfor și Dardanele nu este asigurată, într'un eventual conflict, de aceea Siria și Palestina, prin vestitele lor *Pipe-Lines* sunt un debușeu căutat de Francezi. Ca să ocultească Gibraltarul Francezii au lăsat canalul de la Narbonne la Bordeaux, care leagă Mediterana de Atlantic. — Italienii obligă firmele străine să aibe la ei provizii pe cel puțin 6 luni.

Și Japonezii stau la fel de prost ca Germanii, în privința țiteiului. Când în 1905, Rușii le-au cedat ținutul Sachalin n'aveau cum să știe că e-au dat o mare bogăție. Dar țiteiul acela nu

le ajunge. În Japonia, însăși Impăratul este acționar al întreprinderilor de petrol și obligă societățile să întrețină proviziile străine pe cel puțin 6 luni.

Recentele conflicte internaționale, pe punctul de izbucnire, se potolesc după cum vedem imediat. Anglia, prin Sir Henry Detterding, poate dicta politicii mondiale; el știe că benzina sintetică a Germanilor nu le poate îngădui să suporte acum un război mondial.

LA CE FOLOSEȘTE ȚITEIUL

În afară că i se atribue vindecarea câtorva reumatismici, la Buștenari, țiteiul este lichidul fără de care, de câteva decenii încoace, nici o țară nu mai poate trăi. Cunoscut deabia de optzeci de ani, exploatat de și mai puțină vreme, se pare că toate invențiile tehnice moderne se datorează acestui lichid miraculos.

Ce s'ar face avioanele și automobilele fără el? Ce s'ar face pusturile Saharei, drumurile dintre Damasac și Bagdad, Persia, Afganistanul? Țările cele mai înapoiate, unde nici nu se cunoaște existența trenurilor, sunt străbătute de autobuse. În Macedonia, în China, în Mongolia sunt regiuni fără cale ferată. Până și pelerinii, în drum spre Mecca, au voie să aleagă — Allah e atotputernic — între cămila și automobil.

La început se vindea numai petrolul din țitei. *Standard Oil*, ca să încurajeze cumpărarea petrolului de către Chinezi, trimetea acolo vapoare întregi cu lămpi, cari se distribuiau gratuit Chinezilor. Se poate spune că Rockefeller i-a „luminat” pe Chinezi.

Dar de când Lenoir a inventat motorul de automobil, benzina, distilată din țitei, a devenit produsul cel mai important. Gazul — cu răspândirea electricității — a găsit altă întrebuințare decât avea. El folosește ca combustibil la bucătărie și la încălzit, devenind la fel de necesar ca și benzina.

Dar gazul s'a demodat; la fel ca petrolul lampant nu mai corespunde cerințelor moderne. În locul lui apare Shellgas, denumit de curând, la noi, Aragaz.

S'a găsit însă cineva care să dea întrebuințare și motorinei, adică țiteiului efitin, Rudolf Diesel unul din cei mai geniali ingineri ai zilelor noastre a inventat „motorul pentru produse grele”. Invitat de amiralitatea din Londra, pentru întrebuințarea motoarelor lui în flota engleză, Diesel s'a imbarcat în 1913 pe Canalul Mânecii dar n'a mai debarcat. Nici până azi nu se știe cum a dispărut. Alt inventator, Lord Fisher, a înțeles importanța țiteiului pentru marină. Sunt treizeci de ani de atunci. Azi, aproape toa vapoarele din lume sunt încălzite cu țitei.

În felul acesta se întrebuințează 50 milioane tone de cărbuni mai puțin, ca înainte de război. Un vapor care, din Norvegia până în China de pildă se aprovizionează de opt ori cu cărbuni, se îndestulează azi cu combustibilul luat de acasă. Un transoceanic dacă s'ar hrăni cu cărbuni, îi trebuie 1.800 kg. de fiecare cal putere pe oră. Cu motorul Diesel, e de ajuns 190 kg. pe oră. Datorită lui se vor putea construi căi ferate în deșerturi, iar rezerva de păcură va fi înlocuită de la depozitele de prin oaze.

Minunile țiteiului se vor mai arăta pe viitor în același tempo rapid ca până acum. Fie ca și minunile dela Buștenari să nu rămână mai prejos, în ce privește puterea miraculoasă a lichidului negru.

B. MAD.

ATRACTIUNEA CEA MARE ALE Lunii Bucureștilor ESTE EXPOZIȚIA MAGAZINULUI

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare.*

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

CITIȚI

MAGAZINUL

pe luna Iulie

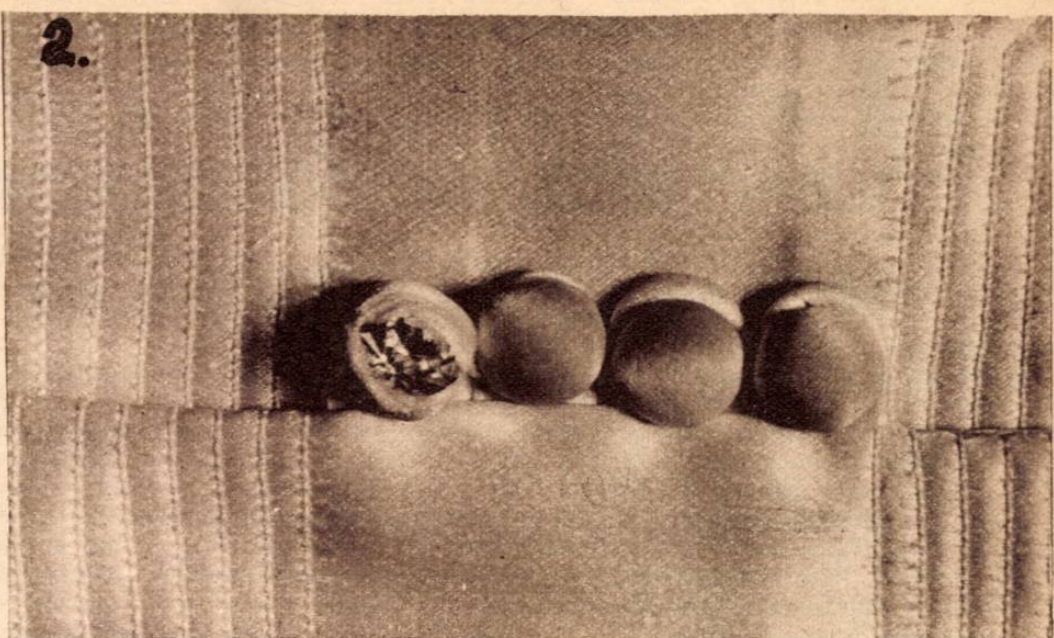
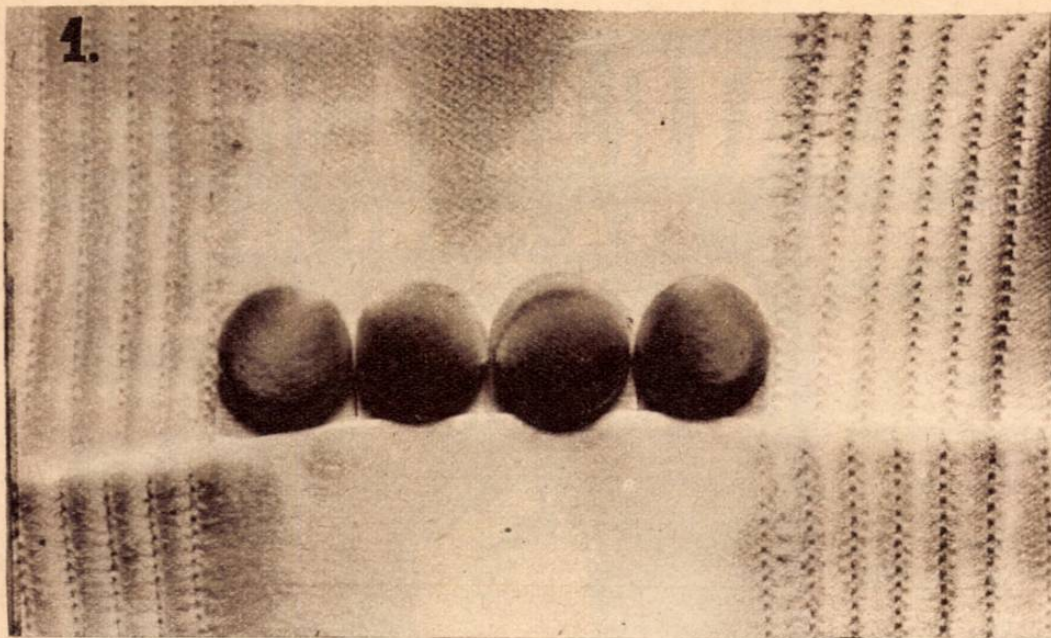
160 pagini 25 lei.

R. I. No. 547
Pag. 11

- 1 **SAREA VICHY-ETAT**
Sare naturală extrasă din ape pentru a face o apă alcalină
- 2 **PASTILE VICHY-ETAT**
2 sau 3 după masă ușurează digestia
- 3 **COMPRIMATE VICHY-ETAT**
Spre a prepara singur o apă digestivă gazoasă

A SE FERĂ DE CONTRAFACERI ȘI SUBSTITUȚIUNI

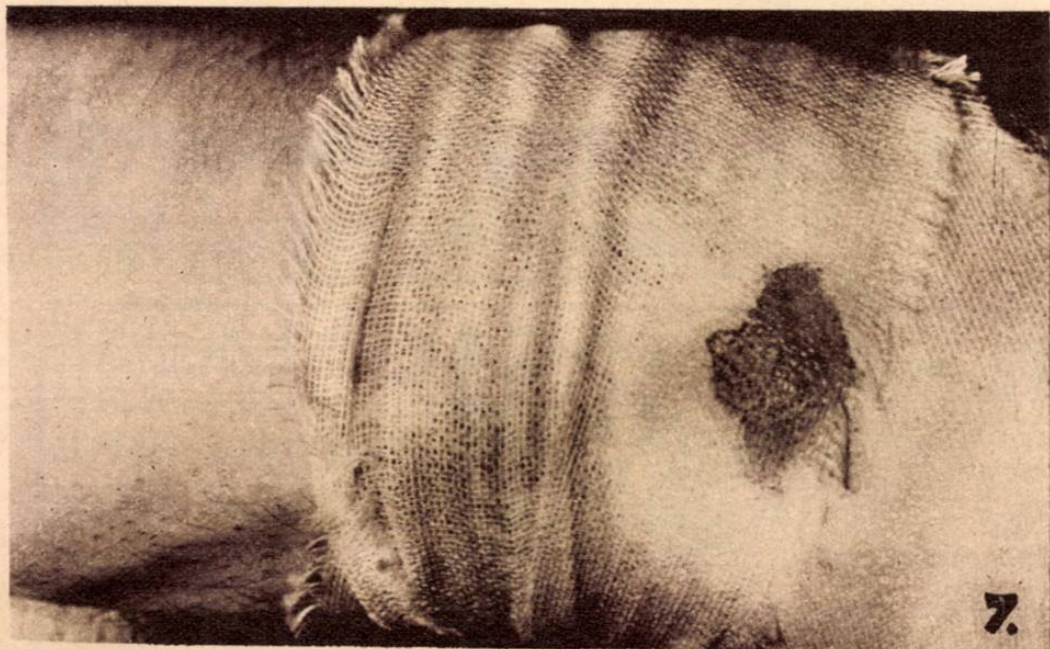

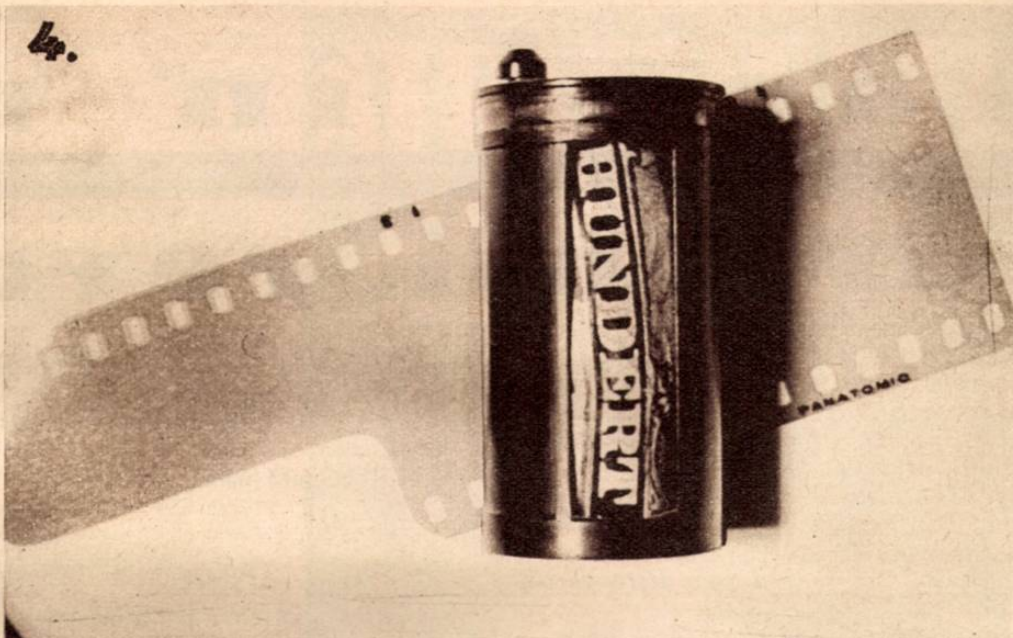
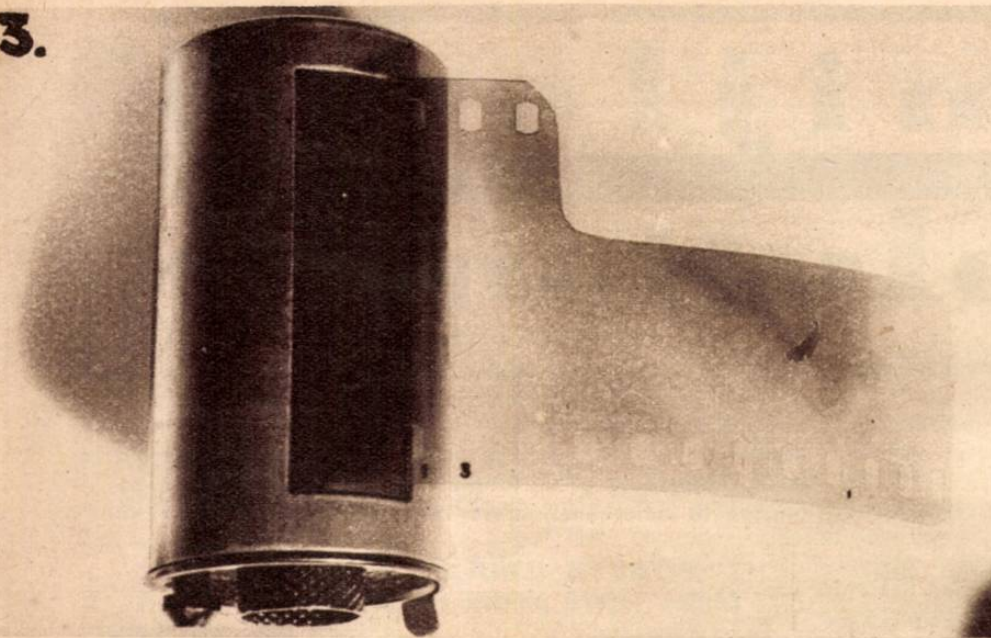
1. și 2. Un an întreg personalul vamal englez s'a străduit să descopere acest truc de contrabandă. S'a produs un denunț, care arăta că o anumită doamnă, care traversa foarte des Canalul, din Europa spre Londra, trece prin contrabandă o mare cantitate de diamante și pietre prețioase. A fost oprită de șapte ori la vamă și cercetată cu amănunțime, dar niciodată nu s'a găsit asupra ei vreun singur diamant. Abia la călătoria a opta vameșului i se păruse suspect că doamna poartă totdeauna bluze cu mulți nasturi. Cum se înfățișează interiorul unui asemenea nastur? Întrebă vameșul și-și potoli imediat curiozitatea, făcând o tăietură cu briceagul său într'unul din nasturi: toți nasturi ascundeau sub stofă sau mătase, diamante și pietre prețioase.

CONTRABANDA

FANTEZIA NEȚARMURITA A
CONTRABANDIȘTILOR, MARI ȘI MICI
O RANA SANGEREAZA VALUTA
NASTURI, CARI VALOREAZA MILIOANE

7. și 8. Un truc foarte rafinat, de care se servesc mai ales escrocii de valută și documente secrete. În acest caz, călătorul are o rană la braț, care este bine bandajată cu vată. Cine să creadă că această rană ar putea ascunde vreun vicleșug — rana pare chiar să mai sângereze puțin, căci se vede bine pata roșie pe tifon. Dar funcționarul vamal are o privire încercată și o neîncredere fără margini. Ar vrea să vadă mai deaproape rana. Și atunci se descoperă șiretenia: sub bandaj sunt ascunse documentele și valuta, iar pata de sânge nu este decât cerneală roșie.

3.

6.

BRESCIA. 120.000 Einwohner. Brescia, allen Automobilisten als Start- und Zielort der berühmten „Mille Miglia“ bekannt, ist eine lebhafteste Industrie- und Handelsstadt in der nördlichen und bedeutendsten Städte der Lombardei. Entstanden aus einer etruskischen Siedlung, dem alten Brixia, die in der Völkerwanderung den Hunnen zum Opfer fiel, später den Ostgoten, den Langobarden und den Karolingern untertan war, gelangte die Stadt im 11. Jahrhundert zur Selbständigkeit und war während des Mittelalters ein mächtiges Mitglied des lombardischen Städtebundes. Von 1126 bis zum Ende des 18. Jahrhunderts war sie — neben Verona die reichste Stadt der „Terra ferma“ — im Besitz der Republik Venedig. Von 1814 an österreichisch, spielte die Stadt eine große Rolle in den Freiheitskämpfen von 1848 und 49, bis sie 1866 mit Venedig endgültig an Italien fiel. In der Kunstgeschichte ist Brescia berühmt als die Stadt Morettos, dessen herrliche Gemälde in vielen Kirchen der Stadt zu finden sind. Mit Mailand verbindet Brescia die größte (etwa 90 km lange) Automobilstraße Oberitaliens; ein Teilstück der geplanten großen Autostraße Triest—Venedig—Mailand—Turin.

SEHENSWÜRDIGKEITEN:
Duomo Nuovo, 1604 begonnen, 1825 vollendet, ein großartiger barocker Zentralbau aus weißem Marmor. Daneben der Duomo Vecchio, eine romanische Rundkirche aus dem 11.—12. Jahrh.
Museo Civico
Età Cristiana, Museum des christlichen Mittelalters.
Palazzo Martinengo mit städtischer Gemäldegalerie.
Castello, die alte Zwangburg Brescias, mit vaterländischem Museum.

Café Restaurant Principe
First Restaurant and Cafe

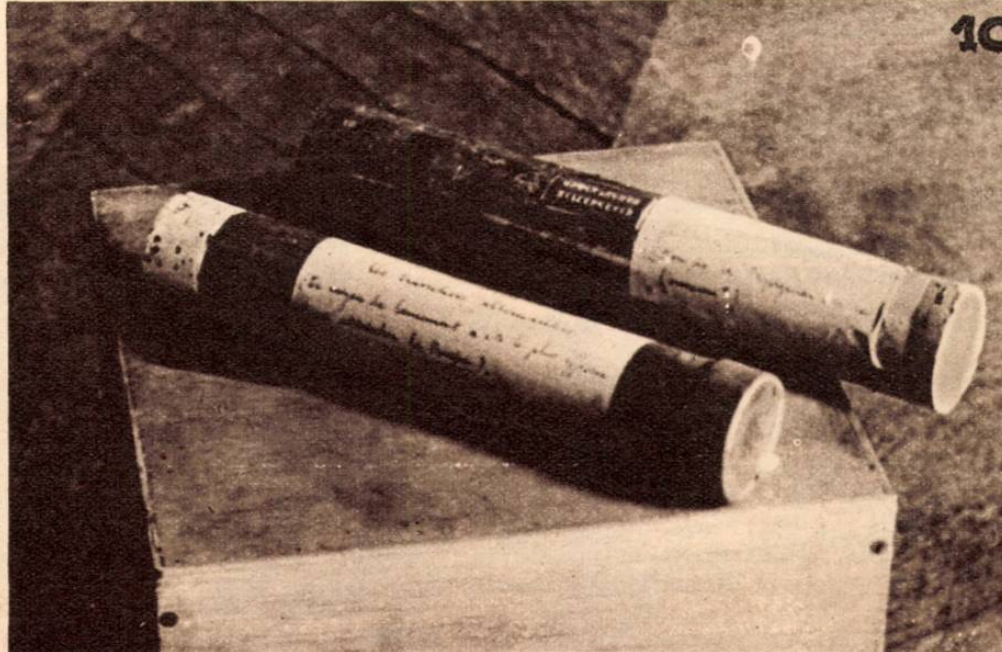
3. și 4. Un mic truc, cunoscut de orice vameș. Ca să-l descoperi e nevoie de puțină oboseală, totuși funcționarii vamali nu se sperie de oboseală, dacă cred că prin aceasta vor descoperi pe vreun temut contrabandist. Călătorul are un aparat de fotografiat și mai multe casete, încărcate cu film. El vrea să facă probabil numeroase fotografii din călătoria sa și vameșul e obligat să-l creadă; începutul fiecărui film iese afară din caseta lui și controlul nu poate fi exercitat decât într-o cameră obscură. Dacă însă călătorul pare suspect, vameșul nu se dă înapoi dela nicio oboseală și face o încercare. Birourile de vamă dela principalele granițe au, aproape fiecare, camere obscure. Aci se descoperă că filmele abia dacă măsoară 10 cm., iar restul casetei este umplut cu valută.

CA totul pe lume, se schimbă mereu și diferitele „științe“ ale lumii spărgătorilor. Ingeniozitatea răufăcătorilor, trucurile contrabandiștilor, etc. își au calea lor de progres. Acești din urmă infractori, în special, dau dovadă de-o ingeniozitate uimitoare, găsesc planurile cele mai fantastice, care să le înlesnească călcarea legilor. In dorința lor de îmbogățire ei caută toate mijloacele spre a călca legea, fără să fie prinși. Dar păzitorii legii se țin în pas cu „descoperirile“ lumii interlope.
E de neînchipuit ce îndatoriri grele au de îndeplinit, de multe ori, funcționarii vamali. Ei descoperă adesea trucuri atât de ingenioase, încât nu știi de ce să te miri mai mult, de dibăcia contrabandistului sau de istețimea vameșului. De fapt nu există formă a contrabandei care să nu fi fost descoperită până acum și după anume statistici, contrabanda este azi în mare declin. Posibilitățile de reușită sunt prea mici, pedepsele prea grele și deci afacerea nu mai este „rentabilă“.

5. și 6. și poșta este adesea înșelată de escroci. Poșta poloneză a descoperit o mare contrabandă de opium, numai printr-o întâmplare. Mult timp soseau, la diferite adrese, cărți din străinătate. Cărți noi, încă în ambalajul original al editurii, învelite în hârtie de celofan. Cărțile veneau ca imprimate și după titlu nu dădeau nimic de bănuit. Majoritatea erau călăuze de călătorii, în diferite limbi. Din întâmplare, ambalajul uneia dintre aceste cărți se rupse; atunci abia se observă că la mijloc era tăiat un pătrat dealatul întregii cărți, iar în locul rămas gol se aflau săculețe cu stupefiante.

9. Secretul cutiilor de sardine. Un truc inventat în timpul războiului mondial și întrebuințat azi de multe state, pentru trecerea frauduloasă a tipăriturilor, revoluționare. Lăzi întregi cu cutii de sardine sunt umplute cu tipărituri interzise. ambalajul se face desigur după comanda oficială, în fabricile de conserve în felul în care sunt ambalate și transporturile de sardine. Autoritățile vamale au mult de furcă, până să descopere această contrabandă ingenioasă.

10. Există și contrabandă oficială! Și ea datează tot din timpul războiului. Tipărituri și scrieri propagandistice sunt învâlvite în interiorul unui tub, sau a unui glonte și acesta este trimis, din chiar țeara pustii, peste graniță, unde este primit de complici. — Dreapta: Tub de aluminiu umplut cu material de propagandă și aruncat într-un râu, care curgea și pe teritoriul dușman. tubul purta următoarea inscripție, în germană: „Imprimare, dați mai departe!“

Țarul în mijlocul furtunii revoluționare

Revoluția era în toi.

Următoarele scrisori ale țarului și țarinei explică totul. Ele ne desvăluie dedesubturile unor evenimente care au zguduit imperiul din temelii, în acea perioadă atât de critică. Se credea pe atunci, în Apusul Europei, că pogromurile despre care pomenește Nicolae erau organizate de către „Okhrana” — poliția politică — cu scopul de a distra atenția masselor.

Peterhof, 27 Octombrie 1905

Dragă mamă,

M'am gândit să mă folosesc de întoarcerea lui Isvolsky pentru a-ți spune tot ce am pe suflet. Ultima mea scrisoare, deși lungă, nu era tocmai clară și se simțea în ea oarecare slăbiciune. Sper că Isvolsky îți va putea explica lucrurile mai bine decât mine și că-ți va spune tot ceea ce a văzut și a auzit.

Voiu începe prin a te anunța că situația este, în genere, mai bună decât săptămâna trecută. În privința aceasta nu încap îndoială. Dar iarăși trebuie să știi că starea Rusiei este încă foarte dificilă și foarte serioasă.

În primele zile după publicarea manifestului, elementele subversive și-au scos la lumină capetele, dar s'a produs imediat o puternică reacțiune și o mare mulțime de cetățeni fideli tronului au făcut să li se simtă puterea.

Impertinența socialiştilor și a revoluționarilor a înfuriat poporul. Astfel s'au produs pogromurile. E de mirare cum acestea au izbucnit simultan în toate orașele Rusiei și Siberiei.

În Anglia, se înțelege, presa spune că aceste desordine au fost organizate de către poliție; ea continuă să repete această fabulă răsuflată. Nu numai evreii au avut de suferit, ci și o bună parte dintre agitatorii ruși, ingineri, avocați și alții.

Incidente ca acelea dela Tomsk, Simferopol și Odesa — localități atât de îndepărtate unele de altele — arată clar ce poate face o mulțime înfuriată; ei au înconjurat casele, în care se refugiaseră revoluționarii și le-au dat foc, omorînd pe acei cari încercau să fugă.

Primesc de pretutindeni telegrame, ce exprimă o mișcătoare recunoștință pentru libertățile acordate, dar în același timp și multe arătând dorința de-a se menține autocrația. Pentru ce a tăcut atâtea vreme acest bun popor?

Toată această săptămână am primit vizita foștilor miniștri, cari și-au luat rămas bun dela mine și am oferit posturile lor celor noi. Witte mi-a cerut, acum câțva timp, aceste schimbări, dar până la urmă, o parte din candidații săi au refuzat posturile. El nu se aștepta să aibă atâtea dificultăți.

E ciudat că un om atât de inteligent s'a putut înșela în pronosticurile pe care le-a făcut, cu privire la o lesnicioasă pacificare. Pe urmă, îmi displace faptul că încearcă să ia contact cu diverșii extremiști, mai cu seamă toate aceste convorbiri apar a doua zi în presă și de cele mai multe ori răstălmăcite. I-am vorbit despre aceasta și sper că va înceta.

TREPOFF DEMISIONEAZĂ

O colaborare între el și Witte este imposibilă

Spre marele meu regret, Trepoff se retrage. El m'a prevenit mai de mult că nu putea lucra cu Witte. În primele câteva zile păreau a se împăca de minune, iar Witte aducea numai laude activității lui Trepoff. S'au ivit însă fricțiuni și tot felul de dificultăți.

A trebuit să cedez insistențelor sale rugăminți și să-i primesc demisia, oricât de penibil era aceasta pentru mine.

Ofițerii și soldații sunt furioși pe manifestanții cari

poartă steaguri roșii și negre și țin în mijlocul străzilor cele mai imposibile discursuri.

Îți trimit toată dragostea mea, scumpă mamă. Crede-mă, acum sunt mult mai liniștit. Dumnezeu cu tine. Al tău cu toată inima,

NICKY

Amalienborg, 1 Noembrie 1905.

Pot înfățișa să-ți trimit înapoi curierul. Isvolsky (ministrul rus în Danemarca N. R.) a sosit alături cu scrisoarea ta, pentru care-ți mulțumesc din toată inima, iubitul meu Nicky. Scrisoarea ta mi-a făcut mare bucurie, știind cât de greu îți va

fi fost să-ți faci timp pentru scris. Am suferit atât de mult în acest scurt răstimp, încât mi se pare că am îmbătrânit cu zece ani.

Mulțumesc lui Dumnezeu că lucrările s'au mai liniștit la St. Petersburg și că tu ți-ai recăstigat puțin din liniștea ta sufletească, bietul meu Nicky.

POARTĂ CRUCEA GREA

Țarina suferă pentru țar și ministru

Îmi închipui că a fost teribil pentru tine și cât trebuie să fi suferit văzându-te în fața unor hotăriri atât de mari. Inima mea a simțit acestea și am suferit cu tine. Mi-am dat seama că nu puteai

Ciocnire sângeroasă. Un desen contemporan înfățișând o scenă petrecută în fața Palatului Amiralității din St. Petersburg, când greviștii au fost întâmpinați cu cnuțul și cu pușca. Acest masacru a însemnat începutul revoluției din 1905.

Țarul Nicolae al II-lea în mijlocul ofițerilor săi.

telegrafia, dar m'am sbătut dureros în ghiarele spaimei, neavând vești dela tine.

Acum înfățișat, am toate amănuntele acelor teribile ile dela Isvolsky. Îmi vine încă greu să cred că toate acestea s'au întâmplat în Rusia, dar la urma urmelor, sunt sigură că n'ai fi putut face altceva decât ceea ce ai făcut.

Domnul te-a ajutat să rezolvi teribila problemă, ce te-a pus într-o situație atât de penibilă. Marea ta credință a fost aceea care te-a salvat. Dumnezeu te va răsplăti și, sunt sigură, te va ajuta să mergi mai departe, pe calea cea bună. El citește în inimile oamenilor și știe cu câtă răbdare și resemnare porți greaua cruce, ce ți s'a dat.

Îmi pare rău și pentru Witte. Are și el greutăți teribile și situația lui e cu atât mai penibilă, cu cât nu se aștepta ca acestea să fie atât de mari — esențialul este acum să-i arăți toată încrederea și să-l lași să lucreze, conform programului său.

Isvolsky îmi spune că nepotul meu Alexei (Țarevișul, născut în 1904) este adorabil. Aud că umblă și că a început chiar să vorbească. Ce rău îmi pare că am pierdut acest moment, cel mai interesant și mai încântător din viața unui copil.

CÂINELE SĂU MURIND — ȚARUL A PLÂNS TOATĂ ZIUA

O gravă criză, care pune în joc libertățile Finlandei, este eclipsată, în spiritul țarului Nicolae, de moartea câinelui său favorit. Începând o scrisoare către țarina Maria, în care ignorează sfaturile ei cu privire la situația finlandeză, țarul scrie:

Livadia (în Crimeea) 20 Octombrie 1902

„Am primit o mare lovitură personală — pierderea scumpului meu Iman — care s'a produs chiar la începutul lui Octombrie, aproape în ziua când s'a sfârșit și bietul bătrân Raven.

„Din vară a tot fost bolnav și când am sosit aci, am chemat veterinarul să-l examineze. A fost imediat izolat la subsol. Rănile de pe trup s'au vindecat repede, dar deodată l-au părăsit puterile și peste noapte a murit.

„Îți mărturisesc că am plâns toată ziua aceea și-mi lipsește grozav, când ies să mă plimb pe jos. Era un câine atât de inteligent, de bun și de credincios!”

Marea împărăteasă Maria, căreia i-au fost adresate interesante scrisori secrete ale țarului Nicolae, publicate de noi în aceste pagini.

ACCEPTĂ DUMA DAR REFUZĂ RUSIEI SUFRAGIUL UNIVERSAL

„Teroarea trebuie combătută prin teroare” este strigătul țarului, când trupele îndreaptă armele asupra răsculaților.

„Singur Dumnezeu știe unde va ajunge poporul, cu fantasticele sale idei” scrie țarul, bătrânei țarine, atunci când se alcătuiau legile parlamentului.

„Anul de visuri negre” — cum îi spusese țarina Maria — se apropie de sfârșit. Generalul Orloff și comandantul Richter, acesta din urmă stând în fruntea primului batalion de marină, erau angajați în „expediții represive” prin provinciile baltice și referindu-se la acestea în scrisoarea sa din 29 Decembrie 1905, țarul spune: „Teroarea trebuie combătută prin teroare”, fără să știe că ecoul acestor cuvinte îl va lovi peste 12 ani. Pentru a-și asigura simpatiile și fidelitatea armatei, de care avea atâta nevoie, în combaterea revoluției, țarul își trece aproape zilnic trupele în revistă. Iar această activitate îi era foarte plăcută.

Dealtfel, Nicolae a menționat, în repetate rânduri, că cele mai agreabile ore ale sale,

Marele Duce Nicolae Nicolaevici, unchiul țarului, căruia, în 1905, i-a fost încredințată conducerea armatelor ruse.

atunci când nu se afla în mijlocul familiei, le petrece în mijlocul soldaților lui, fie pe câmp la instrucție, fie la popota ofițerilor. Astfel festivitățile militare și animatele seri, petrecute printre ofițerii săi, îi ajutau țarului să uite grijile unui an plin de frământări și problemele și primejdiile altuia care începea.

Scrisoarea lui Nicolae, în care el încearcă să calmeze îngrijorările mamei sale, cu privire la securitatea sa, prezintă un interes special, pentru faptul că pomeneste de arestarea membrilor primului soviet, astăzi faimos, dela Petersburg, organizat în 1905.

Tsarskoe Selo, 8 Decembrie 1905.

Scumpă mamă,

Îți mulțumesc din suflet pentru scrisoarea ta atât de plină de dragoste. Mi-a sosit la momentul oportun — în dimineața de 6 (ziua fixată de țar pentru trecerea în revistă a marinarilor din gardă N. R.) și mi-a pricinuit o mare bucurie. Cele ce-mi scrii despre d-ta, mă îngrijorează. Înțeleg că dela depărtarea la care te afli, lucrurile îți apar cu mult mai grave decât sunt în realitate. Te rog, nu te necăji prea mult pentru noi.

Drept e că nu o duc tocmai bine, dar Dumnezeu este puterea mea și-mi asigură liniștea sufletului, iar aceasta este esențialul. Atâția ruși au pierdut astăzi acest spirit. De aceea sunt atât de des incapabili să reziste amenințărilor și intimidărilor anarhiștilor. Curajul civic nu-l au decât cei puțini. Ba acum se pare că nu mai există deloc.

Dar, dupăcum ți-am scris și ultima dată, starea de spirit a poporului s'a schimbat cu totul, în ultima vreme. Zănaticii de liberali, cari criticau întotdeauna măsurile ferme ale autorităților, cer acum, în gura mare, o acțiune drastică.

Toată lumea a fost încântată când cei 250 lideri ai comitetelor de muncitori și altor organizații, au fost arestați, zilele trecute. În afară de aceasta, douăsprezece ziare au fost suspendate și directorii lor arestați, pentru odioasele lor lucruri publicate. În această privință toată lumea a fost de acord că măsurile trebuiau luate mai de mult!

IDEI FANTASTICE

Nicolae se opune ferm revendicărilor poporului rus

Toate acestea îi dau lui Witte curajul să se mențină pe calea bună. Sunt foarte ocupat săptămâna aceasta, cu o serie de importante dar obositoare conferințe, în legătură cu legea electorală, pentru Duma. Întregul viitor al acestei instituții depinde de felul cum se va soluționa această problemă. Alexei Obolensky, împreună cu alți câțiva, au propus sufragiul universal, dar eu, conducându-mă după cele mai hotărâte convingeri ale mele, m'am opus. Dumnezeu știe unde va ajunge poporul, cu fantasticele sale idei!

Conferințele țin de obicei, nici mai mult, nici mai puțin, șapte ore — e deadreptul înspăimântător! Pe ziua de 6 am avut o splendidă paradă a marinarilor de gardă, a batalionului de pușcași și a altor unități. Un timp însoțit, splendid — veselie și bucurie în inimi! Le-am transmis salutările tale, iar băieții au răspuns cu urale îndelungi, ce credeam că nu se vor mai sfârși! Ofițerii au luat masa cu noi, înaintea paradei.

În ziua treia, a fost rândul lui Preobrajenski. Timpul frumos a permis lui Alix să ia băiatul (țareviciul N. R.). El a asistat la paradă de pe treptele dinaintea palatului. A cucerit tot regimentul cu dră-

Țareviciul în uniforma regimentului său.

gălășia lui. Pentru comemorarea evenimentului, Nicolae a fost înrolat în regiment, cu începere dela acea dată. (Marele Duce Nicolai Nicolaevici fusese tocmai atunci numit Inspector General al Armatei N. R.) Entuziasmul a atins culmea. Sunt atât de mulțumit că armata îl simpatizează pe Nicolae și are încredere în el! El a dat nu de mult o recepție ofițerilor comandanți și le-a ținut un discurs atât de impresionant, asupra lealității și credinței jurământului depus, încât auditoriul a fost mișcat până la lacrimi. Uralele lor se auzeau până'n stradă. Asta mi-au spus-o mai multe persoane, care au fost de față!

Revoluția își urma, nestăvilită, cursul. Lucrătorii ridicaseră baricade și undele curgea suvoi pe străzile Moscovei, unde generalul Dubaskoff comanda trupele.

În scrisoarea sa din 15 Decembrie 1905, Nicolae o imploră pe mama sa să rămână în străinătate, până la liniștirea furtunei.

Scumpă mamă,

Aud că i-ai scris Olgăi, anunțându-i intenția ta de a veni aci să petreci Crăciunul. Am fi extrem de fericiți să te revedem, după patru luni de absență. Dar dragă mamă, noi toți — Alix, Mișa, Olga, Petea

— (farina, fratele farului, sora și soțul acesteia N. R.) și cu mine, te rugăm să-ți amâni venirea, pentru că linia de Varșovia e foarte puțin sigură.

Acum câteva zile, două escadroane din regimentul tău de dragoni se aflau pe drum spre Livland. La câteva minute după ce s'a pus în mișcare trenul, a trebuit să se oprească, deoarece s'a descoperit că pe la mijlocul șirului de vagoane se afla legată, pe dedesubt, cu niște funii groase, o încărcătură de dinamită. Dacă mecanicul n'ar fi observat aceasta la timp, o catastrofă îngrozitoare s'ar fi întâmplat. În Kovno și în jurul Vilnei, situația e departe de a se numi calmă: și aceasta este tocmai regiunea prin care trebuie să treci tu. Nu poți călători fără escortă militară și aceasta nu ți-o poate da nici Freese și nici Nicolaș, pentru că trupele sunt toate ocupate.

Pe lângă ulanii de gardă și jumătate din regimentul tău de dragoni, care împreună cu câteva baterii călări au plecat spre Livland, întregul regiment al lui Semionovsky a trebuit ieri să ia drumul Moscovei. Dubasoff cerea cu disperare, ajutor, căci garnizoana dela Moscova era epuizată de oboseală.

RISC PREA MARE

Țarul roagă pe mama sa să rămână departe de Rusia

Garnizoana din Varșovia și-a trimis deasemeni regimentul de infanterie la Moscova. Dar ori cât de triste și de penibile ar fi cele ce se întâmplă acum, mie-mi apar ca o ușurare. Abcesul se tot umflă, cauzând febră și durere, dar acum înfârșit a spart. După prima noapte a revoluției, mi-a venit dela Moscova știrea că numărul celor uciși și răniți era, nici mai mult, nici mai puțin, decât 10.000. Dar acum, după șase zile, e clar că această cifră nu trece de trei mii.

Trupele au suferit foarte puțin, slavă Domnului — n'am avut decât câțiva morți și răniți. Grenadierii s'au purtat minunat, după înăbușirea acelei stupide insurgențe din regimentul lui Rostoff; comandanții sunt totuși foarte slabi și ceeace-i mai rău, Malakoff a îmbătrânit grozav. Dubasoff speră să poată înăbuși curând revoluția, cu două regimente proaspete. Dumnezeu să ne ajute!

În afară de forțele lui Orloff, s'au mai trimis la Livland alte două detașamente dela Riga și din districtul Varșoviei: aceste trei corpuri de armată trebuie să exercite un riguros control asupra întregii regiuni răsculate, de la un capăt la celălalt și să se concentreze într'un anumit punct.

E păcat că aceste măsuri n'au fost luate mai din vreme — un număr de moșii au fost în mare parte jefuite, proprietarii și familiile lor luați prizonieri, iar acei cari au putut, s'au refugiat fie aci, fie în Germania.

Letonii și-au pierdut, cu desăvârșire, capul. Au pus autoritățile pe fugă, și-au ales guvernanti proprii și se conduc după capul lor, nu numai în districtele rurale, dar și în orașele mai mici. Motivul pentru care se întâmplă aceasta este mereu același: trupe insuficiente.

Au fost cazuri când s'au atacat chiar mici detașamente militare, încartiruite pe moșii, spre a le ocroti. Pentru a se evita repetarea unor astfel de întâmplări, s'a ordonat concentrarea acestor detașamente în orașe, până la sosirea unor unități mai mari. Toate acestea îmi amintesc o rășcoală poloneză, dar pe o scară mai restrânsă.

Mi-e rușine — crede-mă — că biata Rusie trebuie să treacă printr'o criză ca aceasta, sub ochii întregii lumi — dar desigur că aceasta este voia Domnului și trebuie să ne supunem cu răbdare încercărilor lui, până la sfârșit.

E trist pentru mine că nu te pot revedea, dragă mamă, și știu ce e și în inima ta, dar noi toți, împreună cu prietenii noștri cei mai credincioși, te rugăm să nu vii deocamdată! Riscul este prea mare. Am să-ți comunic eu, imediat ce lucrurile se vor fi liniștit puțin. Crede-mă, dragă mamă, a trebuit să-ți scriu toate acestea. Te rog, telegrafiază-mi consimțământul tău la ruga noastră a tuturor.

Multă dragoste ție și scumpului Apapa. Dumnezeu să te aibă în pază.

Al tău iubitor

NICKY.

Revoluția din Moscova fu înăbușită în sânge. Nu la fel stăteau însă lucrurile în provinciile baltice unde luptau încă cu trupele care-și

strângeau cercul în juru-lă. La 22 Decembrie Nicolae își însoția urările de Crăciun, către mama sa, de comunicări mai confidențiale asupra stării generale a țării.

Scumpă mamă,

Toate rugăciunile mele către Domnul, în sfintele zile ce urmează, sunt pentru tine. Acesta este al doilea Crăciun pe care-l petrecem departe unul de altul. Primul a fost atunci când tu erai acasă, iar noi departe, în India. Mă simt foarte trist că anul acesta iar nu vom avea pomul de Crăciun: era atât de intim și plăcut la Gatchina, în aceste zile sfinte!

După cum știi, rebeliunea armată din Moscova a fost înăbușită, mulțumită fidelității și energiei glorioaselor noastre trupe. L-am trimis pe Bogdaș Meyendorff (un maestru de călărie al curții N. R.) să le mulțumească, în numele meu. Cei căzuți sunt următorii: zece uciși, dintre cari doi din regimentul lui Semionovsky: 11 grav și 41 ușor răniți, dintre cari opt din regimentul lui Semionovsky.

Îți doresc din suflet sărbători fericite. Mântuitorul cu tine.

Al tău iubitor

NICKY

29 Decembrie 1905.

Scumpă mamă,

Situația a fost mult mai liniștită în săptămâna Crăciunului. După cum era și de așteptat, energica acțiune a lui Dubasoff și a trupelor din Moscova au avut un efect calmant asupra întregii Rusii. Elementele insurgente din Nordul Caucazului, Sudul Rusiei și orașele siberiene și-au pierdut curajul.

În provinciile baltice insurgența este încă în progres. Orloff, Richter și ceilalți lucrează admirabil. Numeroase bande sedicioase au fost risipite, arzându-li-se casele și proprietățile. TEROAREA TREBUIE COMBĂTUTĂ PRIN TEROARE! Witte vede și el acum aceasta!

Săptămâna trecută am avut o splendidă paradă a călăreților de gardă. Măine vine rândul cazacilor mei de gardă.

În ziua de 27 am serbat a 50-a aniversare a batalionului imperial de pușcași. A fost una dintre cele mai reușite festivități.

La dineu le-am spus că le voi reda prima lor uniformă, cu cămășile roșii. Rezultat: „Enthusiasme tout-a-fait indescriptible!”

De mult n'am mai fost atât de liniștit.

Revoluția, preludiv furtunos al exploziei din 1917, domina încă în imperiu, la începutul anului 1906. „Expedițiile represive” ce operau în diferite părți ale Rusiei, „pacificaseră” mai multe dintre regiunile cele mai agitate, dar Siberia rămăsese scena unor grave frământări.

Scrisoarea lui Nicolae, din 2 Ianuarie 1906 relevă un întreg plan strategic al Marelui duce Nicolai Nicolaevici (Nicolasa), inspector general al armatei imperiale, pentru Siberia, de care urmau a se ocupa generalii Meller-Zakomelsky și Rennenkampf — acesta din urmă învins de către Hindenburg, în bătălia dela Tanneburg, în 1914.

DEMIS

**Nicolae vrea să evite reacțiunile
II demite pe Witte.**

Între timp, contele Sergiu Witte, premierul ale cărui înclinări liberale displăceau mult țarului și țarinei, pierdea dela o zi la alta, simpatiile suveranului.

În Aprilie 1906, cu puțin înainte de deschiderea primei „Dume” (parlamentul) de către Nicolae, contele Witte fu demis și în locul său veni Goremkyn, un bătrân politician, renumit pentru ideile sale reacționare.

Noul prim ministru, ca și suveranul său, manifestă o mare ostilitate pentru forma de guvernământ constituțională și Duma fu dizolvată, în luna Iulie a aceluiaș an.

Opoziția ridicată împotriva lui Goremkyn deveni însă la un moment dat atât de puternică, încât el însuși îl sfătui pe țar să-l înlocuiască prin Peter A. Stolipin,

ceea ce se și făcu, în ajunul dizolvării parlamentului. Witte părăsi țara.

Prima dintre următoarele scrisori ale lui Nicolae era datată:

Tsarskoe Selo, 12 Ianuarie 1906.

Contele Voronzoff (Vice-Regele Caucazului N. R.) s'a însănătoșit, mulțumesc lui Dumnezeu, și ia măsuri energice. De altfel lucrurile par a merge spre mai bine. Situația s'a ameliorat peste tot.

Nicolasa a avut o idee minunată: el e de părere ca Meller-Zakomelsky să pornească din Rusia spre Siberia cu trupe, jandarmi și tunuri și să intre până la Irkutsk, iar Rennenkampf să pornească deasemenea dela Harbin și să se întâlnească eventual cu ceilalți, la Irkutsk.

Scopul lor e să restabilească ordinea în stațiunile situate dealungul liniei ferate și în celelalte orașe, să aresteze pe toți agitorii și să-i pedepsească cu exemplară severitate. Sper că vor putea să-și reunească forțele cam peste două săptămâni și că la vremea aceea Siberia va fi deplin pacificată. Cât despre Witte, decând cu cele întâmplate la Moscova, și-a schimbat radical vederile; el vrea acum să spânzure și să împuște pe toată lumea. N'am mai văzut om atât de cameleonic. Aceasta, natural, este cauza pantru care nimeni nu mai crede în el acum.

Țarul nu privește Duma cu ochi buni. Primele impresii pe care i le face democrația, ciudatele-i interpretări cu privire la libertatea presei și temerile pe care i le inspiră, în general, activitatea parlamentară, devin manifeste, în scrisorile sale dela 1 și 29 Martie 1907, curând după ce suveranul inaugurează cea de a doua Duma.

Pentru moment, atmosfera este aci relativ calmă. După cum desigur că știți, Duma și-a deschis prima sesiune. Ce colosală greșală din partea „stângii” că nu s'a ridicat, atunci când „dreapta” triumfă!

Deatunci am primit mereu scrisori dela „adevărații ruși”, depe tot cuprinsul țării, în care-și exprimau indignarea lor față de puțin respectuoasa purtare a Dumei. („Adevărații ruși”, erau o organizație politică de extreme convingeri reacționare și monarhiste, iar într-o vreme, se spunea despre această formație că primea subșidii dela Ministerul de Interne N. R.)

Această instituție (Duma N. R.) este încă ocupată cu chestiuni preliminare, cu verificarea mandatelor — adică cercetarea dacă membrii au fost legalmente aleși.

Măine, sau poate Sâmbătă, Stolypin își va face declarațiile și pe urmă se va vedea în ce măsură intenționează Duma să se pună serios pe lucru, sau să-și risipească timpul și susținutu-i prestigiu, în vorbărie inutilă și abuzuri. Vom vedea ce se va întâmpla!

L-am primit în audiență pe Golovin, oratorul, a doua zi după deschidere. Mi-a făcut impresia unei nulități.

Cu cea de a doua Duma care și-a început activitatea la St. Petersburg, țarul Nicolae scria mamei sale următoarele:

Tsarskoe Selo 20 Martie 1907.

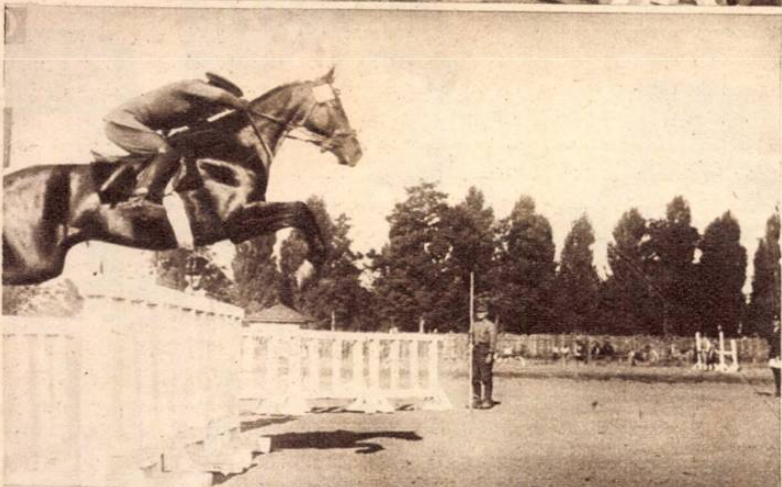
Prestigiul guvernului a crescut mult, datorită discursurilor lui Stolypin și Kikvotseff (Ministrul de finanțe N. R.) Nimeni din Duma nu le poate ține piept. Vorbesc inteligent, cu prezență de spirit și ceeace-i cu mult mai important, nu spun decât adevărul.

„Toate ar fi bune, dacă cele ce se spun în Duma ar rămâne între pereții ei. Dar nu. Fiecare cuvânt ce se pronunță aci este reprodus a doua zi de gazete, care sunt citite cu aviditate de toată lumea.

„În multe locuri, populația a reînceput să se agite. Se vorbește iar despre improprietăți și toți așteaptă să vadă ce va spune Duma în această chestiune.

„Primesc telegrame de peste tot, prin care sunt rugat să ordon dizolvarea; e însă prea devreme pentru așa ceva. Trebuie mai întâi să-i lășăm să facă ceva strigător de stupid și apoi închidem baraca!

CONCURSURILE HIPICE DELA TIMIȘOARA

Ca în fiecare an, au avut loc la Timișoara concursurile hipice ale școlii de cavalerie. Fotografiiile noastre înfățișează câteva aspecte dela aceste concursuri, unde s'au executat în special sărituri foarte frumoase. Au participat și doamne: soții și rude de ofițeri.

Dedesubt, un accident. din fericire, fără urmări grave.

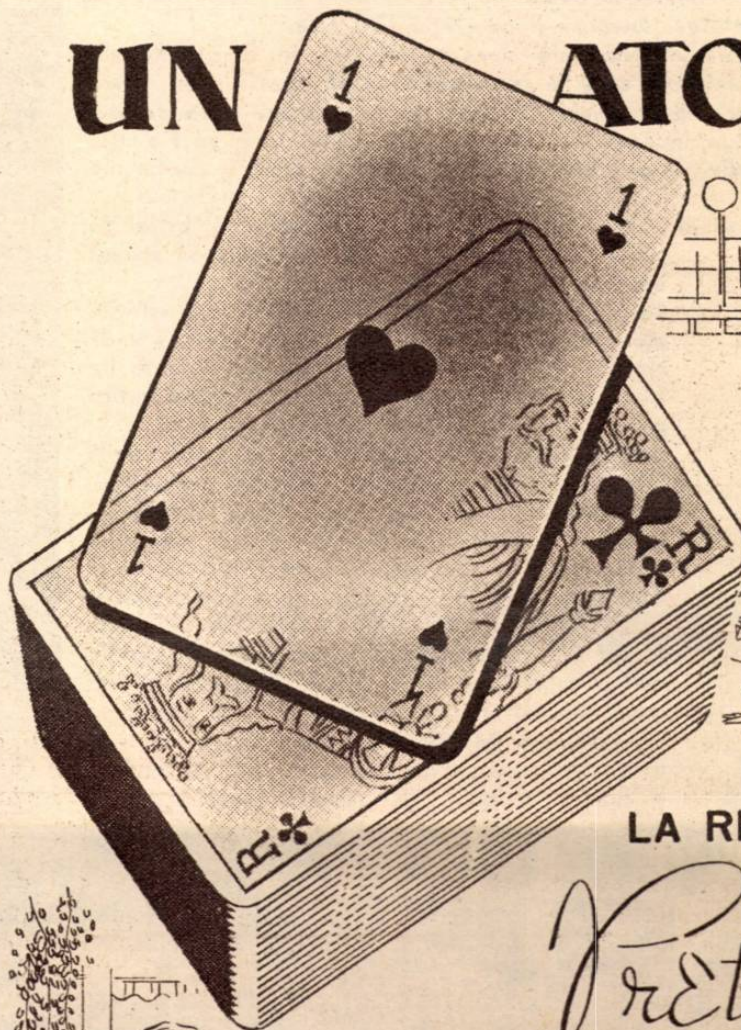
(Polyfoto-Timișoara)

Aceasta e nuanța exactă care se potrivește și încântă. Deaceia alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivit — le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

**Pudra
Mystikum**
Compactul Mystikum (Fard)

UN ATOUT

LA CURSE

LA REUNIUNILE
SPORTIVE

Prêtutindeni

IN GRĂDINILE
DE VARĂ

se simte parfumul apei de Colonia Mon Atout — favorita lumii elegante. Cine poate rezista parfumului ei suav și delicat? Cine nu adoră această apă de Colonia minunată, care farmecă, entuziasmează și subjugă? Femei și bărbați o prețuiesc deopotrivă, se simt atrași de acest fluid îmbătător care evoacă tot farmecul, toată poezia grădinelor înflorite...

Eau de Cologne Mon Atout — o creațiune a casei „Lady”. Nu numai pe masa de toaletă, sau în trusa de voiaj, ci și în poșeta Dv. ar trebui să se găsească un flacon mic de Colonia Mon Atout. În timpul verii e indispensabil!

MON ATOUT

lady

O CREAȚIUNE A CASEI...
Alte renumite CHAT NOIR • PERLE DE PARIS
produse: JOCKEY CLUB • JAZZ

REGELE FARUK I AL EGIPTULUI VA FI INCORONAT LA 31 IULIE

O ASPEȚII grandioasei încoronări dela Londra nu se vor fi împrăștiat bine, când lumea va vedea un nou eveniment de acest fel. Anul 1937 se va înscrie în istorie ca „un an al încoronărilor”, deoarece e pentru prima dată că se încoronează doi regi în același an.

Acei cari au văzut măreața procesiune dela Westminster și s'au lăsat pătrunși de tradiție, vor fi puțin decepționați de încoronarea egipteană. Dar ambele ceremonii au același obiect: ridicarea unei ființe omenești la cea mai înaltă treaptă a ierarhiei sociale.

Cea de a doua încoronare va avea loc la Cairo, în ziua de 31 Iulie 1937, în monumentală moschee Amr, unde Faruk I, va fi proclamat rege al Egiptului.

El va fi cel mai tânăr monarh „încoronat” din lume, deși în cazul acesta cu greu se poate vorbi de o „coroană”, deoarece în țările mahomedane, coroana nu are aceeași semnificație simbolică, ca la creștini. Acela care vrea să pornească pe urmele profetului și să guverneze un popor mahomedan, trebuie să-și aleagă sabia ca simbol al vitejiei și puterii sale.

La 31 Iulie, când se va urca pe tron, printr-o grandioasă solemnitate, prezidată de către Șeicul Universității Al-Azhar și Marele Muftiu al Egiptului, Regele Faruk nu va fi uns cu vreun ulei și nici încoronat, cu vreo coroană. Într-o scurtă, dar foarte impresionantă ceremonie, el va fi încins cu sabia lui Mahomet Ali cel Mare, legându-se astfel să apere libertatea, onoarea și reputația țării sale.

Pompa, cu care se face inițierea regelui, este ceva relativ nou în Egipt. Regele Faruk este abia un al doilea monarh care se încoronează după aceste rituri. Până 'n 1914, Egiptul a fost o provincie a Imperiului Otoman, dar se afla sub protectoratul Marelui Britanii. El a avut un rege independent abia în 1922, când tatăl lui Faruk, Fuad Ahmed, pe atunci Kediv, fu proclamat rege al Egiptului, printr-o ceremonie similară și în aceeași moschee.

La încoronarea aceea, Egiptul se afla în toiul luptei pentru independență, astfel că sabia lui Mahomet Ali nu putu fi scoasă imediat din teaca sa.

Pentru aceasta, Egiptul a trebuit să mai aștepte alți 14 ani iar Regele Fuad n'a trăit să vadă victoria pentru care luptase. Bucuria aceasta i-a fost rezervată regelui Faruk. El se urcă astăzi pe tronul unui Egipt cu totul independent.

Incoronarea regelui egiptean nu mai este simpla imitație a unui obicei importat din străinătate, ci e manifestarea unui popor liber, chemat să conducă celelalte popoare din orient, pe calea civilizației și a unei culturi superioare.

Mareșalul curții a și compus programul ceremoniilor. Tânărul rege va veni cu mașina la Moschee, însoțit de trei membri ai consiliului de regență, cari în mod automat își pierd calitatea, imediat după solemnitate. În moschee el va fi primit de către marele Muftiu și de către Șeicul Universității Al-Azhar, în fruntea a 100 de mulahi, și condus la locul său. Urmează apoi scena în

Regele Faruk în uniformă de cercetaș, având alături pe primul ministru al țării sale, Nahas Pașa.

Tânărul rege Faruk al Egiptului, ținând prima sa cuvântare în fața microfonului.

Stânga : Regele Faruk și Nahas Pașa, primul ministru al Egiptului, asistă la celebrarea aniversării nașterii Profetului.

care monarhul este încins cu istorica sabie, ceremonie însoțită de o rugăciune special aleasă, din coran. Iar după terminarea solemnității, regele se va arăta poporului său, nu numai la Cairo, dar și în Alexandria, Port Said precum și în orașele din Nordul Egiptului, potrivit unei străvechi tradiții a țării sale.

Inițierea regelui este așteptată cu vie emoție. Se vor trimite la Cairo delegați speciali din toate țările mahomedane și arabe iar evenimentul acesta va servi de prilej câtorva conferințe politice, de cea mai mare importanță.

În Orient domnește fierberea și desbinarea. Regate și triburi sunt mereu pe picior de război, sabia nefiind numai un simbol al puterii, într-o pacinică ceremonie, ci și argumentul suprem, factorul decisiv în bătăliile de fiecare zi.

Dar cu toate acestea, cercurile bine informate cred că tânărul rege va fi destul de abil și de puternic, spre a pune acest agitat Orient pe calea unei reale civilizații. Întreaga sa educație interesele și ambiția lui tind la

crearea unei fericite intermediari între popoarele îmbibate de fanatismul religios al Orientului și națiunile luminate din Occident.

În Europa e greu să definești caracterul unui tânăr de 17 ani (Regele Faruk s'a născut în 1920), dar în Orient, tinerețul se maturizează devreme și vezi băieți cari la 17 ani sunt nu numai regi, dar și părinți. Caracterul Regelui Faruk se conturează de pe acum cu precizie. În el Egiptul va avea un rege bun, cu înclinațiuni democratice și o vastă cultură. Părintele său, care s'a căsătorit relativ târziu, a avut cinci copii, patru fiice și un singur fiu. Regele Fuad a fost un rege conservator, crescut la curtea regală italiană, de unde a adus cu el în Egipt o strictă disciplină. Fiul său seamănă mai curând reginei Nazli, o femeie bună și extrem de inteligentă, care n'a părăsit haremul în tot timpul cât a trăit

soful său, dar n'a încetat o clipă să combată cu energie politica lui conservatoare.

Tânărul rege este un fiu iubitor, care are în mama sa o neînmurită încredere. Cum era și de așteptat, situația reginei Nazli s'a schimbat considerabil, de când cu urcarea fiului său pe tron. Văful a dispărut de pe chipul ei, a părăsit haremul și a făcut o extraordinară senzație atunci când a apărut pentru prima dată în public, cu cele patru fiice ale sale, îmbrăcate după ultima modă.

Frumusețea răpitoare a reginei a câștigat inimile poporului, atât în favoarea ei, cât și pentru cauza care a făcut obiectul unei lupte atât de aprige din parte-i. Ea dorește o ridicare a Egiptului pe un același plan de civilizație cu Europa, drepturi pentru femei și cultivarea maselor.

Deși duce o intensă activitatea politică, Regina Nazli nu-și uită o clipă de îndatoririle pe care le are, ca mamă, față de copiii săi. Regele Faruk spune întotdeauna: „Tot ce posed și reprezint, mamii i le datoresc.” Și cu aceasta nu se gândește la bunuri materiale, (deși posedă o avere personală ce se ridică la 15 miliarde lei) ci la sfaturile de o neprețuită înțelepciune și la îngrijirile ce i s'au dat, atât în copilărie cât și în adolescență.

Mama sa i-a cultivat interesul pentru literatură și Istoria artei. Ea l-a ajutat, atunci când el a vrut să se ducă în Anglia, spre a-și continua studiile și tot mama sa l-a învățat încotro să-și îndrepte mai cu folos eforturile.

Tânărul rege, în vârstă de 17 ani, posedă o vastă bibliotecă, ale cărei cărți au fost toate bine aprofundate. Când vine la Londra, el poate fi văzut aproape zilnic în Charing Cross Road, vizitând librăriile și urcându-se pe scări, spre a examina cărțile din rafturile superioare. Și tot timpul mama sa îl sprijină, în lupta pe care el o duce pentru a îmbunătăți situația țării sale.

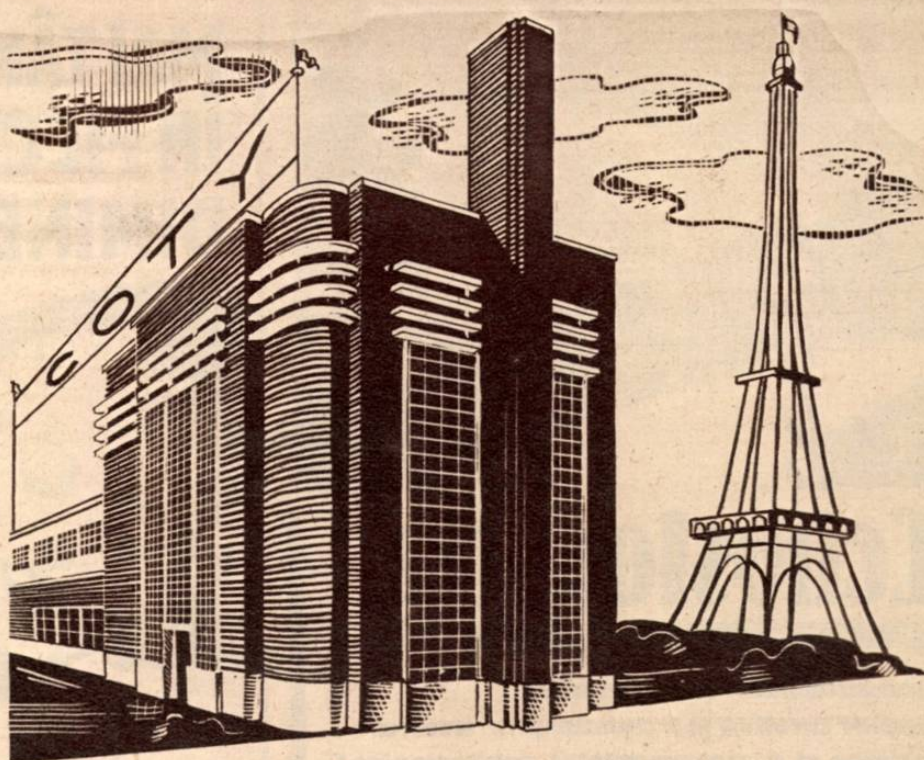
Ca peste tot în lume, există și în Egipt persoane care se opun cu cerbie oricărei inovații, oameni cari-și plasează interesele lor înaintea celor ale țării. Aceste persoane sunt de găsit mai cu seamă în cercurile dela curte. Chiar unii dintre membrii Consiliului de Regentă sunt acuzați de aceasta. Dar tânărul rege se simte destul de tare pentru a lupta cu elementele conservatoare.

Metodele politice ale orientului diferă însă mult de cele ale occidentului. Acela, a cărui activitate poate leza interesele altor potențați politici, este înlăturat adesea în mod discret, printr-o otrăvă lentă, ce i se strecoară zilnic în mâncare.

Regina Nazli știe aceasta și lucrează cu toată înțelepciunea Orientului. Deaceea, ea nu este numai o mamă plină de grijă și o regină înțelegătoare, dar ține să prepare cu propriile-i mâini mâncarea copiilor săi.

Când după încoronarea dela 31 Iulie, oamenii de Stat ai Orientului se vor reuni în palatul regal dela Cairo, spre a sărbători evenimentul printr'un uriaș banchet, regina va trăi cea mai frumoasă zi din viața unei femei, care a știut să-și păstreze pure și naturale sentimentele-i de mamă, chiar atunci când își îndeplinea cu majestate îndatoririle înaltei sale situații le regină.

C.

Plecați la EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS? Vizitați standul COTY

În România obțineți
produsele originale COTY:

PUDRA Cutia mare Lei 120
Cutia 1/2 Lei 70

CREMA Tubul mare Lei 72

MARGINA-REȘITA

Cea mai mare fabrică de oțet de vin din Europa a pus în vânzare cu succes deosebit

OTETUL de VIN PURIFICAT CU TĂRIE DE 9 GRADE

Cel mai bun din câte există, prin procedeu brevetat, este purificat și incolor (alb) limpede ca cristalul, nu se turbură nicodată. Diluat cu apă, se obține un oțet minunat de masă pe gustul consumatorilor.

Toate magazinele de coloniale vând acest oțet

REPREZENTANȚA ȘI DEPOZIT DE ENGROS
Str. MATEI BASARAB, 2 POST LUCĂCI tel. 3.25.42 "ADWESA"

"Electro-Cărăbuș"
la grădina
Cărăbuș

Noua premieră a domnului C. Tănase a avut loc — cu mare succes — săptămâna trecută. Infățișăm în această pagină două finaluri de act, din fastuoasa revistă, căreia îi prevedem o lună serie.

Cehoslovacia

**Țara romantismului și a înviorării!
Țara apelor curative și a frumuseților Naturei!
Țara artelor și a monumentelor arhitectonice!
Țara soselelor bune și a bunelor legături de tren!**

Informațiuni la orice birou de voiaj, în special la
Biroul de Informațiuni Cehoslovac, București I, str. Bursai 5

**Vacanțe
fără griji**
dacă plecați
în vilegiatură

...cu **Togal**

Acest medicament renumit vă scapă rapid și sigur de boli care de multe ori survin neașteptat, ca migrene, dureri nervoase, dureri de cap, răceli, gutural și chiar de gripă. La accese de boli vechi și grave ca reumatism, sciatică, gută, câteva tablete Togal vă alină durerile imediat, iar o cură serioasă de Togal vindecă chiar și boli cronice.

La Farmacii și Droguerii
Lei 12.—, 52.—, 130.—

Togal aiută și vindecă!

FOTOGRAFII
perfecte, obțineți cu
FILMELE și PLACILE
SUPERIOARE

Perutz

MAI TÂNĂRĂ ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ

**O nouă
rețetă readuce tinerețe
și frumusețe în timp
ce dormiți**

O piele mai fragedă, mai limpede — mai TANARĂ. Sbărci și încrețituri îndepărtate. Pare o minune. Într-adevăr nu este decât încă un triumf al Științei moderne. Din Viena ne-a venit uimitoarea descoperire a "Biocelului" — al prețiosului element natural pe care pielea trebuie să-l aibă pentru a arăta tânără, și care a fost extras de către Prof. Dr. Stejskal din adâncul celulelor cutanee ale animalelor tinere. Acuma și *Dv.* vă puteți nutri pielea cu "Biocel" în fiecare seară. E conținut în Crema Tokalon, culoarea roză, celebra Cremă de Paris. Ea nutrește pielea ca să arate cu 10 ani mai tânără. Ziua întrebuințați Crema Tokalon culoarea albă. Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face pielea în puține zile limpede, netedă și catifelată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se restituie banii. De vânzare la toate farmaciile, drogueriile și parfumeriile din țară.

Așa zisul „strat verde”, de pe dinții copiilor, se poate constata foarte des și el la naștere din cauză că, necurățându-se destul de radical dinții, resturile de mâncare — și, înainte de toate, masele zaharosite lipicioase — formează acizi de fermentație, cari aduc cu sine o decalcificare a stratului de smalț și o acoperire a dinților cu un strat verde.

Deaceia dinții copiilor trebuie curățați în mod radical și regulat, cu o perie adecuată și cu pastă de dinți. Pasta de dinți ODOL curăță radical, fără a ataca smalțul dinților, dezinfectează, are un gust delicios și face respirația curată.

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

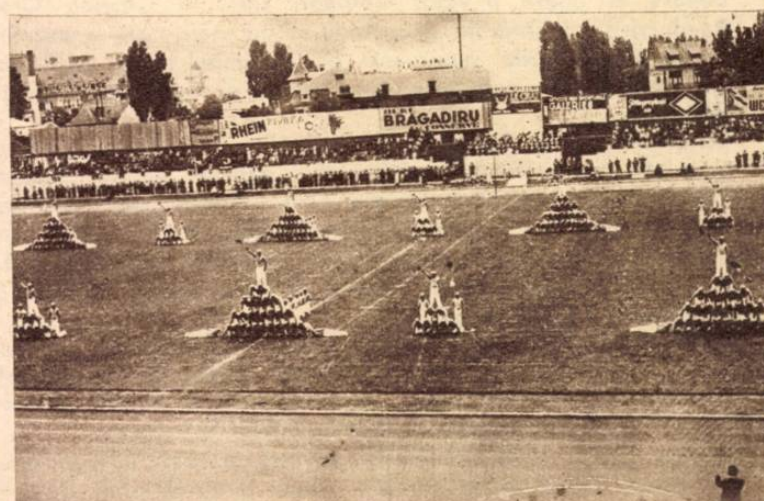
JANDARMII ȘI JANDARMII

CONTRASTE CIUDATE

TOTA lumea a auzit de carabinieri lui Offenbach, cari aveau fama de a sosi, în orice ocazie, un sfert de oră mai târziu, adică după plecarea hoților. Bineînțeles, este vorba despre niște hazlii jandarmi de operetă, pe cari ni-i prezintă, cu multă vervă, primăvarașul compozitor. În realitate, jandarmii de modă veche nu erau totdeauna tocmai atât de înveselitori, populația neavând nici o simpatie pentru dâșii și dându-le fel de fel de porecle batjocoritoare.

Progresul care schimbă totul, tinde să facă și din jandarmi, adică din păzitorii ordinii legale, un corp de elită.

Relevăm cu satisfacție că, în România, se prepară un corp de „jandarmi magistrați”. Tinerii cari își fac educația specială

Un grup de jandarmi sportivi defilând în fața tribunei M. S. Regelui.

MAGISTRATI ACROBATI ALE PROGRESULUI

In câteva clipe, jandarmii fac și desfac aceste piramide, alcătuite din trupurile lor.

militară, spre a deveni ofițeri de jandarmi, sunt obligați să urmeze în același timp facultatea de drept. In momentul când își pun tresa de sublocotenent, ei trebuie să aibă în buzunar și diploma de licențiat în drept. Este o reformă care se pune în practică la noi, în România, pentru prima dată în Europa. Se prevede un rezultat favorabil, pentru liniștea și ordinea socială, prin trimiterea acestor ofițeri, special pregătiți, prin diferitele puncte ale țării.

Coincidența a făcut ca în zilele când tinerii ofițeri își dădeau la Universitate examenele de drept, alți tineri, din corpul jandarmilor, făcând parte din echipele sportive, să treacă un examen de supleță, sprinteneală și curaj, în fața Suveranului și a zeci de mii de spectatori, adunați pe stadion, în ziua sporturilor. S'au prezentat atunci sute de jandarmi făcând în mod simultan, fel de fel de acrobații, cari dovedesc educația practică ce se dă celor însărcinați să urmărească, în viitor, pe răufăcători. Spiritul de disciplină și de sacrificiu ce li se inspiră, este întărit prin siguranța de sine ce o capătă.

In ultimele zile, ziarele au relevat diferite cazuri când jandarmii au căzut victime, la datorie, fiind apoi medaliați și recompensați „post mortem”. Statistica notează, din nefericire, șapte sute de jandarmi sacrificați în ultimii ani, în războiul dus continuu împotriva bandiților de tot soiul.

Sporturile, introduse de inspectoratul general al jandarmeriei, au de scop de a da maximum de sprinteneală și supleță jandarmilor, astfel ca ei să fie, în toate ocaziile, superiori celor urmăriți.

In ilustrațiile noastre cititorii pot observa o serie de piramide vii, formate din corpuri omenești, aliniate și suprapuse, în câteva clipe, într-o perfectă ordine, demonstrație care dă o dovadă de agilitatea noilor generații de jandarmi.

A. F. M.

Exerciții de suplețe executate de jandarmi.

La Timișoara a avut loc săptămâna trecută nunta domnului inginer N. Vasiliu cu domnișoara Ileana Morariu, nepoata I. P. S. S. Patriarhului Miron Cristea. Nuni au fost d-na. și d-l. Ing. Malaxa, în uzinele căruia domnul Vasiliu este subdirector. Fotografiile noastre au fost luate la această nuntă. Ele înfățișează, sus: Pe mire, pe mireasă și domnișoarele și cavalerii de onoare. Stânga: I. P. S. S. Patriarhul Miron și Episcopul Lăzărescu, care au venit cu prilejul acestei nunți, la Timișoara. Dreapta: P. S. S. Episcopul Andrei al Aradului care a oficiat cununia religioasă. Jos: D. Ing. Malaxa, d. I. Oprea, președintele Camerei de Comerț, Ing. Pușcariu și alți invitați.

(Polyfoto Timișoara)

Trilysin

DIRECȚIA Chelia

L'A IMPIEDICAT DE A OCUPA O SLUJBA

Un tânăr din orașul D. ne întreabă disperat dacă nu cunoaștem un remediu pentru vindecarea cheliei. El a avut prilejul să ocupe un post bine retribuit, pentru care se cerea un bărbat capabil, prezentabil și simpatic. Deși aceste calități nu-i lipsesc, totuși e a fost respins din cauză că e chel. Din nefericire, nu putem da nici un sfat tânărului nostru, deoarece chelia nu are vindecare. Sfătuim însă pe toți acei cari au părul rar și observă o accentuată cădere a părului să previe răul din timp. Știința ne pune la dispoziție un mijloc sigur și eficient pentru creșterea părului. Acest mijloc e Trilysin. După o întrebuințare de câteva luni, părul începe să crească și să se îndesească văzând cu ochii. Trilysin înlătură și mătreața, îrs nătoșind rădăcina părului. Tratamentul dă rezultate bune numai dacă e urmat cu stăruință.

oprește căderea părului, înlătură mătreața.

„MIE DRAG SĂ-ȚI MÂNGÂI OBRAZUL, E ATÂT DE FIN, ATÂT DE CATIFELAT“....

Ea știe că frăgezimea tenului l'a atras. Nu vrea să-l decepționeze, deaceia își îngrijește frumusețea și caută să-și mențină tenul fin și fraged. Pudra Jazz pe care o întrebuințează cu regularitate, face ca tenul să pară mai tânăr, mai fin. Intr'adevăr, efectele acestei pudre sunt neîntrecute. Ea prinde de minune, porii dilatați devin invizibili și fața capătă o expresie tinerească chiar dacă tenul este ofilit.

Suferiți de amețeli?

Amețelile, sau amețelile, de care sufăr mii și mii de oameni, s'a dovedit la omul sănătos o pierdere subită a încrederii ce are în siguranța echilibrului corpului său, pierdere de încredere datorită la fel de fel de cauze.

Există însă amețeli, care sunt simptomul unei BOLI a organismului, unei boli a anumitor organe care prezidează în corpul omenesc simțul echilibrului.

Aceste organe sunt de sigur creierul precum și nervii. Dintre nervi, vin în primul rând cei ai vederii. Ochii unui om, care nu funcționează armonios, dau amețeli.

Tot astfel când sunt atinși de vre-o boală funcțională a nervii auzului, ai urechii interne sau mijlocii, se pot ivi grave amețeli.

Dar, în substanța nervoasă a creierului există un centru al echilibrului.

Orice sleire a acestui centru cerebral al echilibrului va da omului amețeli.

Căci ce este în definitiv o amețelă? Este senzația ce are omul că totul ce-l înconjoară se mișcă într-o direcție opusă așteptărilor lui, că pământul se mișcă sub el, se deplasează încolo și'n coace, sau că el însuși se învârtă în jurul propriei lui axe. În timpul amețelii de care sunt apucați, mulți simt greață sau chiar vărsături.

Nu vorbim aci de amețelile cauzate de sifilis, de arterioscleroză, de nicotinizm, sau de viermi intestinali.

Vorbim de amețelile cauzate în genere unor oameni, perfect sănătoși de altminterlea, dar la care se ivește un fel de anemie trecătoare a centrilor echilibrului din creier sau o sleire a substanței fundamentale a acestui centru. Acești oameni constituie majoritatea celor ce sufăr de amețeli.

Ei bine, pentru vindecarea radicală a acestor amețeli, Știința Medicinii a găsit un leac de netăgăduit: „Homulin“-ul.

Principiile chimice și biologice care intră în compoziția „Homulinului“ lucrează direct asupra țesuturilor nervoase ale centrului echilibrului. Ele îl reconstituie substanța lui fundamentală (fosfatele) îi activează circulația, și înlăturându-i deficitul material, îl pun în stare de normală funcțiune.

Dela primele linguri de Homulin, omul supus amețelilor le vede espățiate din ce în ce mai mult, și apoi dispărute cu totul.

„Homulin“ se găsește la Farmacii și Drogherii. Pentru provincie, expediază contra ramburs de Lei 140, Farmacia „La Galen“, calea Griviței 78, București.

AVEA DURERI DE CAP ATÂT DE VIOLENTE ÎNCÂT CREDEA CĂ VA INEBUNI

Un tratament cu Kruschen l-a vindecat complet

După ce a petrecut câțiva ani în țări tropicale, autorul scrisoarei de mai jos s'a întors acasă cu o boală de ficat, dureri grozave de cap și un surplus de grăsime nesănătoasă. Citiți scrisoarea lui și veți afla cum a scăpat de durerile de cap — cum și-a întărit ficatul și a slăbit cu 16 Kgr., toate acestea cu acelaș remediu — Sels Kruschen: —

„Eram enorm de gras din care cauză întregul meu organism era în suferință. Aveam dese crize de ficat și durerile de cap erau atât de violente încât credeam că voi inebuni. Cântăream 103 Kgr. și jumătate. Am început să iau Sels Kruschen și după vreo 10 sau 12 zile starea mea s'a îmbunătățit mult. Ficatul nu mă mai supăra deloc, mă simt mai tânăr și mai activ, durerile de cap au dispărut. Cântărindu-mă eri, am observat spre marea mea bucurie că nu cântăresc decât 87 Kgr. și jumătate. — M. A. L.

Durerile de cap provin în cele mai multe cazuri din cauza unui stomac suferind și a acumulării în organism a substanțelor nedigerate. Sels Kruschen îndepărtează aceste substanțe toxice, împiedică formarea lor și alină durerile de cap; efectul este imediat și permanent.

Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și drogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95.— lei, flaconul mic 60. — lei.

Citiți:

„MAGAZINUL“
revista publicului select

Căpătați sănătate și ușurare făcând băi minerale incasă.

Persoanele cari suferă de reumatism, gută, boli de femei, boli de urechi, pot face băi curative la domiciliu cu renumita Sare de Iod de Bazna cu rezultate binefăcătoare.

După baie este bine să se facă o fricțiune cu Rheumatonin Dr. Oberth care grăbește vindecarea.

Sarea naturală de Iod de Bazna se găsește de vânzare în toate farmaciile și drogheriile în pachete originale à 1 kgr. și 4 kgr.

O escapadă în

Alături de un polițist, reporterul nostru fotograf a urmărit și a prins pe unul din acei pungași cari fură valizele și pachetele lăsate în automobilele garete. Publicăm aci fotografiile cari au fixat fazele furtului și prinderea hoțului.

1. Fredo (hoțul) se scarpină în ureche, spre a putea privi liniștit în mașină, fără să dea de bănuț.

2. Privind spre unul din etajele block-house-ului din față, Fredo încearcă dacă portiera mașinei este deschisă.

3. Sustragerea valizei.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Bulevardul Carol 57 fost 39.

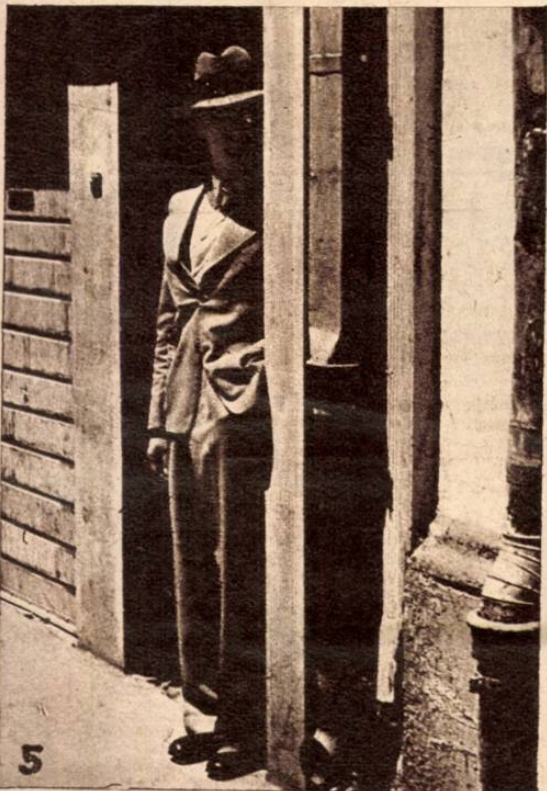
Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood“. Miercuri informațiuni gratuite

centrul oraşului

4. Fredo, incredul de reuşita sa, pleacă nepăsător.

5. Un agent din poliţia judiciară îl urmăreşte înăuntru pe Fredo.

6. Fredo e arestat şi condus la comisarulat.

7. În biroul comisarului, Fredo cetă să se ferească de aparatul fotografic.

(Foto Grosaru).

„Miarka, fata cu ursul“, în film

În filmul mut făcut în urmă cu mai mulţi ani, după romanul lui Richepin, „Miarka, fata cu ursul“ rolul bătrânei țigănci, cu aparență sălbatică și în fond atât de profund umană, a fost interpretat de neuitata Rejeanne.

E lesne de înțeles că producătorii filmului sonor care se turnează actualmente la Paris, se aflau în mare încurcătură spre a găsi o vedetă în stare să fie la înălțimea talentatei predecesoare. Toate artistele care întruneau calitățile dorite, aveau contracte cu alte firme.

În cele din urmă, Suzanne Depres, care se afla în viziunătură prin sudul Franței, a telegrafiat lui Doru că primește rolul. Regizorul, — dibaciul Jean Choux — răsuflă ușurat... Avea interpreta ideală... Într'adevăr, nimeni nu putea întrupe mai bine rolul bunicii lui Miarka, ființa aceasta aprigă și fatalistă, mistică, care vrea cu tot dinadinsul să alunge din vinele copilului sângele străin pe care l-a moștenit din nartea mamei, ca să păstreze numai sângele boem, moștenit din partea tatălui, îndrăznețul Tiarko.

Asemenea caractere sunt greu de realizat pe ecran. Spre a izbui să le faci să trăiască e nevoie de tot talentul și de toată măiestria unei artiste de valoare lui Suzanne Depres. Fără îndoială că acest personaj va însemna un succes mai mult al marelui artiste.

O PALMĂ CARE NU E TOCMAI PĂRINTEASCĂ

Meseria de vedetă nu-i lipsită de primejdii... Grațioasa Rama Tahe a avut prilejul să se convingă de acest adevăr.

Drăgălașa artistă, care a înfruntat ținuturile nesănătoase ale Madagascariului, pe când filma în „Cain“, s'a găsit de curând în fața unui pericol, la care desigur nu s'aștepta.

Înainte de a realiza în studio „Miarka, fata cu ursul“, tână vedetă a vrut să facă cunoștință cu principalul ei partener... ursul.

Rama Tahe a fost deci condusă în șatra de țigani, pe care Henri Doru, producătorul filmului a adus-o din România, special pentru realizarea acestui film și care-și are corturile, actualmente, la marginea Parisului.

Ursul a fost destul de indiferent, la început, față de această frumoasă femeie, care s'a apropiat de dânsul, chiar dacă nu cu teamă, însă fără prea multă îndrăzneală. Ursul își aținti o privire ironică. Dresorul francez obișnuit al artiștilor „sălbateci“, Teddy Michaud, se îndreaptă către fiară și o mângâie. Ursul îl cuprinse și el în brațe și își manifestă, în felul lui, toată simpatia.

— E rândul dumitale — spuse Teddy Michaud lui Rama Tahe.

Tână femeie se apropie de perechea formată de animal și dresor.

— Vino aici, între Puzzly și mine — mai spuse Michaud.

Rama Tahe dădu ascultare acestui îndemn și capul ei atinse botul, din fericire cu botniță, al ursului.

Ursul, întorcându-se, desigur că a ghicit în privirea viitoare sale parteneri o oarecare neliniște involuntară și legitimă. De aceea el se hotărî să-și exercite toată influența lui de „vedetă“. Cu o mișcare agilă lovi cu laba lui grea obrazul bronzat al frumoasei artiste.

Un strigăt de groază al acesteia... un mormăit de triumf al lui Puzzly și muștrări aspre din partea dresorului. Din fericire însă, incidentul n'a avut alte urmări.

Seara cineva a întrebat pe Rama Tahe ce impresie i-a făcut prima întâlnire cu ursul și dacă acesta i-a dat vre-o dovadă de sociabilitate.

— O dovadă... izbitoră... — a răspuns zâmbind tână artista. Dar în privirea ei brună trecu, pe furiș, o teamă instinctivă...

Rama Tahe însă e convinsă că în cele din urmă, Puzzly și cu dânsa vor deveni prieteni. Ceeace, dealtminteri, este absolut necesar pentru că în subiectul filmului, ursul crește pe Miarka. E preferabil deci, pentru bunul mers al lucrului, ca cei doi parteneri să trăiască în bună armonie.

ILUMINAȚI ZÂMBETUL DVS. CU KOLYNOS

VEȚI descoperi o bucurie care n'ați cunoscut-o, este aceea de a avea o dantură albă și proaspătă, gingii rose, ferme și sănătoase. Întrebuințați Kolynos crema de dinți anti-septică a cărei acțiune e bazată pe o teorie științifică complet nouă. Kolynos conține ingrediente cari nu se află în pastele ordinare. Kolynos „e cu totul altceva“. În fiecare cavitate.

în fiecare interstițiu dentară, el spumegă și clocotește, distrugând milioane de germeni cari cauzează decolorarea și caria.

Mai mult încă: Kolynos este economic. Dv. nu puneți decât jumătate din cantitatea dentifrice-ului ordinar. Kolynos este așa de concentrat încât un centimetru pe o perie uscată, e suficient.

Și Dv. puteți avea zâmbetul atrăgător pe care-l dă Kolynos.

Economisiți, cumpărând tubul mare.

OMUL ÎȘI OMOARA STOMACUL

Cu rare excepții, ne naștem cu un stomac sănătos și normal. Omul dă puțină atenție organelor sale, mai cu seamă stomacului, până în ziua când... un prim simptom se ivește, o mică indispoziție, o senzație de arsură, gaze, un nod care urcă, somnolență după mese, sau nopți de insomnie.

Toate aceste indispoziții sunt cauzate de un exces de aciditate, care arde pereții delicai ai stomacului, putând duce la gastralgie, dispepsie sau ulcerare.

Într-o bună zi vă dați seama că aceste indispoziții au devenit atât de grave încât stoma-

cul e „mort“, a fost distrus.

Dar nu natura, ci omul este asasinul. Dacă aveți o digestie grea, luați dela primele indispoziții o mică doză de Magnesia Bisurata și durerile Dv. vor dispărea în curând.

Magnesia Bisurata ușurează, pentru că apără mucoasa delicată a stomacului contra acțiunii iritante a excesului de aciditate. Neutralizând acest exces vătămător, Magnesia Bisurata previne orice indispoziție stomacală redând stomacului digestia sănătoasă și normală.

În sfârșit, ea redă viața stomacurilor slăbite din neglijența noastră.

De vânzare la toate farmaciile și drogueriile la preț de Lei 75, sau în format mare economic lei 110 flaconul.

MAGNESIA BISURATA

EAU DE COLOGNE - POUDRE - PARFUM

P. Billot

OEDIPÉ
L.T.-PIVER - PARIS

REALITATEA

ILUSTRATA

ANUL XI No. 548

21 IULIE 1937

10 LEI

PARTICIPAȚI
LA CONCURSUL NOSTRU !
A L E G E M
PATRU ELEMENTE TINERE
PENTRU TEATRUL MODERN
Inscrieri la „Realitatea Ilustrată”
până la sfârșitul lunii

Ingrijorarea
SAN FRANCISCO
OCCESIUNEA
căutarea aviatorei
Amelia Earhart
UTAREA AVIATOAREI
LIE EARHART
„Masca” în apropierea
unde a amerizat aviatorea
HONOLULU, 6.
Amelia Earhart
CĂUTAREA
INCAUTAREA
AMELIEI
EARHART

Zeci de avioane și vapoare au cercetat cu amănunțime insulele din jurul arhipelagului Phoenix din Oceanul Pacific, de unde aviatorea a lansat ultimul ei mesaj. Căutarea a costat, timp de zece zile, câte 20.000.000 lei pe zi. Intreprida aviatore va mai fi găsită oare ?

LOȚIUNEA CU RENAME MONDIAL
Dr. D R A L L E
BIRKENWASSER

OPREȘTE CĂDEREA
PĂRULUI. ÎNLĂTURĂ
MĂTREAȚA,
INVIOREAZĂ NERVII,
REGENEREAZĂ
PĂRUL.

CEREȚI-O CHIAR AZI FURNIZORULUI DV.

PARIS 1937
**EXPOSITION
INTERNATIONALE**

MAI-NOEMBRIE, 1937

NUMEROASE MANIFESTĂRI ARTISTICE,
ȘTIINȚIFICE, LITERARE ȘI SPORTIVE

INFORMAȚIUNI: COMP. DE NAVIGAȚIE, AGENTII
DE VOIAJ ȘI LA TOATE BIUROURILE DE TURISM.

AMIC
PURGATIV
LAXATIV
sigur.

IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ
VICHY-
CELESTINS
RINICH-BASICA.
GUTA-DIABET.
ARTRITISM

VICHY
GRANDE-GRILLE

BULILE FICATULUI
SI ALE APARATULUI
BILIIAR

VICHY-HOPITAL
AFECȚIUNILE
STOMACULUI
SI ALE INTESTINULUI

VICHY
célestins

SHAMPOO
SEC

SHAMPOO
SEC

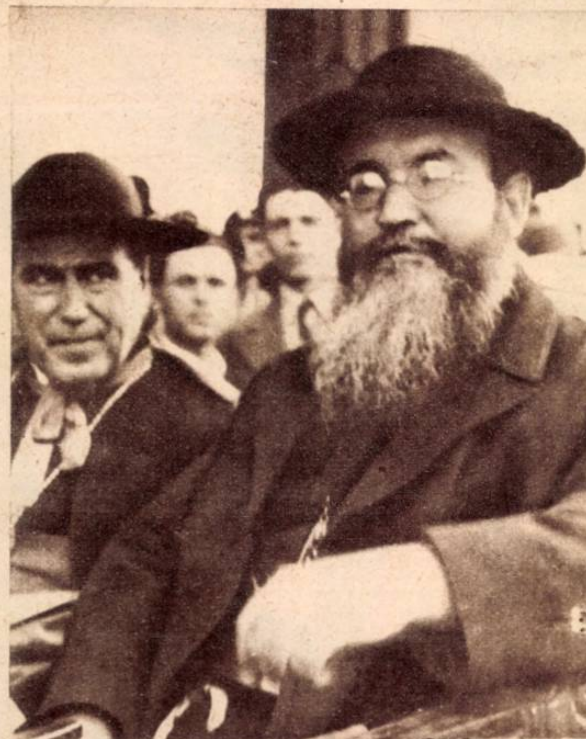
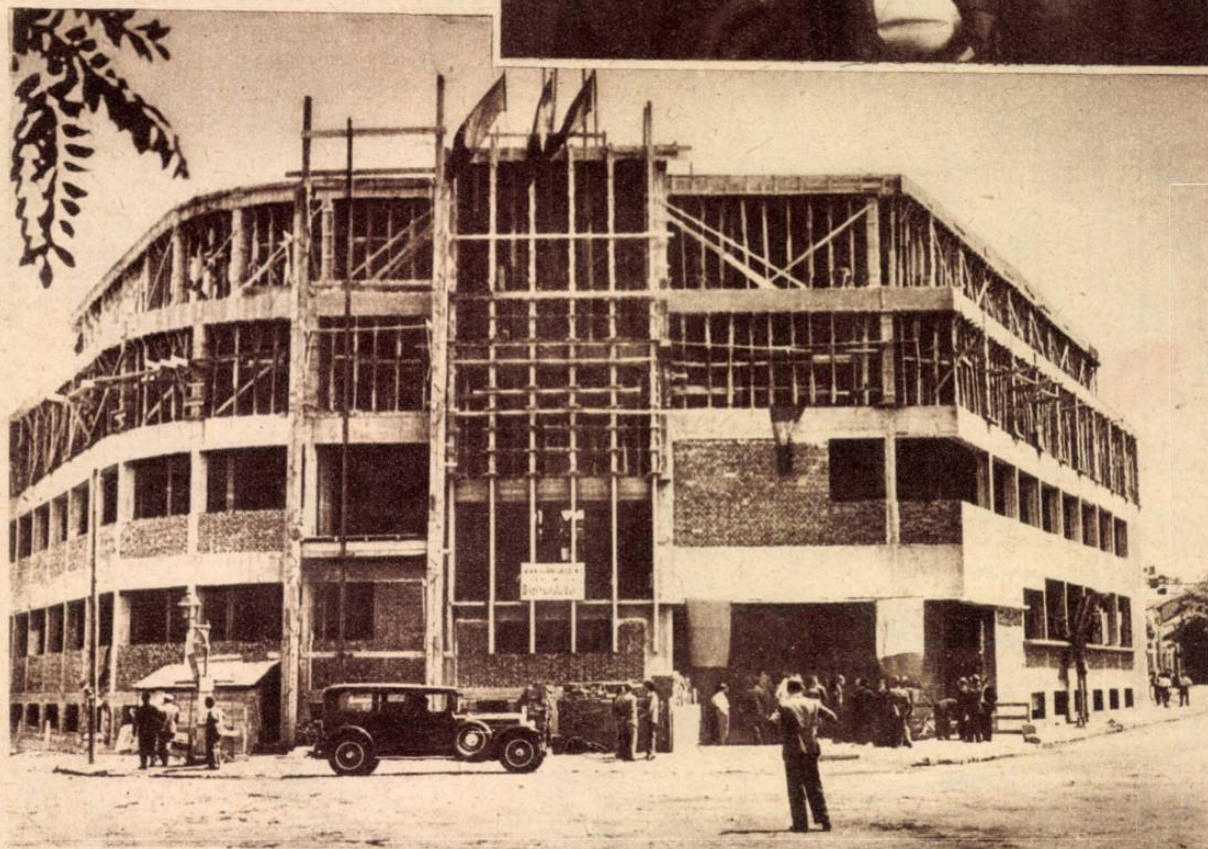

miorin

SPALĂ PĂRUL FĂRĂ APĂ, FĂRĂ SĂPUN
DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGHERII

Punerea pietrei fundamentale
a dispensarului „Bucur“

Săptămâna trecută a fost așezată piatra de temelie a celui mai frumos dispensar din Capitală. Dispensarul Bucur. Publicăm două fotografii dela această solemnitate. **Jos**: cum se prezintă dispensarul în faza actuală a lucrărilor; **dreapta**: câțiva dintre participanții de seamă la această solemnitate, dela st. la dr.: d-nii Grigore Trancu-lăși, I. Nistor, ministrul muncii, Mișu Enescu, directorul general al Casei Centrale, asistând la sfeșanie.

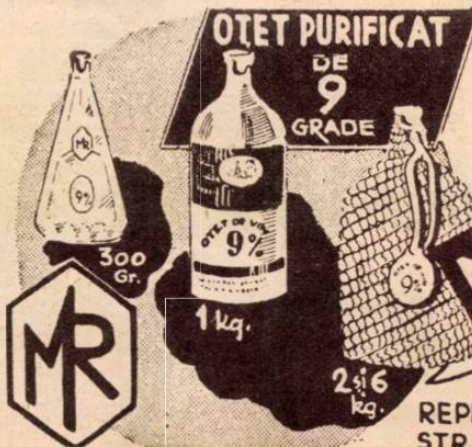

Monseniorul Andrei Cassullo, nunțiu apostolic, reprezentant al Vaticanului pe lângă guvernul român, a vizitat, în a doua decadă a lunii Iulie, orașul Iași. În fotografia noastră îl vedem (stânga) alături de Monseniorul Mihail Robu, episcopul romano-catolic al Moldovei, Basarabiei și Bucovinei, în drum spre catedrala episcopiei catolice.

Ziua de 14 Iulie, sărbătoarea națională Franceză a fost prăznuită și la București, de către colonia franceză. Fotografia noastră, luată la legația franceză din București, înfățișează pe domnul Lebrun, președintele coloniei, citindu-și cuvântarea.

(Foto Berman)

CEL MAI BUN
OTET de VIN

MARGINA-REȘIȚA

TOATE MAGAZINELE DE COLONIALE
VÂND ACEST OTET

REPREZENTANTA ȘI DEPOZIT DE ENGROS „ADWESA”
STR. MATEI BASARAB. 2 • FOST LUCACI • TEL. 3, 25, 42